

Garja

**GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI**

MISS ELINORE HROVAT
Captain of St. Lawrence Cadets, No. 15,
Cleveland (Newburg), O.

The Dawn **OFFICIAL PUBLICATION**
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1928
v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 31st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislant,
1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica—First Vice President
Mrs. Frances Rupert,
19208 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet,
805 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Kocjan,
6 Ash St., Calumet, Mich.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec,
527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Tomažin,
1902 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Smoltz Lenich,
609 Jones St., Eveleth, Minn.

Zarja

THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE
v AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina.....\$2.00 na leto

Za članice SŽZ..... 1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWUA.... 1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"
1135 East 71st St.

Editorial Office:
ALBINA NOVAK, Editor
1135 East 71st St.
Tel.: HENDERSON 1572

Entered as Second-Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th 1927
in the State of Illinois

Member of:
National Council of Catholic Women

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee
Mrs. Albina Novak,
urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Ponikvar,
1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
726 E. 180th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Shimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Svetovaini in porotni odsek — Advisory
Board

Mrs. Agatha Dezman, predsednica,
649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Avenue, Eveleth, Minn.

Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Mrs. Olga Mirkovich,
4333 N. E. Broadway St., Portland, Ore.

Namesnica nadzornicam:
Josephine Seelye,
1228 Addison Rd., Cleveland, Ohio.

1941

JANUAR

1941

1	S	Novo leto	9	Č	Julija	17	P	Anton opat	25	S	Spr. sv. Pavla
2	Č	Ime Jezusovo	10	P	Agathon	18	S	Stol sv. Petra	26	N	Polikarp
3	P	Genovefa, devica	11	S	Higin	19	N	Marija, muč.	27	P	Janez, zlatoust
4	S	Angela, vdova	12	N	Ernest, Tatjana	20	P	Fabijan, Sebastij.	28	T	Marjeta
5	N	Emilijana	13	P	Veronika, Lucij	21	N	Neža	29	S	Francišek Sal.
6	P	Sv. Trije Kralji	14	T	Hilarij, Feliks	22	S	Vincenc., Anastaz.	30	Č	Martina, Hijacinta
7	T	Sveta Družina	15	S	Pavel	23	Č	Zar. dev. Marije	31	P	Janez
8	S	Teofil	16	Č	Marcel, Bernard	24	P	Timotej, Evgen			

ČASTNA LISTA ODBORNIC NAŠIH PODRUŽNIC

Sledeče podružnice imajo odbornice, ki poslujejo deset ali več let:

- Pod. št. 1—Marie Prislant, predsednica nadzornega odbora
" " 7—Ana Kameen, predsednica
Pauline Osolin, tajnica
" " 8—Dorothy Dermeš, tajnica
" " 9—Theresa Caiser, tajnica
" " 14—Frances Rupert, predsednica
" " 16—Agnes Mahovlič, blagajničarka
" " 20—Josephine Erjavec, zapisničarka
" " 25—Frances Ponikvar, predsednica
Dorothy Sterniša, blagajničarka

Zveza je ponosna na te odbornice, ki se že nad deset let neprestanu udeležujejo v svojih uradih. Še na mnoga leta!

Pozor tajnice! Sporočite imena odbornic, ki poslujejo deset ali več let, takoj na uredništvo "Zarje."

HISTORICAL EVENTS IN JANUARY

- January Birthstone: Garnet — Flower: Snowdrop.
1. Agatha Dezman, Supreme Officer SZZ born
  2. U. S. Flag raised 1776
  3. Postal Bank established U. S. 1911
  4. 1st successful gas auto built, 1885
  5. Pres. Van Buren born, 1782
  6. Epiphany — Theo. Roosevelt died 1919
  7. 1st Telephone across Atlantic 1927
  8. Ely Whitney, inventor died, 1825
  9. First shot in Civil War, 1861
  10. Peace with Germany, 1920
  11. Alexander Hamilton, born 1757
  12. John Hancock, born, 1757
  13. Britain cut down Liberty Pole, 1770
  14. Peace treaty U. S. — England, 1784
  15. Emma Shimkus, SZZ Supreme Officer born
  16. Prohibition went into effect 1920
  17. Benjamin Franklin born, 1706
  18. Daniel Webster born, 1782
  19. Gen. Robt. E. Lee born, 1807
  20. King George V died, 1936
  20. American Revolution ended 1783
  21. "Stonewall" Jackson born, 1824
  22. Panama Canal treaty signed 1903
  23. National election day fixed 1845
  24. Gold discovered in California 1848
  25. Conversion of St. Paul
  26. Michigan admitted into Union 1837
  27. Slavery abolished in Burma, 1927
  28. Panama railroad completed 1855
  29. Kansas admitted to Union 1861
  29. Wm. McKinley born, 1843
  30. President Roosevelt born 1882
  31. Louisiana Purchase, 1803.

ZARJA

LIST ZA AMERIŠKE SLOVENKE

LETO XIII. — ŠTEV. 1

JANUARY, 1941

VOL. XIII. — NO. 1

REV. MILAN SLAJE:

OBRNIMO SE K BOGU

PRIPRAVLJAMO se za obrambo, nekateri celo sumijo, da za vojno. Splošno je v Ameriki mnenje, da more demokracija zmagati le z Angleži, z njihovim porazom pa ji preti pogin. Naj bo že temu, kakor hoče, gotovo je, da so danes vsi narodi oboroženi do zob in bi bilo naravnost samomorno za Zedinjene države, ako bi ne bile pripravljene za vsak slučaj. Ako že ne drugega, z močno in moderno opremljeno armado bodo Zedinjene države vzbujale spoštovanje in strah v najsilovitejšem diktatorju. "Si vis pacem, para bellum — če hočeš imeti mir, bodi pripravljen na vojno," so dejali že stari Rimljani. V približno istem svetu pa se nahajajo tudi Zedinjene države, kakor se je rimska država, pred kakimi dva tisoč leti, ki se je morala boriti z barbari, ki niso poznali nikakega prava, katerim je bila pravica — moč. Tako tudi dandanes ne priznavamo nikakega mednarodnega prava, nobenih moralnih obveznosti in je orožje še edino, pred čimer se ustavi človeška strast in podivjanost.

To vedno bolj in bolj spoznavamo, čim več pogodb se prelomi in čim več pravic potepta. V resnici — pogodbe dandanes niso vredne papirja, na katerem so napisane. Polagoma smo tudi že začeli uvidevati, da je podlaga vsaki človeški pogodbi in vsakemu človeškemu pravu najstarejše pravo in to je — božje pravo. Svita se že nekaterim da nas bo preziranje božjih zapovedi pahnilo v hujše barbarstvo, v kakršnem se je kedaj nahajal kak narod. Le to še ni mnogim docela jasno, ali je Bog že dovolj razsrjen in je sila že tako velika, da bi bilo treba napraviti popoln obrat k Njemu. Mnogi mislijo, da je za sedaj dovolj, ako se le napol obrnemo k Bogu. Priporočajo čitanje sv. Pisma in vsaj "malo" verskega pouka tudi v javnih šolah; poleg nacijev in fašistov so dali na črno listo tudi komuniste, ki so še pred kratkim bili ljubljenci tako-imenovane "liberalne" inteligence; mogočno časopisje je prenehalo hvaliti in povzdigovati lojaliste, moskovske in meksikanske rdeče naprednjake, akoprav ni nikdar obsodilo njihovega nauka in se ni nikdar skesano potrkalo na prsa, da je še pred par leti pelo slavospeve lojalističnim morilcem. Vse to bi bilo nekaj. Vsekakor pa je

zelo malo. Malo vsled tega, ker je vse to le polovičarsko in ne zahteva nikakih žrtev. Samo napol smo še obrnjeni k Bogu. Z enim očesom pogledujemo Vanj, z drugim pa škilimo nazaj v one, kaj bi dejal, "zlate" čase, ko se je brez Boga dalo tako lepo izhajati. Ali še vedno upamo, da se bo dalo hoditi po stari uglajeni poti še v bodoče — brez kazni?

Nekateri očitajo vladi, da je vse prepočasna v obrambnem delu. Menda bo res, da mnogi gospodje na vladi mislijo in upajo, da se bomo tudi sedaj zmazali skozi, ne da bi bilo treba doprinesti Bog ve kakšnih težkih žrtev. Morebiti celo menijo, da dokler diktatorji še ne lezejo preko plota, je še vedno čas. Upajmo, da se ne motijo. Gotovo pa je, da živijo v težki zmoti, ako menijo, da nas bo rešilo "krščanstvo," kakršnega si oni predstavljajo.

Krščanstvo zahteva resnosti, dobre volje in — žrtev. Vsega tega pa ni nikjer opaziti. Še vedno uči proslula Mrs. Saenger pogubni nauk o porodni kontroli; še vedno zavzemajo Zedinjene države prvo mesto glede razporok; še vedno imamo po visokih šolah učitelje, ki so polni predsodkov in sovražnosti do krščanstva; še vedno učijo ugledni časopisi in magazini, ki prihajajo skoro v vsako ameriško družino, poganski nauk o uživanju in spolnosti. In najbolj žalostno je, da ti ljudje, ki v resnici oblikujejo naziranje o življenju v mnogih milijonih v tej deželi ne vidijo v tem nič napačnega. Pred kratkim je izdajatelj znanega "Liberty Magazine," ki je natrpno poln nagote in spolnosti, "poučil" voditelje "League of Decency," da je zelo ozkosvrčno in omejeno nastopati proti literaturi, kakršno on in drugi prodajajo. Pri njem je vse to popolnoma v redu. Kako tudi ne! Dokler mu taka umazanost prinaša milijone, naj vrag vzame ameriški narod. V resnici smo še zelo daleč od krščanstva.

Ali si hočemo z "God bless America" prevpiti vest ali porogati Bogu?

O, da bi božično Dete spremenilo naše misli in naša srca, da bi novo leto začeli v duhu pravega krščanstva!

Pričetek petnajstletnice Zveze

S PRVIM januarjem letos se pričinja petnajsto leto obstoja Slovenske ženske Zveze. Že v človeškem življenju petnajst let pomeni mnogo, v obstoju organizacije pa še toliko več.

Iz dveh podružnic, ki sta bili na en dan ustanovljeni, se je Slov. ženska Zveza razvila v današnjo mogočno organizacijo, ki šteje 100 podružnic in 11,457 članic v obeh oddelkih.

Prvi dve podružnici, ki sta postavili temelj Zvezi, sta bili številka 1, v Sheboyganu in št. 2 v Chicagu, ustanovljeni prvega decembra 1926. Isti dan ko Zveza, se je na daljnem zapadu, v Pueblo, Colo., ustanovila št. 3. Ko je Zveza pričela s poslovanjem meseca januarja 1927 so se isti mesec priglasile še štiri podružnice, katere po vsej pravici lahko prištejemo med ustanovne podružnice Zveze in te so; podružnica št. 4 v Oregon City, št. 5 v Indianapolis, št. 6 v Barbertonu in št. 7 v Forest City. — Zveza je pričela poslovati s sedmimi podružnicami v sedmih državah naše Unije. Številka sedem je toraj prav pomembna za Zvezo.

Kdor je že kdaj kakšno društvo ustanavljal, bo znal umeti naše občutke in naše veselje, ko se je takoj prvi mesec priglasilo sedem podružnic, katerih v svoji skromnosti nikdar pričakovale nismo. Naj živim do sto let, ne bo v mojem srcu nikdar pojenjala hvaležnost do ustanovitelje prvih podružnic, ker če kje, je bil ravno tukaj na mestu pregovor; — Kdor takoj pomaga, dvakrat pomaga!

Da je bilo takratno "pomaganje" riskirano, se razume. Nikjer ni bilo ničesar; ne članstva, ne blagajne, kaj še le lastno glasilo. Vse je bilo zavito v teme in negotovost. Le ena zvezda nam je na obzorju jasno svetila in ta zvezda je bila narodna zavednost naših Slovenk in pa naš ženski ponos, ki ni dopustil, da bi dana misel vsahnila in začeto delo zastalo.

Amerikanski Slovenec v Chicagu nam je velikodušno odstopil prostor v svojem listu in nam dal na razpolago tedensko kolono, v kateri smo vabile in klicale slovenske žene v Ameriki v novo organizacijo. Pri agitaciji, kakor pri ustanovitvi mi je bila desna roka Mrs. Julia Gottlieb, prva glavna tajnica, ki se je z vso vnemo zavzela za Zvezo in tudi ustanovila podružnico v Chicagu.

Da je ob ustanovitvi in še dolgo potem deževalo protestov in pikrih ter zasmehljivih opazk, se bodo naše pionirke še gotovo spominjale. Očitno in prikrito nasprotovanje je bilo le prepogosto.

Ker smo bile mlade in korajžne, se nismo ničesar bale in smo premagale vse, iz veselja do lepe rasti organizacije. Niso nam bili mar sovražniki, saj smo za vsakega sovražnika našle 20 prijateljev. Naše Slovenke so šle z tako vnemo na delo za novo organizacijo, da je moral ob pogledu na njih delo utihniti tudi največji kritik in črnogled. Zato, naj bo ob pričetku petnajstletnice Zveze, v imenu vseh članic organizacije, izrečena iskrena zahvala in najvišje priznanje vsem živečim pionirkam naše ženske Zveze, preminulim pa blag in hvaležen spomin!

Tu navajam nekaj zgodovinskih podatkov iz prvega leta poslovanja Slovensko ženske Zveze:

Podružnica št. 1, v Sheboygan, Wis. je bila ustanovljena prvega decembra 1926 s 12 članicami. Še isti mesec se jih je vpisalo 24, tako, da je podružnica pričela poslovati s 34 članicami.

Podružnica št. 2 v Chicago, Ill. je bila ustanovljena po Mrs. Julia Gottlieb, prvega decembra 1926. Ob ustanovitvi je podružnica štela 35 članic.

Podružnica št. 3 v Pueblo, Colo. je bila ustanovljena po Mrs. Margaret Kozjan, kateri je pomagala Mrs. Mary Koeman. Ustanovljena je bila isti dan ko Zveza, namreč 19. decembra 1926 in je pričela poslovati s 30 članicami.

Podružnica št. 4 v Oregon City, Ore. je imela za ustanoviteljico sedaj že preminulo Mrs. Mary Plantan, kateri je bila v pomoč Mrs. Mary Polajnar. Podružnica se je ustanovila 12. januarja 1927 s 12timi članicami.

Podružnica št. 5 v Indianapolis, Ind. je bila ustanovljena 15. januarja 1927 po Mrs. Mary Widmar s pomočjo Mrs. Frances Dugar. Podružnica je štela 28 članic-ustanovnic.

Podružnico št. 6 v Barberton, Ohio, sta ustanovili Mrs. Jennie Okolish in Mrs. Jennie Ožbolt, 23. januarja 1927. Ob ustanovitvi je podružnica štela 11 članic.

Podružnica št. 7 v Forest City, Pa. je pričela poslovati s osmimi članicami. Mrs. Paulina Osolin je ustanovila podružnico 23. januarja 1927. Ta podružnica ima to znamenitost, da ima isto predsednico in tajnico že vseh 14 let. Ana Kameen je predsednica, Pauline Osolin pa tajnica.

Februarja se ni priglasila nobena nova podružnica, kar nas je kar žalostilo, zato smo pa meseca marca dobile tri, namreč; št. 8 v Steelton, Pa., katero je ustanovila Mrs. Dorothy Dermeš, št. 9 v Detroit, Mich. ustanovljeno po že preminuli

Mrs. Mary Puhek, s podružnico št. 10 se je pa priglasil tako željno pričakovani Cleveland. Podružnico je ustanovila Mrs. Mary Glavan, pomagala ji je Mrs. Mary Sluga. Nato je meseca maja Mrs. Tillie Robertz ustanovila podružnico št. 11 v Evelethu, s katero se nam je pridružila država Minnesota, nakar je poteklo vse poletje predno smo dobili spet nove podružnice. Na 31. oktobra so se ustanovile kar tri; št. 12 v Milwaukee, Wis. je ustanovila Mrs. Margaret Ritonia; št. 13 je prišla iz daljne Californije od Mrs. Bare Kramer iz San Francisca; št. 14 je dospela iz Clevelanda, ustanovljena po Mrs. Mary Darovec in Mrs. Frances Rupert, nato se je 7. novembra ustanovila še št. 15 spet v Clevelandu. Podružnico sta v življenje poklicali Mrs. Pauline Zupančič in Mrs. Mary Planinšek. Te podružnice so zaključile prvo leto zvezinega poslovanja.

Prvi mesec smo toraj imeli sedem podružnic, 166 članic in \$124.50 v blagajni. Konec prvega leta je Zveza štela 15 podružnic, 686 članic, njeno premoženje je pa narastlo na \$1279.75.

Pričetkom novembra istega leta se je v Chicagu vršila prva zvezina konvencija. Prvi korak je bil, da se Zvezo inkorporira v državi Illinois. Dalje se je sklenilo, da se izda knjigo, v kateri se v spomin nove organizacije obelodani zgodovinske podatke priseljenišтва slovenskega ženstva v Ameriko in pa zgodovino tedaj obstoječih podružnic Zveze.

Knjiga, ki je nosila naslov "Ameriška Slovenka," je bila izdana meseca junija 1928 in je obsegala nad 200 strani. Poleg moralnega uspeha,

je knjigo Zvezi prinesla tudi lep gmoten dobiček okrog \$700.00. Knjiga je bila laskavo ocenjena od slovenskih in ameriških listov tukaj in — dasi precej pozno — tudi v listih v domovini. Ker smo imeli s knjigo toliko uspeha, se je porodila misel lastnega glasila, ki je pričelo izhajati eno leto pozneje.

Ideja lastnega glasila je bila jako posrečena. Zveza bi nikdar ne mogla vršiti tega kar vrši, brez svojega glasila. Rastresene smo na veliko daljavo. Od Atlantika do Pacifika živijo naše članice. Nemogoče bi bilo urediti vseh številnih poslov potom korespondence, nemogoče dajati poukov pismenim potom vsaki posamezni podružnici. V lastnem glasilu se pa snidemo vsak mesec k posvetovanju, se pogovorimo in si izmenjamo ideje.

Drage sestre! Ob petnajstletnici naše organizacije, v resnici lahko s ponosom zremo na naše uspehe. Sad so velikega dela in premnogih žrtev naših pionirk in članic. Vem, koliko ste se trudile in se še trudite, ponekod zastoj, drugod le za majhno odškodnino, vem pa tudi, da vse rade doprinesete za blagor svoje organizacije in svojih podružnic, ter da vse teškoče pozabite ob pogledu na lepo razstočo organizacijo. — Naše delo pa še daleč ni končano. Veselje do dela in pa tista gonilna sila, ki je dala povod za našo organizacijo, to je narodna zavednost, ženski ponos in naše navdušenje, ki mora vedno kaj novega ustvarjati, nas bo nosilo še vedno naprej na valovih našega vsakdanjega življenja na potu do cilja, ki je; *Vse, kar v Ameriki čuti in misli slovensko, pod okrilje naše mogočne Slovenske ženske Zveze!*

NOVO LETO -- NOVA KAMPANJA

STARO leto se je poslovilo za vedno, ostali nam bodo le spomini na preteklost. Kar je bilo lepega in prijetnega to naj bi nam delalo veselje tudi v novem letu in ravno tako naj bo pozabljeno kar je bilo žalostnega in dogodki katere smo preživeli s tugo v srcih. Z novim letom si vsak želi novih uspehov, novih idej in vsak hrepeni po zadovoljstvu, zdravju in novi sreči. Delamo običajno nove načrte in nove obljube s katerimi si želimo napraviti boljšo bodočnost.

Kakor vsak posameznik tako ima tudi naša organizacija nove načrte za nadaljne uspehe. Preteklo leto je bilo za Slovensko žensko zvezo leto lepih uspehov! Vsaka odbornica in članica zre s ponosom na svoja dela, na svoja zanimanja in z veseljem in zadovoljstvom se obrača na lepe zaključke minulega leta. V čast nam je vsem kar

smo storile v prid Zveze in s tem povišale organizacijo do višjih ciljev.

Letos bo Slovenska ženska zveza praznovala 15 letnico svojega obstoja. Ta jubilej ne sme karmimo nas, brez da bi se skupno zavedale pomena. Ako je naša želja, da bi bilo to leto plodonosno za našo Zvezo potem se podajmo skupno na delo za pomnožitev števila članic pri vsaki podružnici. Torej eden izmed glavnih načrtov v tem letu je za uspeh kampanje, katera se prične s prvim januarjem. Treba bo napeti novih moči, posvetiti novega navdušenja na vseh krajih, da tako pokažemo svojo narodno ljubezen do rojakinj in jih privedemo v našo Zvezo, ki je danes ena najbolj pomembna kulturna organizacija za Jugoslovanke.

Ko govorimo o proslavah obletnic naše Zveze takrat se ne sme pozabit, da gre zasluga za usta-

novitev iste pred 15 leti naši glavni predsednici gospej Marie Prisland, katera neutrujeno deluje vsa leta med nami, katere največje veselje je ko vidi, da se članice trudijo za napredek in lep ugled svojih podružnic.

Zanimivo je življenje Zveze, katera se leto za letom razcvita iz majhnega kroga v širši krog pri katerem se zbirajo prijateljice in pridružujejo vse zavedne žene in dekleta, da vsak občuduje naš lep uspeh!

Toda še in še širši bi lahko bil naš krog! Imamo še naselbine, kjer so naše rojakinje, katere niso še med nami. Pogledjmo malo naokoli in videle bomo, da je mogoče v naši bližini znanka ali prijateljica, ki čaka, da jo pozovemo med nas. Ne bodimo mrzle do njih temveč stopimo k njim in privabimo v Zvezo sedaj ob 15. jubileju.

Drage sestre! Novo kampanjo vam toplo priporočam! Vzemite ta klic k srcu, pokažite ta-

koj. ob prvem mesecu, da se boste potrudile za lep uspeh, kajti v kolikor mi je znano, bodo letošnje nagrade presegale vse prejšnje. Ali je katera med nami, ki se ne bi potrudila za nekaj lepega? V prihodnji izdaji boste brale o teh mičnih nagradah. Torej doba kampanje je od prvega januarja do 30. majnika. Opozarjam vas, da ne odlašate za poznejši čas, ker meseci bodo odšli kar naenkrat mimo nas. Še danes ob novem letu napravimo sklep, da bomo vse skupaj brez izjem pripomogle k nadaljnim uspehom Zveze in posebno se potrudile za jubilejno kampanjo.

Vsem članicam in prijateljem želim srečno in zdravo novo leto! Naj božji blagoslov rosi še nadalje srečo in mir iz neba, ter nas obvaruje vsega zla in žalosti. Slovenski ženski zvezi pa želim, nad vse srečen zaključek jubilejne kampanje!

Josephine Erjavec, glavna tajnica.

Ivan Zorman:

NEKDANJI LEPI ŽENI

Na cesti sem te srečal.
Kako bežijo leta!
Kot da še včeraj moški
ni zrl te brez trepetja.

Nekoč si tod hodila
ponosna, kot kraljica,
zdaj drsaš mimo množic
ponižna beračica.

Nekoč si bila mlada;
zdaj sključena si, vela.
Kdo zate še se se zmeni,
odkar si ostarela!

Nekoč si bila lepa.
Nihče na šumni cesti
se gorko več ne spomni
na tvojih ust prelesti.

Zate je ugasnila
ljubezni sladka sila;
le smrt vsa dobrotljiva
te bo še poljubila.

(Iz Novega Sveta.)

ALBINA NOVAK:

IZLET V WASHINGTON, D. C.

(Nadaljevanje)

V JANUARJU 1941 se vršijo v Washington, D. C. najbolj zanimivi in pomembni obredi, ko bo ustoličen predsednik Zedinjenih držav za ponovni štiriletni termin v nadvsem važnem uradu. Ob nastopu novega predsednika bi bil ta dan za mnoge le poln nad in upov, toda v tem letu bomo pa zasledovali potek ustoličenja z nekako gotovostjo v srcih, ker vsi dobro poznamo našega spretnega voditelja Franklin Delano Roosevelta kot moža, ki bo vztrajal pri svojih načelih in bo deloval za ohranitev miru do skrajnosti. Da to omenim sedaj je zato, da vas opozorim na članek v novembrski izdaji Zarje na strani 406, v katerem sem opisala način obredov na ta važni dan. Torej če vas zanima, potem še enkrat vzemite v roke dotično Zarjo in preberite zaobljubo, ki bo ponovljena na ta dan. Bog daj predsedniku Rooseveltu vso srečo in blagoslov, da bo močno stal na krmilu in vodil naš narod naprej v svobodi in blagosta-

nju kot ga je doslej. Bog ga spremljaj po vseh potih!

Vem, da bo vsak, ki mu je prestolica znana, sledil tembolj pazno vsem dogodkom, ker je res, da si lahko človek predstavlja slovesnost vse drugače, ako mu je mesto znano. Že zato me veseli, da smo šle tja na izlet, tako nas je prav gotovo 96 žen in deklet, ki bomo imele lep užitek. Seveda so drugi, ki so šli na obisk poleg naše skupine in bo tudi zanje zanimivo.

Zadnjič sem nehala z opisom prestolice in obljubila sem nadaljevati o obisku jugoslovanskega poslaništva. In kakor obljubljen tako storjeno. Bilo je pred odhodom iz Clevelanda, ko sem prosila našega postrežljivega jugoslovanskega konzula dr. James W. Mally-a, da bi posredoval za nas glede tega obiska. Gospod konzul dr. Mally je to uslugo napravil z veseljem in mi sporočil, da nas je javil za ob treh popoldne in da naj skušamo biti tam kolikor se da ob uri. Ko smo se pripeljale tja v naših

avtobusih in začele izstopati v tolikem številu, šele takrat mi je prišlo na misel, da bo treba že precej veliko sprejemno sobo za vse.

Poslaništvo kraljevine Jugoslavije se nahaja na 1520 Sixteenth St. Najbrž, da nas je sluga zapazil, ko smo se bližale vratom, ker nam jih je takoj na stežaj odprl. V sprejemni sobi sta nas pa čakala gospod minister dr. Konstantin Fotić in njegova ljubka soproga ter gospa Burja, soproga vojaškega atešeja kraljevine Jugoslavije, ki je Clevelandčanka, in v naši družbi nas je bilo več, ki se z njo osebno poznamo. Bili so vsi zelo pristrčni do nas. Gospod minister in soproga sta se nam namah priljubila. Gospa Fotić je pristna srbska lepotica in njena mikavna osebnost se je naši družbi zelo dopadla. Šla je od ene do druge in segala toplo v roke in ta prijaznost nam ostane v trajnem spominu.

Velika sprejemna soba je bila napolnjena z nami in sestanek je bil prav prijeten. Postrežene smo bile s pivom, sladko pijačo in delikateso. Toda, ker je bil čas kratek in smo imele še par zanimivih krajev za obiskati, zato se je bilo treba kar nahitro posloviti, čeravno bi nam bilo drago ostati še za kratek čas med visoko gospodo. Poslovitev je bila ginljiva, ko smo ponovno segali v roke odličnih zastopnikov jugoslovanske vlade in videle smo motne oči na mnogih obrazih. Bile smo tam samo za kratek čas, toda v tistih minutah je bilo toliko užitka, da se je marsikatera izrazila: že samo ta obisk me je napravil popolnoma zadovoljno, da sem se pridružila izletnicam. Zavedale smo se, da je to izredna prilika, katere je skoraj nemogoče pričakovati ob navadnem obisku. Pred odhodom smo dobile še vsaka lepo spominsko knji-

žico, v kateri so lepe slike posnete po najlepših krajih v Jugoslaviji.

Ob tem času izrekamo javno zahvalo gospodu ministru Konstantinu Fotiću in njegovi ljubki soprogi, kakor tudi gospej Burja za vso izkazano gostoljubnost. Isto lepa hvala gospodu častnemu konzulu dr. James W. Mally-ju za postrežljivost in uslugo. Obisk pri ministerstvu nam ostane vedno dragocen.

Od tukaj smo se peljale na "božjo pot," kar je za mnoge Arlington vojaško pokopališče, kjer je postavljen spomenik neznanemu vojaku.

Arlington narodno vojaško pokopališče se nahaja na Virginija gričku preko reke Potomac. Prostor je odprt za obisk vsak dan od sončnega vzhoda do sončnega zahoda. Tukaj počivajo vojaki, ki so dali svoje življenje za deželo. Vsako leto pride sem na tisoče in tisoče častilcev. Tukaj počivajo zemeljski ostanki junakov iz ameriških vojsk in drugih bojnih poljev. Na tem pokopališču izgleda vse tako mirno in pobožno. Obris in okrašenje na tem prostoru je čudovito pomenljivo. Vsa znamenja in znaki pričajo, da to je preprost in častitljiv kraj počitka, kjer snivajo večni sen tisti, ko so se bojevali za našo svobodo. Tukaj vihra ves dan ameriška zastava, ki kakor v zraku poljublja tiste, katerih duše so odšle v višave. Narod spoštuje ostanke trupel, ki ležijo tu in kloni glavo, ko prestopi vhod na ta mirodvor.

Na tem pokopališču je krasna zgradba oziroma polkrožno gledališče (amfiteater), kjer se vršijo pomenljivi obredi vsako leto na spominski dan. Zgradba je iz belega marmorja in sedeži so razvrsteni v polkrogu in so tudi iz marmorja. Tukaj se zbere lahko pet tisoč ljudi

Library of Congress

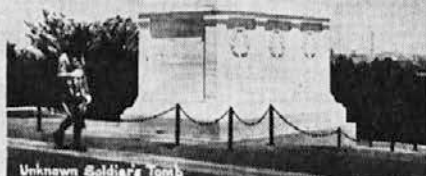
The National Archives

Statue of Lincoln, Lincoln Memorial

Lincoln Memorial - Washington, D.C.

Unknown Soldiers Tomb

Na levo, gornja slika: Kongresna čitalnica v Washington, D. C.; spodnja slika: Narodni arhiv, kjer so shranjene vse važne listine; na sredi: spomenik Abrahamu Lincolnu, ki se nahaja v spominski dvorani, katere slika je zgoraj na desno. Spodnja slika je spomenik nepoznanemu vojaku, kjer smo položile venec ob času izleta.

ob enem času. Za to gledališče so se potrudili vojaki od Grand Army of the Republic. Njih želja je bila postaviti na tem pokopališču prostor, kjer se vsako leto zberejo ljudje iz nižjih in višjih slojev in skupno prisostvujejo svečanemu obredom in slavijo spomin tistih, ki so dali svoje življenje na oltar za obrambo naroda in domovine.

O tem lepem prostoru se je sodnik Ivory G. Kimball izrazil tako-le: "Mi hočemo nekaj, kar bo značilo čustvo naroda napram mrtvim junakom; mi hočemo nekaj, kar bo stalo na leta in leta, kamor lahko pridejo vaši otroci, vnuki in vnukinje, kakor tudi moji in se naučijo naloge in dolžnosti patriotizma." In lahko potrdimo, da se je po tem načinu tudi izvršilo, ker kraj je izredno čudovit.

Vzhodno pročelje tega amfiteatra gleda na Potomac reko in mesto Washington. Pod stopnicami na vzhodnem pročelju je pa veličasten spomenik nepoznanemu vojaku. Tukaj smo se ustavile toliko časa, da smo položile venec v spomin sinovom naših slovenskih mater, ki so dali svoje življenje za ameriško demokracijo. Bil je pomenljiv prizor, ko je vojak, ki stalno koraka pred tem spomenikom, obstal s pozdravom med časom, ko se je položilo venec in nato smo stale v tihi molitvi za par trenutkov in klonile svoje glave v časten spomin vsem padlim vojakom. Mogoče vas zanima zgodovina tega spomenika, zato jo bom podala prav na kratko.

Truplo tega nepoznanega vojaka je bilo odkopano v Franciji leta 1921 in prenešeno v Ameriko meseca novembra istega leta po poveljniku Pershing-u in je bilo tja položeno kot simbol in spomin vsem ameriškim vojakom in mornarjem, ki so dali svoje življenje v svetovni vojni. Ko je predsednik Harding prisostvoval obredom, ko je bila rakev položena v nagrobni spomenik k večnemu počitku na ameriški zemlji, je med govorom izrekel besede, ki ostanejo

v zgodovini: "Ime njega, čigar truplo tukaj počiva je poletelo kvišku z njegovo neumrjočo dušo. Mi ne vemo odkje je prišel, ampak samo, da njegova smrt zaznamuje njega z večno častjo kot Amerikanca, ki je umrl za svojo domovino. Mi ne vemo visokost njegovega rodu, ampak vemo za slavo njegove smrti. On je umrl za svojo domovino in važnejšo posvetitev ni imel nihče kot on. On je umrl brez vprašanja, brez ugovora, z vero v srcu in upanjem na ustnicah, da bo njegova domovina zmagala in civilizacija obstala." K tem besedam je težko dodati še kaj, kar bi imelo globokejši pomen, ker vsaka beseda je napolnjena z občutkom in vrednostjo človekoljubja in narodne svobode.

Ko smo šle proti avtobusu, smo se vseskozi ozirale nazaj, da nam ostane kraj čim delj v spominu. Koraki so nam zastajali kot zastajajo, kadar sprejmemo na pokopališče svojega ožjega znanca in prijatelja, ker v naši družbi je bilo mnogo mater, ki imajo družine, katerih bodočnost je kar naprej v nevarnosti. In dasiravno ni strahu, da bi morali sinovi prelitati svojo kri za svojo domovino, vendar na takem prostoru objame človeka trenutna otožnost.

Potem smo se peljale mimo kraja, kjer je na stotine majhnih križev, kjer počivajo sami junaki, ki so umrli za domovino ali pa v vojaški službi. Ni bilo časa, da bi izstopili, ker smo hotele obiskati še Lincolnov spomenik in se peljati mimo vrta, kjer so se ravno tisti dan razcvetela češnjeva drevesa. In ko smo se tja pripeljale res smo bile očarane nad lepoto tega bujnega cvetja. Vse je bilo tako nežno rožnato, da nisi mogel obrniti proč oči. Ura je bila že šest in čas za večerjo, me pa brez kosila, toda se ni nobena zmenila na to, ker bile smo popolnoma zadovoljne, da smo nasitile oči in svoja srca, ker nihče ne bi verjel, da se v enem dnevu vidi toliko lepega. Nato smo se ustavile še pred nekaterimi znamenitimi poslopji, o katerih pa sledi prihodnjč.

Ženski svet

ŽENSKI KONGRES OB STOLETNICI 1840—1940

Pred dobrimi sto leti so se zavedne ženske začele pogovarjati za svoje državljanske pravice in 25. novembra se je vršil ženski kongres v New Yorku v počast ženskih prizadevanj in uspehov tekom enega stoletja.

Iz naših držav in iz daljnih drugih dežel so prihitele zavedne žene, da se tukaj na kongresu skupno posvetujejo za nadaljni program svojega delovanja. Kongres je otvorila pionirka Mrs. Carrie Chapman Catt, ki je v svojem navdušenem govoru pozivala žene naj pomagajo s svojimi pravicami vrniti pravice vsem ljudem, ki tlačanijo pod jarmom diktatorjev. "Rabimo svojo inteligenco ter pomagajmo ustvariti tako javno mnenje, ki bo obsojalo rop in uboj,

ki ga vrši vojaštvo nad nedolžnimi žrtvami, nad ženami in otroci. Borimo se zoper belo suženjstvo med nemškim in japonskim vojaštvom. Kako moremo mirno trpeti nesramna ponižanja žen in deklet od podlih vojaških poveljnikov. V deželi diktatorjev je ženska izgubila svojo pravo voljo. Izbirati si ne sme svojega poklica ter slediti željam svojega srca. Bridka sporočila iz podjarmljenih dežel naj nam bodo živ opomin, da ne bomo nikdar dopustile sovražno propagando med nami. Oprimimo se svojih državljan-skih pravic in skrbimo, da nam jih sovražnik ne iztrga."

Senora Isabel de Palencia je opisala dogodke in vzroke španske civilne vojne. Rekla je, da se nahajamo v vrtincu, ki se pojavi v gotovih dobah in razruje svetovni mir. Ta vihar pa se bo polegel in nastopili bodo lepši časi. Španija je silno obubožala. Ljudje so slabo oblečeni ampak ponosa

in samozavesti še niso izgubili. Diktator Franco je le po imenu poglavar Španije. Prava diktatorja sta Hitler in Mussolini, ki sta z orožjem in vojaštvom pomagala streti republikanske sile. Prišla bosta vsak po svoje plačilo, kakor sta že naprej preračunala.

Senora de Palencia je plemenitega rodu in je vse svoje življenje posvečala napredku in svobodi svojega naroda. V mladosti jo je bilo gledišče zvabilo na oder a se je pozneje posvetila žurnalizmu in pisateljstvu. V zrelejši dobi je postala članica parlamenta in delegatinja za skupščino Lige narodov. Tekom civilne vojne je zastopala svojo domovino kot minister na Švedskem in na Finskem. Poraz lojalistov je sprejela z bridkostjo. Z svojim možem, slikarjem Cefirino de Palencia se je preselila v Mehiko, odkoder je sedaj prišla na ženski kongres v New York. V tem času je spisala knjigo "I Must Have Liberty," ki bo kmalu postavljena na knjižni trg.

Časnikarica Mme. Genevieve Tabouis iz Pariza je govorila o dogodkih, ki so upropastili Francijo. Zaključila je z željo, da bi Hitlerja kmalu spravili na varno.

Mme. Sun I-chung je popisala opustošenje Kitajske. Trpljenje njenega naroda se ne da popisati. Japonci so vzeli monopol na opium, tobak, olje in volno. Opium uničuje ljudi in ravno radi tega silijo Kitajci h tej strasti. Kitajski kmet je prisiljen pridelovati opium, čeprav se brani radi visokih davkov. Torej najprej oderejo kmeta potem pa še med ubogo zapeljano ljudstvo uvajajo ta strup. Na tisoče otrok je osirotelih, ki se kot zveri potikajo pred sovražniki. Nad 30 tisoč teh sirot so zbrali in vlada skrbi kolikor more za nje.

Iz Južne Amerike je prinesla pozdrave Senora Ana Rose de Martinez. Zagotovila nas je o skupnosti in prijateljstvu vse Amerike.

Pisateljica Pearl Buck je priporočala, da bi iz obstoječih ženskih skupin napravile eno močno organizacijo, ki bi posebno skrbela, da pride pošten odstotek žen v diplomatične službe.

Tem govornicam so sledile še druge, nakar je odbor predložil sledečo izjavo v podpis:

"Me, žene, ki smo zbrane na tem kongresu 1940 ob stoletnici, izjavimo, da je naš namen podpirati, braniti in ohraniti našo ustavo (Constitution) ter progresivno delovati za svobodo, socialno pravico in mir vsem ljudem. Velike spremembe se bodo morale izvršiti za splošen dobrobit in me žene se bomo morale posvetiti temu delu vsak dan. Prepojene z demokratičnim duhom bomo opustile vse predsodke in vso netoleranco, ki krati svobodščine in pravice posameznikom. Prizadevale si bomo udeleževati se in nadzorovati naše ekonomsko poslovanje, katero mora poskrbeti, da ne bo nikomur manjkalo bazičnih potrebščin za življenje in da bo vsak imel priliko razvijati se individualno. Čuvale bomo ekonomsko prostost vseh žena.

"Politično smo ženske še zaostale a skušale bomo pridobiti si tozadevno izobrazbo, da bomo lahko zasledovale cilje in naš državni obrat. Ženske si morajo pridobiti mesta v lokalnih, deželnih in državnih uradih in v političnih strankah. Isti principi, na katerih je bila osnovana naša vlada, naj bi se upeljali za ves svet.

"Danes se bijeta dva pojma, ki se bistveno zelo razlikujeta. Na eni strani je diktatorstvo s peščico moških, ki so se znali pririniti na krmilo in sedaj z vojaško silo ustrahujejo ljudstvo. Proti tem nasilnežem pa se bori mednarodna skupina prostih narodov. Ženske hočemo delovati s to prostovoljno skupino. Okrepiti hočemo vse naše etične in verske vrednote, po katerih živimo. Naše otroke hočemo učiti resnice in spoštovanja do vsakega posameznega člana družine. Pri našem delu za izboljšanje svetovnega položaja bomo porabile šole, ki bodo dajale učencem prave smernice za poznejše življenje."

To izjavo bodo ženske izročile kongresu pri prvem zasedanju.

Učenke iz Vassar kolegija so predstavljale živo sliko prvih ženskih boriteljic. Lucretia Mott, Elizabeth Cady Stanton, Susan B. Anthony in druge pionirke so bile predstavljene v stolet starih nošah.

Pred sto leti je bilo ženskam samo sedem poklicev na razpolago. Danes pa bi lahko trdili, da je mogoče samo sedem poklicev, kamor bi ženska ne smela ali ne mogla. Na vseh poljih in poklicih najdemo ženske, ki prav uspešno vršijo svoje naloge. Pred sto leti si ni nihče upal misliti, da bi se katera ženska polotila medicinskih študij. Zdravnik je mogel postati le moški. Danes premoremo osem tisoč pet sto zdravnic, ki izvršujejo prakso ali pa proučujejo medicino na raznih zavodih.

Iz nezadovoljstva razumnih žen pred enim stoletjem, so pionirke s smotrenim delom dosegle ugled za vse žensvo in tako lepe uspehe, da danes ob stoletnici lahko s ponosom zremo na dobo med 1840 in 1940.

STO PODRUŽNIC — STO SLOVENSКИH ŠOL

V letnem poročilu čitamo o lepem napredku Slovenske ženske zveze, katera izkazuje poleg precejšnjega premoženja stotisoč dolarjev tudi sto podružnic. Samo mladinski oddelek, ki posluje še-le nekaj mesecev, si je pridobil nad šest sto deklíc. Mladinski oddelek je važen za vsako organizacijo a za Slovensko žensko zvezo pa še toliko bolj. Zveza ni bila ustanovljena, da bi tekmovala z drugimi zavarovalnimi ustanovami. Namen Zveze je bil zbrati v svoj krog naše žene in dekleta ter med njimi gojiti narodno zavest in kulturo. Zato pa moramo posvetiti vso skrb in ljubezen mladini, ki bo nadaljevala naše delo. Deklice je treba izobraziti in vzgojiti v našem narodnem duhu, da bodo vzljubile naš jezik in se ga tudi naučile.

Očetje in matere, ki so mnogo žrtvovali za napredek društev, ki so bili voditelji v našem javnem življenju, a doma pa so zanemarjali eno največjih narodnih dolžnosti. Svojim lastnim otrokom niso vcepili ljubezni in ponosa do svoje narodnosti in jih niso naučili govorice, ki je naša narodna last.

Vsi smo veliko grešili v preteklosti in marsikateri mladenič in mladenka je izgubljena za našo narodno smisel. Narodna smrt se nam obeta, ampak Slovenska ženska zveza je danes tako močna, da lahko s smotrenim delom podaljša naše narodno življenje. Vpliv take organizacije je lahko tako obsežen, da ne bo treba iskati naših sledov po starih arhivih, ker bomo živeli kot slovenski narod od roda do roda v nedogledno bodočnost.

Slovenskim otrokom se ni treba sramovati svoje narodnosti. Ljudje, ki hodijo proučevati naš narod doma, nam priznavajo polno lepih vrlin. Med tujci veljamo za nardarjen narod. Nadarjeni smo posebno za učenje jezikov in prav bi bilo, da porabimo vsaj nekaj tega daru tudi za učenje našega jezika.

Spoštujmo vse narodnosti, poleg katerih mirno živimo v Ameriki, a cenimo tudi to, kar je naše, to je naša slovenska govorica. Če sami ne spoštujemo naše narodne dedščine, kaj naj potem pričakujemo od drugih?

Slovenska ženska zveza ima najlepšo priliko popraviti kar so slovenske matere iz lastne brezbriznosti zamudile. V podružnicah se lahko posveti vsaj eno uro v mesecu za pouk v slovenščini. Ako se članice poprimejo te naloge s tako vno, kakor so se dosedaj za vsako dobro stvar, potem nam ne bo treba obupavati nad usodo naše narodne manjšine tukaj v Ameriki.

Težko je človeku pri srcu, kadar obgovori slovenskega otroka, pa mu ta odgovori po angleško, češ, slovenskega ne zna. Med nami je tudi dosti take mladine, ki se celo sramuje in sploh ne razume naše govorice. Otroci bi se bili igraje priučili slovenščine, ako bi bila prva učiteljica, mati, vztrajala pri tem. Deželni in občevalni jezik je reš angleški ampak to ni vzrok, da bi ne smeli znati še katerega drugega, posebno ne svojega lastnega jezika.

Prepričani smo, da bo Zveza zmožna rešiti in pridobiti velik del naše mladine za našo narodno zavest. Podružnice gojijo atletiko, vzdržujejo razne krožke in skrajni čas je, da storimo nekaj tudi za ohranitev naše narodnosti. Naš slovenski jezik je ključ za razumevanje drugih slovenskih jezikov in bo marsikomu še kdaj dobro služil.

Sto podružnic Slovenske ženske zveze naj postane sto slovenskih šol, pa se ne bomo počutili tuje med našo slovensko mladino.

KONVENCIJA NARODNE ŽENSKE STRANKE

(NATIONAL WOMAN'S PARTY)

Slovenke se sicer ne udeležujemo teh zborovanj, ampak kot ženske je prav, da vemo, kaj počno Američanke za naš skupen napredek.

Komaj se je razšel ženski kongres, se je že otvorila konvencija v Washingtonu. Nereseno vprašanje ženske enakopravnosti hočejo predložiti kongresu ob prvem zasedanju v januarju. Ženske nočejo več trpeti zaprek, katere jim stavi neenakost. Pri postavih naj se dela za vse enako brez ozira na spol. Leta 1848 se je vršila prva konvencija, ki se je potegovala za enakopravnost. Od tedaj pa do danes se vleče ta zadeva in letos so ženske tako odločne, da morajo doseči ta amendment. Pogum je dala ženam zadnja republikanska konvencija, ker je ženskam priznala in odobrila njih zahtevo. Tudi demokraska konvencija je pri-

znala principe enakosti in mogoče se bo omehčal tudi 77. kongres in ugodno rešil to vprašanje. Na konvenciji so si napravile načrt, kako bodo oblegale zbornico dokler ne bodo zmagale.

Med zborovanjem so delegatkinje počastile pred kratkim umrlo feministko Harriet Stanton Blatch, ki je nadaljevala od matere započeto delo ženske emancipacije. Velike zasluge v teh bojih je imela tudi Miss Younger. Portreta obeh teh žen so obesili v glavni dvorani v Alva Belmont hiši, kjer ima Narodna ženska stranka svoj glavni stan v Washingtonu.

STANDARD IN PLAČE HIŠNIH DELAVK

Pomanjkanje žensk za hišna dela je postalo prav občutno. Vzrokov je dosti, pred vsem pa ustavljena imigracija. Predolge delovne ure, premalo prostosti, slabo razmerje med gospodinjjo in služkinjo so zadostni vzroki, da ženske rajše delajo v industriji, kakor po raznih hišah.

Socijalne delavke in zastopniki raznih agencij skušajo pomagati gospodinjam in delavkam, zato so določili nekaj standard, katerega bo morala upoštevati vsaka gospodinja, ki hoče najeti hišne posle.

Na teden so določili 60 ur, katere naj gospodinja v spoznanju s posli kakšen dan skrajša ali podaljša, ampak celotno ne sme teden presegati 60 ur. V skrajni sili naj se doda k večjem še šest ur, katere pa mora gospodinja plačati posebej.

Služkinja mora imeti udobno spalnico in dostop do kopalnice ter dovolj sprave za svojo obleko. Poslom se mora dati zadostna hrana.

Najnižja začetna plača naj bo \$40 mesečno s primer- nym povzvišanjem prema pridnosti in izkušeni delavke.

Glede prostega časa so določili en dan v tednu in poleg tega tudi en večer. Ako služkinja pazi na otroke po končanem dnevnem delu ali če ostane doma radi telefonskih klicev, ji mora gospodinja to posebej nagraditi s plačo ali pa z dodatnim prostim časom. Ako je gospodinjam ugodnejše dati prosti čas skupaj koncem meseca, naj se o tem pogovore s služkinjo. Ta prosti čas pa ne sme biti nič krajši kakor je določen za vsak teden posebej.

Po preteku enega leta službe je delavka opravičena do enega tedna počitnic s polno plačo. Po dveh letih mora dobiti dva tedna počitnic.

Ta standard so podpisale navzoče gospodinjje v državi New Jersey. Sedaj nameravajo izvedeti mnenje še od drugih žen, ki držijo hišne posle. Na ta način bodo delavke organizirane. Vedele bodo pri čem so in gospodinjam bo vsako izkoriščanje onemogočeno.

Pred desetimi leti sem se mudila v Ljubljani in sem srečala razne gospe, ki so se mi zdele zelo krivične napram služkinjam. Ena milostljiva se je še čudila, kaj bi njena hišnica počela s prostim časom. Neusmiljeno se mi je zdelo, ko služkinja ni smela po končanem delu čitati v svoji spalnici. Škoda je bilo luči. Kdaj pa naj ima taka dekle čas za čitanje? Ob petih zjutraj je že morala na noge. Mogoče je sedaj tudi tam kaj spremenjeno v korist tistih, ki si morajo po tujih hišah služiti svoj kruh. V Ameriki tudi ni vse rožnato za hišne posle ampak tukaj je vsaj taka plača, da si ženska lahko nekaj prihrani, ako le hoče.

ŽENSKI ZASLUŽEK KUPUJE DELO DRUGIM

Veliko se kritizira žene, ki opravljajo druga dela mesto svojega gospodinjstva. Očitajo jim, da spodjedajo kruh drugim. Nekaj resnice je v tem, ampak če čitamo sporočilo dr. Ruth Shallcross pa tudi to zlo prinaša nekaj dobrega. Ta gospa je napravila posebno študijo o zaslužku žen in je prišla do zaključka, da ta zaslužek tako ne ostane v njenem žepu. Predvsem si taka žena poišče namestnico za hišna dela in gospodinjstvo, katero lahko plača iz svojega zaslužka. Ona daje zaslužka pralnicam, pekarijam in raznim drugim trgovinam. Ako bi taka ženska ostala doma, bi s pičlim moževim zaslužkom skušala zmanjšati vsak izdatek. S svojim zaslužkom pa ji ni treba tako stiskati. Zunanost in obleka veliko šteje in tako si žena-delavka nabavi več in boljše obleke kakor bi si jo mogla, ako bi živela doma in bi samo gospodinjila. Lepotični saloni dobijo dober zaslužek od žen, ki morajo posebno skrbeti za čedno zunanost. Po tem raziskovanju ne smemo trditi, da žena-delavka povzroča ekonomske izgube. Njen zaslužek stalno kroži in pomaga do zaslužka številnim delavkam.

Razmere v katerih živimo so prvotni dom tako izpremenile, da se več ne čudimo, ako si žena išče zaslužka izven doma. Boljše je, da se posveti poklicu, za katerega se je izučila, a gospodinjstvo pa prepusti tistim, ki so sposob-

nejši za ta posel. Žena, ki služi, je srečnejša, ker s tem pomaga svoji družini do boljšega položaja.

KOD DRŽI BURMA CESTA

V zvezi z novicami o Kitajsko-Japonski vojni dostikrat čitamo o cesti Burma. Če pogledamo na zemljevid, najdemo Burmo na južni strani Kitajske. Provinca Burma spada k Indiji in čez Indijo je Anglija gospodar. Anglija ima tam velike interese in zato je na pritisk Japonske to cesto enostavno zaprla. Pozneje pa, ko se je Japonska zvezala z največjim sovražnikom Anglije, z Nemci, so pa cesto zopet zaprli. Kitajci so to cesto zgradili še predno je sovražnik udril v deželo.

V Burmi je zadnja železniška postaja v Lascio in tam se ta važna cesta začne ter drži do Kun Minga na Kitajskem. Cesta drži svede še naprej, ampak ta kos od Lascio do Kin Ming-a je jako važen. To je edina vozna pot med obema deželama. Po tej cesti dovažajo potrebna sredstva na Kitajsko in kar ima Kitajška na prodaj, gre zopet po tej cesti med svet. Če se ta pot zapre, so Kitajci odrezani od zunanje pomoči in narod v vojni potrebuje veliko raznega materijala, katerega nima doma.

Kakor so v starih časih Kitajci spoštovali kitajski zid, ki je branil deželo pred zunanjim sovražnikom, pravtako ceni sedanji rod to cesto, ki jim omogoča življenje in boj proti sovražnim Japoncem. Burma cesta je Kitajcem simbol življenja z zunanjim svetom. Ta cesta, ki gre čez visoke gorske grebene, v ozkih serpentinah po strmih pobočjih, nad vratolomnimi prepadi, je žile dovodnica, ki prinaša pomoč v srce Kitajske.

Steze, po katerih so prejšnje čase počasi lezle karavane, so z gradnjo Burma ceste izgubile svojo prvotno važnost. Okolica, ki je prej skrivala k večjem tabor roparjev, je ob cesti oživila s človeškimi bivališči. Celo industrija je zašla v te prej nepristopne kraje, ter je našla kolikor toliko varno zavetje.

Kitajski inženirji so to cesto zamislili pred več leti, a graditi so jo začeli še pred vojno z Japonci. Milijon delavcev in delavk se je mučilo v mrzlično okuženih dolinah in z večnim snegom pokritih gorah. Pri gradnji niso imeli modernih strojev. Vse delo je bilo narejeno s primitivnim orodjem in na primitiven način. Še gramoz in šoder so delavci prinašali v koših na hrbtu, potem lahko rečemo, da so bili resnični trpini. Smrt je našla med njimi bogato žetev, a delavcev še ni nikdar zmanjkalo, ker tam jih je tako preveč. Prišli so tisoči in tisoči in nadaljevali, kjer so onemogli pustili. V enem letu je bila cesta že izročena prometu. Vremenske nezgode, hudi nalivi in težki plazovi povzročajo večno popravilo. Tudi Japonski bombniki poiščejo to cesto, ker predobro vedo, kako važna je za Kitajce.

Burma cesta meji le 715 milj, a srečen je voznik, če jo s trukom prevozi v šestih dneh.

Tukaj vidite sliko, ki je bila vzeta v dvorani Slovenskega doma v Clevelandu po g. August F. Sveteku, ravno ob času, ko so bile na odru predstavljene Frances Sušel kadetke po naši urednici. To je bilo na slavnosti razvitja bandera 1. septembra, 1940.

AMANDA:

NJENA BOLEČINA

TIHO sta sedeli v polmračni sobi na divanu. Iz rdeče lučke pri jasicah so nemirno trepetale sence, dolgi skrivnostni prsti so se stegovali po stropu, po vsej sobi, kot bi skušali poseči v dihanje teh mladih dveh duš . . .

Sonja je držala prst v knjigi, kot bi hotela vsak čas čitati, kjer je prej nehala. Matildi pa je počivalo v naročju pletenje ne da bi se dotaknile nocoj njene sicer vedno kaj koristnega snujoče roke. Ljubili sta te lepe trenutke, ko sta po večerji še malo posedeli in pokramljali saj tedaj sta začutili da utriplje v njiju še neko drugo življenje, kot ga živita dan za dnem v zatohli šolski sobi, ko vbijata v glave svojih ljubih nagajivcev najpotrebnejšo učenost. Lepo jima je bilo posebno nocoj, misli so brez besed vasovale med seboj in v dušah so jima še živo brneli spomini na pretekli božič.

"Kaj premišljuješ, Sonja?" je zaupljivo zašepetala v molk Matilda, kot bi se bala zmotiti prijateljico ki je široko odprtih oči strmela bogvekam.

"Na nekoga mislim . . ."

Matilda je napol začudeno, napol neverjetno pogledala Sonjo, ki sanja z odprtimi očmi. Vendar je razumela napovedano skrivnost, kot bi jo že davno slutila.

"Joj, kako smo res dekleta vse enake! Moramo imeti nekoga komur posvečamo svoja najtoplejša čustva, komur utripljejo naše najtišje misli in hrepenenja, ki jim ne vemo cilja kajti — prebridka bi bila sicer samota v našem srcu . . ." Zmanjkalo ji je besed, morda so jo premagali spomini, bogve . . . Da bi obrnila pogovor v pravo smer je vprašala: "Se ljubita?"

Sonja je nalahno zardela in ni vedela, kako bi odgovorila. Zares, saj niti sama ne ve, kako je z njo. Neštetokrat si je že preiskovala čustva, stiskala si možgane: ga li ljubi, jo misel naj osrečuje: joj nič one sladkosti, nič tihe sreče, nič one čudne sile, ki je pripravljena za ljubljenega vse pretrpeti, vse žrtvovati, ni mogla najti v sebi. Komaj, komaj malo spoštovanja jo veže nanj. Počasi je dejala Matildi:

"Zdi se mi, da me on ljubi."

"A ti? Je lep?" jo je vprašala sentimentalna Matilda.

"Lep? Obraz bi še bil, četudi ni izrazit, kot bi jaz želela, postava — hm —" Skoraj žal je bilo Sonji odkri-torsrčne besede.

"Je velik, vitek?" ni odnehala Matilda.

"Bolj majhen, čokot," je iztisnila Sonja. Bolj z veseljem bi zaupala prijateljici: velik je, vitek, globoke modre oči ima, kodraste črne lase, prav tak je, kot sem si zamislila v sanjah svojega drugega . . .

"Je pa morda tem bolj duhovit," je skušala popraviti Matilda, ko je videla skelečo muko v Sonjinih očeh.

"Duhovitosti sem zaman iskala v njegovih pogovorih, še manj sem je mogla zaslediti v njegovih pismih" — se je utrgalo iz srca Sonji.

"Čemu pa se potem mučiš z mislimi nanj?" je v prijateljski ogorčenosti zaklicala Matilda.

"Zaročila sem se z njim," je udarila naravnost Sonja. Z nekakim ponosom je poudarila te besede, ko je zatrla v sebi vsa nežnejša čustva, češ: pa le nisem ena izmed tistih, za katere nima nihče resnega zanimanja.

"Pa si dobro premislila, Sonja moja!" se je raztožilo Matildi.

"Hm, staršem je vseh in ponosni so na mojo zaroko. Saj je odvetnik, precej premožen in nekateri ga zelo obrajtajo, dasi hudobni jeziki šušljajo, da je preveč rad v ženski družbi . . . Pa to je sama zavist! Odvetnikove gospe so pa le najbolj nobel v našem mestu," je navno, samozavestno klubovala Sonja. "Ti ne veš, kako mi je marsikatera naduta "Miss" nevoščljiva!"

"Sonja! Sonja! Kakor otrok si, ki mu pokažejo drago igračo. Nima je toliko rad kot ima veselje ponašati se z njo pred drugimi otroki."

"Morda imaš prav," je v zadregi priznala Sonja. "Toda, sedaj ne morem več razdreti. Vsi ljudje že govore in starši ne bi prenesli zasmehovalnih opazk svojih znancev."

"Ah, kaj! To se vse pozabi. Zakon pa je nerazdružljiva zveza in ti se boš kesala svoje nepremišljenosti vse življenje, če ne boš srečna, če ne boš trajno mogla osrečevati tistih ki bodo odslej najtesneje tvoji."

"Bo že kako Bog dal," se je tolažila Sonja, ki je bila že vsa zbegana.

"In tvoje zdravje Sonja?" je prihranila vestna Matilda najvažnejši ugovor za nazadnje. "Saj veš, kaj ti je dejal zdravnik!"

"Vem in to me tudi skrbi. Toda teta je rekla, da bom v zakonu morda bolj zdrava . . ."

"Ah, ne verjemi! Veš, da so eden glavnih namenov zakona otroci. Sedaj trpiš sama, je dosti velik križ, potem vas bo trpelo več in morda po tvoji krivdi — o, potem bo križev vedno več in preveč," je bila še skoraj kruta Matilda v svoji dobrohotnosti. "Vendar," je nadaljevala čez nekaj časa, "kakor veš, pa naredi. Jaz ti želim vso srečo." Iskreno je objela prijateljico krog vratu in solze so ji kar same kapale iz oči. Tudi Sonji je bilo tako tesno pri srcu, da se je naglo poslovila in odšla: naj ne vidi nihče, tudi njena najboljša prijateljica ne, kako ji je razdvojeno srce—

Zunaj je bila jasna mesečna noč. V dalji so blesteli sneženi vrhovi gora, pod njimi je ležala lahna bela meglica. Veličastno je vplivala ta otožnolepa tišina krog božičnega večera na Sonjino razbolelo dušo. Neodoljivo hrepenenje po nečem nedosežnem, komaj v sanjah slutenem, jo je vso prevzelo. Z mogočno silo jo je vleklo nekam daleč, bogve kam, samo proč od skrbi teh zadnjih dni, ki so jo naskočile tako nenadoma. Samo proč, da je ne najde on, ki — — —

Hitela je v svojo sobico in burno zaklenila vrata za seboj.

"Moj Bog, moram li res sprejeti ta bridki križ na svoje rame je li res to Tvoja volja?" je obupno proseče klicala uboga deklica v gluhi samotni molk. Hotela je napisati par odločnih besed, hotela je dobiti nazaj izgubljeni mir — pa ni imela toliko moči . . .

Čez tri tedne je prejela Matilda od Sonje tiskano poročno obvestilo. Menda se ne bi bolj prestrašila, če bi dobila poročilo o njeni smrti . . .

* * *

Čez dve leti. Matilda je bila prestavljena v kraj dve uri oddaljen od mesteca, kjer je živela samotno življenje njena bivša prijateljica Sonja. Prav za božič se je namenila, da jo obišče. Burno ji je utripalo srce, ko je stopala po stopnicah do njenega stanovanja: Bog ve, kakšna je Sonja, kot gospa odvetnikova, je-li srečna stanu, za katerega ni kazala ne posebnega veselja, ne zmožnosti. Kakšen je neki z njo njen mož, ki je baje ni vzela iz gole nesebične ljubezni . . .

Pozvonila je. Služkinja je prišla odpirat. Vprašala jo je, če je gospa doma in glas ji je drhtel. Nenadoma so se odprla vrata in pred osuplo Matildo je stala Sonja, ne nekdanja Sonja, komaj njena senca . . . Vzklik začudenja je obema zamrl na ustnicah. Nemo je stegnila Sonja roko, češ, naj vstopi. Stanovanje je napravilo na Matildo dokaj skromen vtis.

"Si vendar prišla enkrat k meni, Matilda," ji je Sonja stisnila roko. "Sediva na divan in povejva si katero kot nekdanj, v onih nepozabnih časih prostosti in tihe sreče."

"Kje pa imaš moža?" je skoraj plaho vprašala Matilda.

"O, bogve, kje hodi in kdaj pride," je s pridržano muko iztisnila iz sebe Sonja.

"Dolgo je že tega, kar sem dobila zadnje pismo od tebe," je skušala obrniti Matilda pogovor drugam. Menda je zaslutela, da razmerje med Sonjo in njenim možem ni baš zavidanja vredno. "Zdi se mi, da je bilo to pred enim letom, ko si mi nakratko sporočila, da si dobila hčerko."

"Da," je komaj slišno vzdihnila Sonja in oči so se vnovič zameglele. Pogled ji je nehote ušel na belo otroško posteljico.

"Smem pogledati tvojega otročka," se je razveselila Matilda in že je po prstih stopila do posteljice. Otrok je mirno spal. Le dolge trepalnice so včasih komaj vidno zatrepetale. Ličeca so bila bleda, kot iz voska, usteca nalahno odprta. Ročice je stiskalo dete ob glavi. Ginjena je vzkliknila Matilda: "Kako ljubko spančka! Si pa le vesela, ko imaš takega angelčka, ali ne?"

Nič ni odvrnila Sonja, samo obraz ji je prešinil tako bolesten izraz, da je bilo Matildi kar težko. Tedaj se je dete zganilo. Matilda je obstala pri posteljici in komaj čakala, da bi pogledala Sonjinemu ljubljenčku v oči, da bi videla v njih lepoto z raja in tisto srečo, ki jo ima samo nedolžnost. Toda, skoraj da ni zavpila in groze odskočila: otrok je trudno odprl trepalnice in vanjo je zarmelo dvoje brezizraznih, motnih zenic, kot ugasla luč . . . Ozrla se je po Sonji, ki je sključena slonela na divanu, obraz skrit v dlani in skozi prste so ji kapale bridke solze.

Kje je beseda, ki bi bila dovolj močna utolažiti strašno bol nesrečne matere? Matilda je občutila, da bi bilo skoraj greh še naprej s svojo prisotnostjo vzbujati spomine, zato se je naglo poslovila.

Sonja pa je po dolgem času spet jokala. Jokala je nad seboj, jokala nad svojim izgubljenim možem, jokala pa je najbolj nad svojo od rojstva slepo hčerko, ki ni zakrivila še najmanjšega greha, pa že trpi, trpi — O Bog, kdo je kriv, kdo je kriv?

NAŠE PREDSEDNICE

DRUŠTVENO delo ni nikdar končano. To bodo potrdile zlasti tiste, ki so v odborih, ker imajo v tem največkušenj. Seveda, pri tem se lahko kar takoj vpošteva izjema, ker pri nekaterih odbornicah se sploh nikdar ne pojavi aktivnost, pa naj bodo v uradu 10 ali več let. Pri nekaterih podružnicah pa slišimo in beremo mesec za mesecem, kako lep uspeh so imele pri tej prireditvi ali proslavi in kako imajo že načrte za prihodnjic itd. Zato je želja uredništva posvetiti par vrstic našim predsednicam, ker končno zavzemajo največjo odgovornost pri odboru.

Res srečna je podružnica, kjer imajo v uradu predsednice osebo, ki ni nikdar preveč trudna za ustvarjat nove ideje in potem biti prva med pridnimi, da se stvar uspešno izpelje. In iz poročil, namreč dopisov v Zarji se lahko bere med vrsticami, kako lep napredek imajo podružnice, kjer je predsednica res prva sila in prva pomoč v vsakem slučaju. Kdor zasleduje delovanje naših podružnic, tisti občuduje neumorno delovanje nekaterih predsednic in čeravno ne javno, pa se sliši privatno mnogo laskavih pohval in lepih opazk o marljivih predsednicah. Saj je res vse hvalevredno delo, katerega žrtvujejo nekatere naše neutrudljive predsednice.

Včasih se sliši tudi zelo neopravičena opazka, češ: "Saj je predsednica in je njena dolžnost delati!" To je že res, da predsednica ima največjo dolžnost in najvišjo oblast, toda treba je premisliti, da breme postane precej težko, ako je naloženo samo na eno osebo. Že odgovornost sama je velika naloga, potem pa še vse skupaj spraviti in skrbeti, da je vse v redu in največkrat biti ne samo predsednica, pač pa tudi "janitor" in Bog sam ve vse kaj, kar je pa vse preveč zahtevano. In pri vsem tem pride pa še nekaj, kar smo opazili v zadnjih letih in to je, da za prireditve ali bodisi sploh kakoršnekolik tike, kdo je tisti, ki mora klicati na vse konce in kraje, da se tiketi prodajajo kot ravno predsednica. In kaj še, po nekaterih krajih mora predsednica še okrog sama od vrat do vrat s tiketi, ako hočejo, da je uspeh!

MODRE RESNICE

Kdor sklepa roke, s tem še ni rečeno, da moli.

* * *

Kakšni časi so to, ko moramo zavdati mrtvim!

* * *

Z ljudmi, ki te zalezujejo, se ne posvetuj in prikričaj svoje namene onim, ki ti zavidajo!

Ne drži odprte dlani, ko jemlješ, in stisnjene, ko je treba dajati.

* * *

Vsako nepoštenje in krivica se zatre, zvestoba pa ostane za večne čase.

* * *

Če ne marate zvonjenja, ne vlečite vrvi.

* * *

Grešniki so kaznovani na onem svetu, pravični ljudje pa že na tem.

Vidite, spoštovane sestre in odbornice, to je vse preveč zahtevano od ene osebe. Ampak to je istina v mnogih krajih. Tajnica se izgovarja, da ima preveč sitnosti s kolekto, čeravno ni vselej to glavni vzrok in kar enostavno pusti vso drugo skrb in delo na predsednico. Seveda resnica je tudi, da pri mogih podružnicah imajo zelo pridne tajnice, katerim je naloženo vse preveč dela in skrbi in o tem hočemo spregovoriti v eni poznejših izdaj.

Kakor smo že ponovili marsikrat, ponavljamo zopet to pot, da se ne bo ničesar doseglo brez truda, ker na svetu je že tako odločeno, da se mora vsak posameznik truditi za svoj obstoj in tisti, ki prevzamejo odgovornost napram večjim skupinam, imajo pa še toliko več za narediti v vseh ozirih. Ampak resnica je to, ako vsak malo pomaga, pa se bo delo razdelilo in ne bo pri eni osebi tako hitre utrujenosti. Ako bi ostale odbornice in članice nudile vsaj nekoliko pomoči, pa bi imela predsednica veselje do svojega urada. Naša dolžnost je, da spoštujemo predsednice, kot naše voditeljice in da smo jim na vsako uslugo ob potrebnih časih. Krivično pa je imeti predsednico po domače rečeno "za deklo," ker v prvi vrsti ni to lepo od nas, v drugi vrsti je pa to, da predsednica je glava podružnice in če bo videla, da jo članice spoštujejo, potem bo tudi sama od sebe vedno pazila, da bo njena podružnica ena izmed prvih ženskih skupin v dotični naselbini.

V imenu vseh članic, izreka uredništvo najlepšo zahvalo vsem našim vrlim predsednicam ter jim želi, da bi v tem novem letu dobile od svojega urada največjo notranjo zadovoljnost, ki se pojavi le tedaj, ako človek ve v svojem srcu, da je storil nekaj koristnega v prid človeške družbe. Naj vam ne bo nobeno delo preveliko in nobena odgovornost premajhna, da ji ne bi posvetili svoje najboljše znanje in ljubezen. Uverjene bodite, da boste ob zaključku svojega termina s ponosom naštevale vse lepe dogodke in skušnje in teh bo mnogo, če se boste z navdušenjem in dobro voljo lotile svojega dela. Živele naše vrle predsednice!

Trdemu srcu bo končno gorje.

* * *

Kdor drugemu jamo koplje, se sam vanjo zvrne; kdor nastavlja bližnjemu kamen in kdor nastavlja drugemu zanko, se spodtakne ob kamen in pogine v zanki!

* * *

Vsak prijatelj ti utegne reči: "Tudi jaz sem tvoj prijatelj," pa je prijatelj samo po imenu.

DOFIS

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Zopet je eno leto v kraju, ki je bilo za našo podružnico v vseh ozirih uspešno. Število članic se je v tem letu pomnožilo za 50 v odraslem odelku in 14 v mladinskem odelku. Udeležba na sejah je bila povoljna, toda lahko bi bila mnogo-krat večja. Ampak vse, ki smo prihajale redno sejam, smo imele tudi užitek od družabnega sestanka in tiste, ki niste prišle, sta pa vse to zamudile. Upati je, da boste bolj pridno hodile k sejam v novem letu kakor tudi se potrudile v kampanji, ki je že v teku, ker med nami so še žene in dekleta, kakor tudi mladina, ki bi prav lahko k nam pristopile.

Izvoljen je bil sledeči odbor: predsednica Mary Ribich, podpredsednica Anna Zavrl, tajnica Mary Krainc, blagajničarka Margaret Fischer, zapisničarka Anna Modic, nadzornice: Marie Prislund, Mary Campa in Louise Ribich, rediteljica Ursula Mervar.

Srečni listek dvignjen na tej seji je nosil ime Johanna Mohar.

Najlepša hvala gospej Prislund za darilo, katerega je dobila Frances Sussha, kakor tudi vsem sestram, ki ste darovale "rdeč čaj" in gospej Ribich za sladkor. Lepa hvala pridnim gospej U. Mervar in M. Repenshek, ki sta pripravili okrepčila in skrbeli za udobno postrežbo.

Naša gospa Prislund se te tedne bolj slabo počuti, zato srčno želimo, da bi se kaj kmalu počutila zdrava, kakor tudi gospa Eržen, ki že delj časa boleha.

Srečno in zadovoljno novo leto želimo vsem skupaj!

Antonia Retell.

Št. 2, Chicago, Ill.—Na glavni seji smo imele prav dobro udeležbo, kar je bilo vsem odbornicam v veselje. Sklenjeno je bilo, da se priredi maškeraadni ples dne 23. februarja v prid cerkve in šolskih sester. Maske bodo dobile lepe nagrade. Sestre, prosim se vas, da pridete stoo odstotno na to zabavo, ker bo nekaj posebnega in dobiček gre v dober namen. Dalje je bilo sklenjeno, da se bo v nedeljo pred božičem brala sveta maša za žive in umrle članice podružnice in članice bodo pri tej sveti maši skupno pristopile k svetem obhajilu.

Nato je bila na dnevnem redu nad vse važna točka, namreč volitev odbora za leto 1941. Pred volitvami je imela naša podpredsednica in ustanoviteljica naše podružnice sestra Jorga prav pomemben govor. Sestra Jorga je že dopolnila 76 let zadnji rojstni dan 24. novembra. Čestitamo! Želimo, da dočaka še mnogo let v zdravju in veselju.

Izvoljene so bile sledeče odbornice: Predsednica Josephine Zeleznikar, podpredsednica Pauline Ozbolt, tajnica Lillian Kozek, zapisničarka Theresa Chernich, blagajničarka Mary Tomazin, nadzornice: Karoline Picman, Alva Jerin in Elizabeth Zefran, rediteljica Mary Mladic. Najlepša hvala prejšnji predsednici in podpredsednici za složno sodelovanje v dobrobit podružnice.

Naša sestra Primozich in soprog sta bila veselo presenečena dne 9. novem-

bra v počast 25-letnice zakonskega življenja. Čestitamo!

Naše globoko sožalje sestri Mary Kovacich nad izgubo dragega soproga kakor tudi družini Vidmar, kjer žalujemo nad izgubo soproga, oziroma očeta, ki je nedavno preminul. Naj jima sveti večna luč!

Sestre, prosim, da ne pozabite priti na prihodnjo sejo, to je dan po novem letu, na prvi četrtek v mesecu. Ustoličen bo nov odbor in serviran bo dober prigrizek. Na svidenje!

Srečno novo leto vsem skupaj želimo

Lillian Kozek, tajnica.

**ZDRAVO IN BLAGOSLOVLJENO
NOVO LETO TER VRNITEV
LJUBEGA MIRU PO VSEM SVETU
JE ISKRENA ŽELJA NAS VSEH!**

Št. 3, Pueblo, Colo.—Drage sestre! Žal, da ni bila večja udeležba na glavni seji 4. decembra. Najlepša hvala vsem, ki ste prišle. Nekaterim vem, da ni bilo mogoče priti, ker ste slabega zdravja. Med temi je naša večletna blagajničarka Margaret Mehle, katero že eno leto muči bolezen in mora biti večinoma doma in v postelji. Iskreno želimo, da bi se kmalu povrnila zdrava med nas.

Ponovno je bil izvoljen ves dosedanjí odbor. Jaz bi bila zelo rada, da bi dobile nove, mlade moči v odbor, morebiti bi članice bolj pridno prišle na seje. Pa ni bilo mogoče priti do tega. Bog daj, da nam bo novo leto prineslo tudi nove sreče in napredka. Seje se vršijo vsako prvo sredo v mesecu ob sedmih zvečer v šolski dvorani. Nekatero so želele premestiti čas za seje na popoldne, toda pri glasovanju je bila večina, da ostane po starem.

Dne 19. decembra je poteklo 14 let, odkar je bila ustanovljena naša podružnica in Zveza. To pot nismo imele posebne slavnosti v ta namen. Moja želja je, da bi se skupno zavzele prirediti nekaj prav lepega in pomenljivega za 15-letnico, ki bo v tem letu. Vse vemo, da v složnem delovanju je napredek, zato vas vabim na mesečne seje, kjer naj vsaka izrazi svoje ideje in na podlagi teh bomo odobrile najboljše predloge.

Prosim vas prijazno, da bi v tem letu pridno plačevale svojo obveznost. Tajnica mora skrbeti, da je asessment poslan vsak mesec ob času na glavni

urad. To je mogoče storiti le, ako se vse članice zavedate svojih dolžnosti ter točno plačate. Tajnica vam bo zelo hvaležna, ako boste zvesto izpolnjevale svojo dolžnost v tem oziru. Ta lepa lastnost bo vas napravila bolj vnete za seje in za splošno sodelovanje.

Naznanjeno je nam, da se s prvim januarjem prične kampanja za nabiranje novih članic v oba odelka. Prosim vas prav lepo, da se potrudimo in pomagamo naši podružnici do lepega napredka v tem letu, ko bomo praznovali 15-letnico obstoja. Nagrade za tiste, ki bodo agitirale, so prav mične, zato se bo splačalo posvetiti nekaj časa v dobrobit kampanje. Zlasti se potrudimo za mladinski oddelek. Naše deklice imajo veliko veselja na svojih sestankih, zato bo lepo od mater, če poskrbite, da bodo tudi vaše hčerke vpisane v naš mladinski oddelek.

Dolgo časa je že bolna Johana Brajdič na Egan St. Sirota je vdova in sin je že tri leta v bolnišnici. Zlomil si je nogo, ki se noče pozdraviti. To je res usmiljenja vreden slučaj. Članicam toplo priporočam, da obiščete bolno sestro. Vsem bolnim želim hitrega okrevanja.

Vreme imamo prav lepo za ta čas. Biti brez snega, je res posebnost za nas. Želim srečno in veselo novo leto 1941! Bog vas živi!

Margaret Kozjan, predsednica.

Št. 4, Oregon City, Ore.—Pri naši podružnici bi se marsikaj izboljšalo, ako bi članice prišle na seje, tako pa pridejo vedno ene in iste in ravno tako je bilo na glavni seji. Ravno tako je na naših kart pardijah in veseljah, ker se ne zanimate, tudi ni gmotnega uspeha kot bi želele. Pomnite, da podružnica potrebuje sredstva za plačati uradne stroške in najemnino. Naša tajnica ima vsak mesec izdatke in od nekje mora priti denar. Sklenilo smo, da damo decembrski asessment v ročno blagajno, da s tem malo pomagamo.

Prosim pridite na seje. Več glav, več ve; v slogi je moč! Imamo tudi nekaj bolnih članic, katerim iz srca želimo, da jim ljubi Bog kmalu povrne zdravje in pridejo zopet zdrave in vesele med nas, ker jih pogrešamo.

Dne 28. novembra sta nas g. in ga. Maras povabila na svatbo njih hčerke Ane, ki se je poročila z g. Paulom Starkovičem. Bog jima daj obilo sreče in božjega blagoslova.

Nesreča tudi nikoli ne počiva. Ponesrečil se je John Terček. Naše sožalje materi Ani Terček, ki je naša članica.

V praznikih nam uhajajo naše misli nazaj na mladost in naše rojstne kraje, na katere nikdar ne pozabimo.

Voščim vsem sestram in prijateljicam veselo in srečno novo leto!

Mary Polajnar.

Št. 5, Indianapolis, Ind.—Naša zadnja seja je bila še precej dobro obiskana. Izvoljen je bil sledeči odbor za leto 1941: Predsednica Mary Vidmar, podpredsednica Mary Kronosheck, tajnica Louise Jugg, blagajničarka Mary Dugar, zapisničarka Julia Zupancic, nadzornice: Anna Stergar, Margaret Su-

starsich in Mary Medle, rediteljica Josephine Barbaric.

Operaciji sta prestali Antonia Koss in Jennie Gerbeck. Želimo jima hitrega zdravlja!

Opozorjam vas na prihodnjo sejo 12. januarja ob dveh popoldne, da boste slišale letni račun.

Vas vse skupaj lepo pozdravljam in želim srečno novo leto!

Na svidenje na seji!

Louise Jugg, tajnica.

Št. 6, Barberton, O.—Decembrska seja je za nami; navzočih je bilo lepo število naših zvestih članic; lepo število je pa tudi še tistih, ki so ostale doma.

Naznanjam, da bomo imele v nedeljo, 12. januarja lepo slikovno predstavo, ko bomo imele priliko videti staro domovino v slikah, katere bo, kakor zadnjič, kazala in razlagala urednica Albina Novak. Videle bomo najbolj zanimive slike od lanskih in pa tudi nove. Vsi ste prijazno vabljeni, da pridete v nedeljo popoldne ob treh v dvorano društva Domovina. Vstopnina bo samo 25 centov.

Vse članice ste prošene, da pridete na sejo 5. januarja, da si razdelimo delo za ta dan. Po končani predstavi bo oddanih več lepih dobitkov. Prosim vas, da se skupno potrudimo, da bo sto prireditelj plačan zadnji dolg našega vezbalnega krožka. Kar se pa tiče uradnih stroškov, se je pa sklenilo, da plača vsaka članica 25 centov dvakrat na leto in to bo v juniju in decembru. Vse članice na glavni seji (in teh je bilo okrog 60) so to idejo z navdušenjem odobraval in upam, da boste zadovoljne tudi druge, saj ste razsodne in veste, da se mora neke dobiti denar za vzdrževanje in kritje uradnih stroškov, katerih je bilo v letu 1940, ko to pišem \$130.16. Od te svote je šlo \$48 za plače odbornicam in \$82.16 smo pa plačale za razne podpore in darove. Ako premislite, da do 1. januarja, 1940 ni bilo v blagajni več kot \$26.75, bo vsem jasno dokazano, zakaj smo vse leto hodile od hiše do hiše in prodajale kot kakšne "kramarce," kot da je to edini naš "kšeft." Ni bilo druge pomoči in ako smo hotele zadostiti vse obveznosti, katere imamo določene, smo se morale tem potom potruditi za denar. Zato se je na letni seji to breme razdelilo na vse enako.

Sejo je posetila urednica Albina Novak in prinesla pokazat vzorec drogov, katere bodo dobile kadetke kakor tudi razložila njih pomen. Lepa hvala za poset. Med nami so bili tudi naš novi duhovni vodja č. g. Matija Jager, naš novi župnik, ki so nam podali lepo izbran govor in obljubili, da bodo z veseljem sodelovali z nami in me pa ž njimi. Najlepša hvala, Father!

Zopet sta se poročili dve naši sestri, Mary Skroba se je poročila z A. Okoliš-em (sinom naše predsednice) in Anna Jave je vzela g. J. Dolenc. Iskrene čestitke in obilo sreče!

Bolne so sestre M. Shamrov, A. Jerman in K. Mozich. Vsem bolnim sestram želimo skorajšno okrevanje.

Odbor za leto 1941 je kot sledi: Predsednica Jennie Okolish, podpredsednica Antoinette Grbec, tajnica Frances Ošaben, blagajničarka-zapisnikarica Anna Caserman, nadzornice: Kristina Caserman, Mary Okoliš, Margaret Okoliš, rediteljica Katherine Ujcie.

Veselo novo leto vsem skupaj!
Frances Ošaben, tajnica.

"PO ŠIROKEM SVETU"

Spodaj podpisani se iskreno zahvaljujeva g. Josef-u Grdina za knjigo "Po širokem svetu," v kateri je prekrasno zanimiv opis in zgodovinske podatke od vseh krajev, kjer je osebno potoval pred par leti. Skupaj zbrati vse to zanimivo gradivo je zahtevalo veliko truda in stroškov, predno je prišla knjiga na trg.

Dragi Slovenci in Slovenke! Sezite po tej knjigi in pošljite jo svojim prijateljem za darilo, ker to bo najlepši spomin. G. Josefu Grdini pa čestitamo k lepemu delu!

Jennie Okolish in Elizabeth Gerbec,
Barberton, Ohio.

Št. 9, Detroit, Mich.—Naš kart pardi je prav dobro uspel. Udeležba je bila povoljna. Naša blagajničarka in zapisnikarica sta veliko pripomogli k gmotnemu zaključku, ker sta sami prispevali za prigrizek in prinesli tudi nekoliko dobitkov. Hvala obema za trud in delo. Hvala tudi vsem članicam, ki ste kaj prispevale. To pot ste bile res radodarne, vsaka je prinesla dobiček, tako je bilo občinstvo zadovoljno, ker smo dale lepe dobitke in dobro postrežbo. Upam, da boste tudi v bodoče prišle v lepem številu na sejo, saj so vedno zabavne, ker se prav dobro razumejo medsebojno.

Odslej bodo naše seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob štirih popoldne v cerkveni dvorani. Fridite vse na sejo 12. januarja.

Odbor za leto 1941 je: Predsednica Angela Stupar, podpredsednica Mary Intihar, tajnica Theresa Caiser, blagajničarka Anni Bahor, zapisnikarica Mili Solnce.

Želim veliko uspeha za leto 1941 in božjega blagoslova za vse podružnice in Zvezo!

Anna Stupar, tajnica.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Glavna seja naše podružnice je bila nad vse zanimiva in prijetna, kar pomeni, da se članice zavedajo za napredek Slovenske ženske zveze in št. 10. Na dnevnem redu smo imele več važnih točk, katere so bile hitro rešene.

Odbor za leto 1941 je sledeč: Predsednica Frances Tomsich, podpredsednica Mary Urbas, tajnica Frances Sušel, blagajničarka Filomena Sedej, zapisnikarica Jennie Kozel, nadzornice: Agnes Pirc, Louise Čebular in Mary Zallar. Seje se bodo tudi odslej vršile vsak drugi četrtek v mesecu ob pol osmih zvečer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Zadnje leto je bilo za našo podružnico zelo zadovoljivo in upam, da bo v novem letu še boljše. To se vse lahko zgodi, ako se bo vsaka članica zavzela in pridobila vsaj eno novo članico v tej kampanji. Prosim tudi matere, ki imate hčerke stare od 4 do 14 let, da jih vpišete v mladinski oddelek, kjer plačujejo malo vsoto 10 centov na mesec in imajo isto posmrtnino v slučaju smrti kot se izplača za odraslo članico. Ne odlašajte, ker ta oddelek je kakor velika njiva, katero moramo posaditi v mladosti s bujnim semenom naših mladih slovenskih deklic, ki bo sčasoma obrodila najlepši cvet naših deklet.

Naznanjam vam, da bomo odslej imele po vsaki seji sestanek šivalnega kluba, da se bomo dobro pripravile za razstavo ročnih del, ki se bo vršila v spomladu.

Naša prihodnja seja je 9. januarja in po seji bo poleg šivanja tudi kart pardi za tiste, ki želijo imeti zabavo. Tiste, ki bi pa rajši šivale, ste prošene, da prinesete ročno delo kar s seboj.

Po zadnji seji smo se imele prav prijetno. Poleg zabave z izmenjavo božičnih daril smo bile deležne tudi okusnega prigrizka, katerega so preskrbele članice, ki so imele v decembru rojstni dan. Med temi sta bili naša zapisnikarica Jennie Kozel in moja rodna sestra Jennie Batič. Prav lepa hvala vsem skupaj in še na mnogo let! Zopet je odšla ena naših sester na nagloma v večnost. Zapustila nas je Johana Stih, ki je bila naša zvesta članica. Naše sožalje vsem preostalim. Naj počiva v miru!

Pod zdravniško oskrbo se nahajajo Uršula Skrjanc, Mary Zdolsek in Mary Vretčko. Vsem bolnim želimo hitrega zdravlja.

V novembru se je poročila sestra Louise Polanc z g. Zagorc. Obilo sreče in zadovoljstva!

Ob koncu leta, ko se spominjamo naše skupne dogodke in uspehe, stopijo pred nas tudi tiste članice, ki se trudijo v naš dobrobit, akoravno niso med letom dosegle nobene pohvale. V mislih imam našo vrlo hčerko naše tajnice gospodično Frances Sušel, ki se že vse leto trudi z mladinskim krožkom in deklice vezba za javne nastope. Prav lepa hvala, Frances in upam, da boš tudi v bodoče izvrševala to plemenito delo. Zahvaljujem se tudi ostalim članicam našega vezbalnega krožka in voditeljici Rose Mary Rossa, ki se je vrlo trudila za popolnejši nastop krožka. Naž krožek, poznan kot Frances Sušel Cdates, je imel v tem letu najlepši uspeh v vseh ozirih, za kar najlepša hvala vsem kadetkam in članicam za skupno sodelovanje. Bog vas živi!

Pri podružnici imamo tudi kegljaški tim, ki se pridno vadi vsak teden, da bo tem boljši v prihodnji kegljaški tekmi. Poklon, spretnim kegljaščam!

Želim vsem članicam in celokupnemu vodstvu Slovenske ženske zveze veselo, srečno in zdravo novo leto 1941! S pozdravom.

Frances Tomsich, predsednica.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Na glavni seji je bil izvoljen sledeči odbor za leto 1941: Duhovni svetovalec Rev. Anton Schiffrer, predsednica Marica Kopach, podpredsednica Justina Turk, tajnica Mary Shimenz, blagajničarka Agatha Dezman, zapisnikarica Anna Vidmar, nadzornice: Mary Jamnik, Mary Matitz, Mary Raspor.

Dalje je bilo sklenjeno, da vsaka članica plača 10 centov v slučaju smrti članice, kar se bo porabilo za sv. maše, venec in avtomobil za pogrebne. Molitve se vrše zvečer ob pol osmih. Seje se vršijo v Tivoli dvorani na prvi ponedeljek v mesecu ob pol osmih zvečer. Vabim vse članice na prihodnjo sejo 6. januarja, ker bomo ukrenile glede Zvezinega dne v letu 1941.

Prosim sestre, da pridete plačat assessment pravočasno in tudi tiste, ki dolgujete se oglasite pri meni.

Kampanja za nove članice se odpre s prvim januarjem. Naše geslo v novem

letu naj bo, vsaka eno novo članico!

Voščim vesel imendan ali rojstni dan vsaki članici, katera bo praznovala v januarju, posebno pa naši Agathi.

Obiščite bolno sestro Antonijo Trkaj. Zdravo in veselo novo leto!

Mary Schimenz, tajnica.

Drage sestre št. 12

Vem, da že nekatere mislite, da sem kam šla, ker se nič ne oglašim v Zarji, pa saj veste, da kopriva nepozebe.

Decembrska seja št. 12 je bila zanimiva. Članice so ponovno izvolile prejšnji odbor z malo spremembo. Sestra predsednica Marica Kopač nas je lepo pohvalila. V imenu članic se najlepše zahvaljujem gospej Kopač za vestno uradovanje in želim, da bi dočakala še dolgo let v tem uradu. Neizogibna resnica je, da je gospa Kopač izvrstna predsednica in neprekosljiva v mnogih ozirih.

Na glavni seji je bil osvojen sklep, da v slučaju smrti članice, podružnica naroči en pogrebni voz, venec in daruje za eno sv. mašo in sveče. V takih slučajih se bo krilo te stroške na praktičen način, namreč vsaka članica bo prispevala le 10 centov v tozadevni sklad. To je res dobra ideja in priporočljiva tudi drugim podružnicam, kjer ni velike ročne blagajne.

Odslej naprej bomo imele duhovnega vodja, namreč Rev. Šifrerja ali njeovega pomočnika Rev. Korena.

Čenjene sestre! Ko vstopamo v novo leto, mi dovolite, da tudi jaz podam par nasvetov, ki bodo za direktno korist podružnice in Zveze. Prvi nasvet je, da pridno obiskujete mesečne seje, ker več vas pride, toliko več koristnih točk bomo povoljno ukrenile. Drugi nasvet, ki je velikega pomena za vsako članico je, da redno vsak mesec oddaste assement in ako je nemogoče priti vsak mesec na sejo, pa plačajte par mesecev znanprej. In tretji nasvet, ki je nad vse važen za napredek podružnice je, da bi v tej novi kampanji, ki se je pričela s prvim januarjem, se vse zavedale svojih dolžnosti in skušale pridobiti nekaj novih članic vsak mesec. K vsem tem pride pa še to, da se vas vljudno vabi na naše prireditve v tem letu in da pridete prav vse med nas ob takih prilikah.

Torej ne pozabite na našo pustno zabavo in pridite ob blizu in daleč, ker se bomo imele prav dobro.

Srečno in zadovoljno novo leto želim vsem glavnim odbornicam in članicam Slovenske ženske zveze kakor tudi vsem sorodnikom in prijateljem ter čitateljem Zarje.

Agatha Dezman.

Poročilo predsednice št. 14.

Drage sestre! Vsaka izmed nas bo imela dolgo časa v spominu vse lepe doživljaje ravno minulega leta, kakor tudi ne bomo pozabile na mnoge skušnje, katere smo imele bodisi pri organizaciji ali pa v družini. Me, ženske, smo že tako velikosrčne, da ne bomo mislile na stvari, ki niso bile ravno tako kot bi si želele, pač pa bo vsaka sebi obljubila, da pozabi na vse, kar nam ni bilo po volji in naše stremilje bo usmerjeno le proti ciljem, ki so za lepšo bodočnost.

Z lahkim srcem danes čestitam vsem našim zavednim odbornicam in sestram nad vsem lepem delovanju namram Slovenski ženski zvezi, ker ravno

v letu 1940 smo dosegle marsikakšen uspešen rekord, na katerega smo v začetku leta le upale. Danes lahko s ponosom gledamo na sijajen napredek v članstvu in tudi v vseh drugih ozirih bomo našle le povoljne zaključke. Mojja iskrena želja ob tem času je, da bi tudi v novem letu dosegle najlepši napredek na vseh koncih in krajih.

Želim se zahvaliti vsem sestram št. 14, ki ste mi bile pri vsaki dobri stvari naklonjene in nudile vsako pomoč in sodelovanje. To nas napravi še boljše prijateljice in vztrajne pri delovanju za procvit podružnice in Zveze. Sedaj v novem letu bo treba zopet rokave zavihat in iti na delo za novimi članicami. Prosim vas, da naredimo ob novem letu račun za bodoče in to naj bi bil, vsaj za sto novih članic v letu 1941 pri št. 14. Treba je le malo dobre volje in potrpljenja in ob zaključku leta se bomo vse veselile najlepših uspehov.

Prosim vas, da se redno udeležujete mesečnih sej in naj nobena ne zamudi seje 7. januarja, ker bo zelo važna. Obenem vas vljudno vabim v imenu naših kadetk, da posetite njih veselico ob priliki četrtletnice obstanja, ki se vrši v Slovenskem društvenem domu, 4. januarja, 1941!

Voščim vsem skupaj veselo, zdravo in nad vse zadovoljno novo leto. Živele!

Frances Rupert, predsednica.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O.—Vsem članicam želim srečno in zdravo novo leto. Prosim vse naše članice, da pridete na sejo 7. januarja, ker boste slišale poročilo zadnjega leta in ustoličen bo tudi nov odbor in ne bo lepo, ako bo samo nekaj članic na seji. Pridite in podajte dobra priporočila za leto 1941.

Prosim vas tudi, da vsaka pripelje eno novo članico, nova kampanja se je pričela s prvim januarjem. Vse vemo, da naša organizacija je koristna za nas ameriške Slovenke in bi ne smelo biti matere, ki ne bi vpisala svoje hčere, saj je vendar tako malo za plačevati, da se ne bo tisti denar prav nič pogrešal, ampak dobro investiral, ker od naše organizacije dobimo mnogo dobrega.

Z letom 1940 smo izgubile tri odbornice, ki so se odpovedale radi preza-polenosti. Naša prejšnja podpredsednica gospa Frances Globokar je mnogo storila za lep napredek pri podružnici. Bila je vedno na razpolago, kadar je šlo za korist Zveze in je z veseljem delovala vse povsod. Mnogo je tudi pripomogla, da se je ustanovil mladinski oddelek in dobil narodne noše. Bilo je veliko truda in vzelo je mnogo časa, da so se deklice naučile narodne plesne. Njen sin Vinko Globokar je bil vedno na mestu s svojo harmoniko in tako pomagal, da so bile vaje uspešne. Gospa Globokar, prosimo Vas, da ostanete aktivna med nami, ker Vas zelo potrebujemo pri mladini.

Tudi naša blagajničarka Ana Stupica nas je zapustila po več letih uradovanja. Ona je bila vestna odborница in vedno delovala za ugled podružnice. Upamo, da tudi vi, gospa Stupica, ostanete zvesta delavka za Zvezo.

In naša zapisničarka Frances Zulich je bila tudi vneta delavka v odboru in pripravljena vselej pomagati, kjer je bilo treba. Prosimo, da tudi ona

ostane isto marljiva v bodoče kot je bila doslej.

Te odbornice bodo nadomestovale sledeče: podpredsednica je nam vsem dobro poznana gospa Anna Slopko; blagajničarka je agilna društvena delavka gospa Frances Klein in zapisničarka pa vsem poznana in priljubljena gospa Rose Ulle. Kakor so bile prejšnje odbornice zmogne v svojih uradih, tako bodo tudi njih namestnice delovale za procvit podružnice. Predsednica je naša dosedanja voditeljica gospa Frances Rupert in tajnica pa spodaj podpisana.

Prav lepa hvala sestri Urški Trtnik za dar na zadnji seji, kakor tudi članicam, ki so pripomogle za lep dar v denarju za našo revno članico Mary Stainer, katere soprog boleha že dolgo časa. Bog vam plačaj!

H koncu se zahvaljujem vsem sestram za vrlo sodelovanje v zadnjem letu. Prosim, da bi tudi v bodoče sodelovale v vseh ozirih. Posebno pa prosim vse tiste, ki dolgujete, da poravnate kakor hitro je mogoče, ker bi rada zaključila račune in imela knjige v redu. Asesment pobiram vsak prvi tork pred sejo in ves večer ter vsakega 25. v mesecu v Slovenskem društvenem domu in vsak večer po šesti uri na domu.

Prav lepa hvala, sestre, za zaupanje, obljubljam, da bom še naprej delovala za korist vse podružnice in Zveze. Na svidenje!

Frances Medved, tajnica.

Št. 15, Cleveland (Newburg), O.—Kar naenkrat mine leto in predno se zavedamo, smo že eno leto starejši. Tukaj je že leto 1941, ki bo stopalo z isto naglimi koraki kot vsako drugo. Bog daj, da bi bilo napolnjeno z veseljem in srečo.

Drage sestre! V skupnosti bomo dosegle mnogo uspehov in ako boste prišle na mesečne seje, potem bomo gotovo ukrenile marsikaj koristnega za podružnico. Prihodnja seja se vrši 13. januarja. Pridite, da slišite račun in poročilo preteklega leta.

V zadnjem letu je nas zapustilo pet članic, ki so odšle v večnost. Bolnih je bilo tudi veliko število naših članic in nesreča tudi ni počivala med nami. Bolne so sestre Tams, Valenčič in Blatnik, katerim želimo hitrega okrevanja. Da bi le bilo v novem letu boljše in da bi vse ostale pri dobrem zdravju. Članice pa prosim, da obiščete sestre, kadar vam je znano, da so bolne.

Naša kegljaška skupina je zelo aktivna. Le pridite pogledat, kako pridno podirajo keglje vsak ponedeljek večer na 93. cesti in Kinsman. Naše kegljačice imajo lepe volnene obleke, modre barve z veliko številko 15 SZZ na hrbtu, tako da vsi gledalci vedo, da so od Slovenske ženske zveze in članice št. 15. Kar lepo je za videt, ko jih vseh 20 keglja obenem času, zato vas vabim, da pridete pogledat ob prvi priliki.

Odbor za leto 1941 je sledeč: Predsednica Frances Lindič, podpredsednica Theresa Lekan, tajnica Mary Hrovat, 3524 E. 82nd St.; blagajničarka Jennie Zupančič, zapisničarka Mary Filipovič, nadzornice Mary Skufca, Josephine Gliha in Anna Bajkovski, rediteljica Jennie Barle, zastavonošinja Alojzija Vrček.

Na svidenje na seji 13. januarja.
Mary Hrovat, tajnica.

Št. 17. West Allis, Wis.—V prvi vrsti najlepša hvala vsem, ki ste se udeležile decembrske seje. Sklenjeno je bilo, da odslej plačujemo 30 centov na mesec. Prosim, da upoštevate sklep, ki je za korist podružnice.

Nov odbor je: Predsednica Josephine Schlossar, podpredsednica Avgustine Zoril, tajnica Frances Hagen, blagajničarka Mary Florjan, zapisničarica in poročevalka Stefania Miklaučič, duhovni svetovalec Rev. M. Setničar. Osvojen je bil tudi sklep, da se ne založi več kot za dva meseca za članico. Katera odlaša s plačevanjem, naj vzame to obvestilo v naznanje, da se ne bo potem jezila na tajnico, ako sledi suspendacija.

Prošene ste, da pomagata pri prodaji tikitov, da bo čim lepši uspeh. Seje se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v cerkveni dvorani. Članicam priporočam, a obiskujete bolne članice. Na svidenje na seji 12. januarja.

Srečno novo leto vsem skupaj!

Stefania Miklaučič, poročevalka.

Spoštovane poročevalke

Prosim, da v novem letu vpoštevate določbo glede pošiljanja dopisov, ki je, da je dopis na uredništvu do 12. v mesecu. V tem letu bomo to določbo strogo vpoštevati. Le v slučaju, kjer

se vrši seja podružnice po tem datumu, bo izjema, toda to ne bo veljalo za tiste, kjer imate sejo takoj v začetku meseca in dopis pa pošljete par tednov kasneje.

Torej 12. v mesecu je zadnji čas za dopis. Najlepša hvala vsem cenjenim poročevalkam za sodelovanje v preteklosti in upamo, da se boste vse potrudile biti točne v bodoče. To je eden vzrok, da ne pride list ob času vsak mesec, kar pa bomo v novem letu skušali izboljšati, če boste druge točne.

Uredništvo.

Št. 18. Cleveland (Collinwood), O.—Dolžnost me veže, da se tem potom zahvalim za zaupnico na glavni seji 3. decembra. Uverjene bodite, da mi bo v veselje delovat za bodočo korist podružnice. Želim vsem skupaj srečno in uspešno leto 1941!

V veselje mi je poročati, da smo imele prav prijazen večer kakor tudi zabavo z izmenjavo miklaučevih daril, za kar najlepša hvala vsem sestram! Nekam bolj pa nam je trpka zavest, da ni sestra Jennie Welikanja nadalje sprejela urada. Brezdvomno bo pogrešana v srcih vseh članic. Bila je marljiva za napredek Zveze in upam, da ji bo blagor podružnice še vedno pri srcu, dasi stanuje bolj oddaljeno. Njeno mesto je zavzela gospa Yelitz, kateri je Zveza vedno v čslih. Želim njej kot tudi ostalim odbornicam vso srečo v novem letu ter iskrenega zanimanja

vsikdar!

Čestitke in najlepše želje za srečo v zakonskem stanju naši agilni sestri Jaklič, katera je premenila svoje ime na Zahvalni dan na gospa Kokal. Ključem Vam in soprogu s pesnikom:

“Prevar dovolj ta svet ima, al' srečno čolnič upov vodi moža in ženko, če ta dva se znata vklanjati usodi...”

K sklepu pa poglavitno prošnja: Sestre, plačujte redno svoje mesečne prispevke. Seje se vrše vsak prvi torek v mesecu in plačate tudi lahko na mojem domu, 1281 E. 169th St. vsak dan do 20. v mesecu. Po domovih ne bom hodila kolektat, ker imam svojega dela dovolj. Prosim blagohotno upoštevanje! Vdan pozdrav.

Josephine Praust, tajnica.

Cenjene sestre št. 19! Končuje se staro leto, zato še par vrstic v Zarjo, v kateri smo brale mnogo novic in poučnih člankov in tako se spoznale, kako giblje ženski svet in posebno med Jugoslovankami v tej deželi. Naša podružnica je bila v letu 1940 dobro zastopana v dopisih, vzrok temu je gotovo dejstvo, da imamo dve glavni odbornici med nami. In tudi naša predsednica ne zaostaja. Pridobila je lepo število novih članic in vedno deluje za dobrobit podružnice. Tudi podpisana sem se večkrat oglasila z dopisom. Prav je, da ženske pišemo o današnjih razmerah in smo tudi odločno proti vojski, ker to je naša dolžnost in po-

Botra in častniki, ki so prisostvovali blagoslovitvi bandera Frances Sušel kadetk pri podružnici št. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio, dne 1. septembra, 1940. Slika vzeta pred Slovenskim domom na Holmes Ave.

Prva vrsta, spodaj: Botra Mary Svetek; major-general Jim Šepic in Frances Rupert; tovariša Harry Tomsčič in Sophie Kozel; boter August Svetek. Druga vrsta: general Joe Perušek in Albina Jancar; tovariša Ciril Traven in Mary Kobal. Tretja vrsta: colonel J. Hribar in Mary Otoničar, tovariša Dan Perušek in Alice Asscg. Četrta vrsta: major: major Matt Kastelic in Frances Ponikvar, tovariša F. Kocin in Marie Benevol. Peta vrsta: captain Louis Pike in Frances Tomsčič, tovariša J. Jevnikar in Elsie Batič. Šesta vrsta: lieutenant John Terček in Pauline Mausar, tovariša John Barbiš in Josephine Sedmak. Sedma vrsta: field-marshal Frank Zadell in gospa Zadell, tovariša Emil Turk in M. Klun. Osmo vrsta: sergeant Charles Benevol in Frances Sušel, tovariša Janko Kapelj in Jennie Dolenc.

Kakor vidite so na sliki sami fest fantje in dekleta, ki so se prav lepo postavili na tej pomenljivi slavnosti. V paradi so čvrsto korakali naši vežbalni krožki in odlični gostje, oziroma oficirji so se pa vozili v lepo dekoriranih avtomobilih in to vsak par s tovarišema posebej. Tako je bilo osem avtomobilov za častnike in družbo in ena lepa odprta kara za botra in botro, katere vidite na drugi sliki.

Slovenska ženska zveza je ponosna, da ima za seboj zanimanje naših odličnih rojakov, ki nam pomagajo udeleževati naše ambicije in delajo čast našim podružnicam. Čestitamo in želimo, da bi tudi v bodoče bile srečne imeti podporo naših boljših polovic.

THIS PHOTO AND THE TWO ON NEXT PAGE BY COURTESY OF MR. A. SVETEK
SLIKE JE IZ PRIJAZNOSTI POSNEL IN POSODIL G. AUGUST SVETEK

sebno matere, ki imate sine, katere ljubite in katerih blagor nam je pri srcu. Grozno početje v deželah, kjer se preliva kri in mladi nadepolni fantje, ki so komaj začeli živeti, pa morajo z orožjem proti svojemu bližnjemu. Naj končam o tem, ker je prognoza za misliti. Ako bi meni dali v roke orožje, bi šla samo nad tistimi, ki so vojske krivi in ne med nedolžne žrtve.

Letna seja je bila prav lepo obiskana in izvoljen je bil isti odbor kot lanskemu letu, samo zapisničarica je nova, to je Tillie Roberts, ker stare ni bilo navzoče. Sklenile smo odslej zborovati v mestni dvorani, ker bo boljše za nas. Po seji smo dobile dober prigriček in za zabavo je bil podan lep program po članicah mladinskega krožka, za katerega je izveščala deklince gospa Lenich. Hvala, Mary, za vrlo zanimanje!

Včasih se sliši, da če človek molči, lažje doseže svoj cilj, jaz sem pa obratnega mnenja. Meni se ne zdi napačno večkrat se oglasiti in povedati svoje, ker se mnogokrat prav dobro obnese. Seveda je treba preudariti, kaj se govori in piše. Ampak rečem vam, dopisi so vsi dobri, katere bemo v Zarji. Ko bomo čitale te vrstice, bo že mlado leto 1941. Želim vsem skupaj, da bi bilo zdravo in zadovoljno za vse!

Ivana Ozanich.

Spomini iz leta 1940

Št. 19, Eveleth, Minn.—Leto 1940 se je poslovilo od nas, toda v našem spominu imamo še mnoge slučaje iz preteklega leta, katere je dobro, da se obelodani in tako bo ostalo še delj časa med nami.

Najprvo bi rada omenila o lepem napredku, katerega je Zveza doživela v letu 1940. Zdi se mi kot, da je bilo leto vse skozi kot ena velika kampanja za Zvezo, čeravno ne vse skozi z nabitranjem novih članic, pač pa je bilo vsakega nekaj in če vzamemo vse skupaj, moramo priznati, da so bile naše odbornice in članice zelo pridne in storile mnogo za povzdigo organizacije. Zato vam izrekam vso čast in najlepšo zahvalo. Dokler bo med nami toliko zanimanja in dokler bomo tako zvesto sodelovale, do tedaj smo brez skrbi, da ostane naša Zveza med prvimi.

V letu 1940 smo imele še druge lepe prireditve se skupaj snideti kot smo se zbrale iz vseh krajev na božji poti v Lemontu, Ill., dne 21. julija. Midva s soprogom sva bila na potu 17 dni, to je od 13. julija do zadnjega dne v mesecu.

Ko sva se vozila skozi državo Wisconsin, sva se ustavila pri stari materi od mojega svaka, Mrs. Nornberg. Čeravno je stara že 82 let, pa je še zmeraj zdrava in hitra ter polna veselja. Živi na prostem, namreč na farmah, kjer je svež zrak in mirno življenje. Ustavila sva se tudi pri Prislantovih v Sheboyganu. Gospa Prislant je naju sprejela s vso gostoljubnostjo ter nam izvrstno postregla. Tisti čas sta bili doma tudi njeni hčerki, Margaret in Hermine (sedaj že obe poročeni). Vsa Prislantova družina je nam stregla kar po najlepšem načinu in nama razkazala vse zanimive kraje po mestu in bližnjih okolih. Peljali smo se tudi v predmestje v Kohler village, kjer imajo uslužbenci iz Kohler tovarne svoj kraj in vse urejeno v najlepšem redu. Tukaj se vidi v resnici, kar bemo in vidimo po navadi le v slikah. Vso moderno napravo in udobnost in vse to je preskrbljeno za navadne delavce.

Potem smo se odpeljali do naših članic od št. 1, katere so mi poznane. Obiskala sem gospo Mici Majcen, katera je šla z nami leta 1938 v stari kraj, in tudi druge članice, katere so mi poznane od Slovenske ženske zveze konvencije. Najlepša hvala vsem skupaj za vso prijaznost in ljubeznivost, posebno pa Prislantovim, katere povabim k nam v Minnesoto, da bomo vsaj malo povrnili gostoljubnost. Tako je bil najin obisk v Sheboygan prav prijeten in sva prav vesela, da sva imela priliko srečati nove prijatelje.

Iz Sheboygana sva se odpeljala proti Milwaukee. V Milwaukee sva se ustavila pri Mrs. Frances Zužek, pri kateri se počutim, kot bi prišla domov k mami. Zelo sva bili veseli se zopet videti. Našla sem jo zelo potrto in žalostno, ker je zgubila svojo drago hčerko v najlepši dobi 23 let. Smrt se ne ozira na starost, temveč kosi vseprek. Toda tolažbo se vselej najde v veri, da se skupaj snidemo v večnosti.

Tudi v Milwaukee sva s soprogom obiskala mnogo prijateljev in sorodnikov. Prav lepa hvala vsem skupaj za vso požrtvovalnost in posebno gospem Zužek, Pung, Bervt in Kopač. Po štiritidnevem bivanju v Milwaukee sva se odpeljali proti Chicagi. Ustavila sva se pri dobro poznani Dulerjevi družini, kjer sva bila prav lepo sprejeta. Soprog je ostal v Chicagi pri hčeri, ki je poročena z Dulerjevim sinom, jaz sem se pa odpeljala v Joliet na zborovanje v glavni urad Zveze.

Ob tem času se najlepše zahvaljujem vsem prijaznim članicam v Jolietu, ki

vedno skrbijo za našo zadovoljnost in zabavo. Prav rada pridem med vas, ker ste vse tako dobre napravili naši družbi.

V nedeljo, 21. julija smo se pa zbrale v Lemontu, Ill., kakor sem omenila v začetku tega dopisa. Želim, da bi imele vsako leto tako lep sestanek naših članic.

V ponedeljek sem se vrnila v Chicago in sva se s soprogom poslovila od prijateljev kakor tudi od prijazne Dulerjeve družine. Iz Chicage sva se pa odpeljala v Detroit, kjer imam sina poročenega. Tudi tam sva bila par dni ter obiskala znanca in prijatelje. Hvala lepa vsem skupaj. Kadar pridete v Minnesoto, bomo pa mi vam postregli.

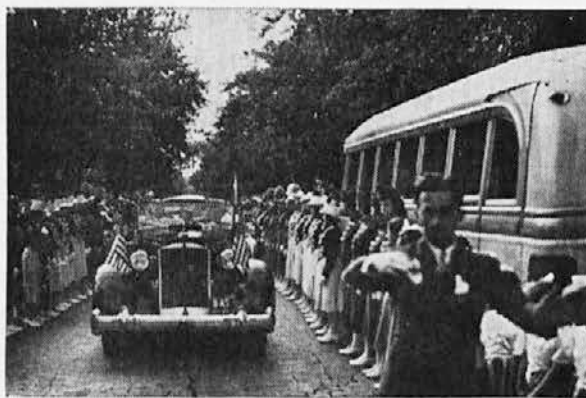
In najinega potovanja še ni bilo konec, ampak iz Detroita sva jo odrinila v Cleveland, O., k mojemu svaku od pokojnega moža, k Carlu Smoltzu. Obiskala sem tudi svoje znanca in prijatelje in tudi Mrs. Tanko in soproga, ki prav pridno vodita trgovino. Dalje sva obiskala Mrs. Otoničar, ki je bila zelo zaposlena s svojim majhnim vnučkom. (Sedaj boš pa še bolj, Mary, ker v Zarji sem braja, da si postala drugič stara mama. Cestitam!) Potem sva šla tudi na dom naše urednice. Ž njo se imam vselej mnogo pogovoriti in povedati. Najin pogovor vselej nanese na stari kraj in na Ribnico.

Pred odhodom iz Clevelanda sva pa bila povabljeni k Plevnikovim, kjer so se zbrali najbolj luštni ljudje v Clevelandu. Med zbranimi je bil tudi naš slavček g. Anton Šubelj, ki je preskrbel, da smo imeli najlepšo zabavo in petje, da je odmevalo od sten. V družbi so bile naše glavne odbornice gospe Rupert, Ponikvar, Otoničar in Novak. Prav lepa hvala vsem skupaj za prijetni sestanek, ki nas je spravil v najboljše razpoloženje, tako da je bila pot isti večer v Detroit, Mich. polovico krajša kot ponavadi. Nekaj veselih ur napravi človeka srečnega za več dni. Priserčna hvala vsem skupaj! Povabim vas vse skupaj v Minnesoto in takrat bomo pa tukaj imeli dobre čase. Priserčna hvala tudi vsem domačim v Clevelandu za vso požrtvovalnost in gostoljubnost. Tako smo se poslovili od prijateljev in znancev in s po 17 dneh vožnje vrnila na svoj dom na Eveleth. Torej še enkrat najlepša hvala vsem skupaj vse povsod, kjer sva se ustavila. Le glejte, da pridete v tem letu k nam na obisk.

Cas res vse prehitro mine. Ko obujam te spomine, se mi zdi, kot da je bilo zadnji teden; v resnici pa je tukaj že starka zima, ki nas bo držala doma

Botra Mr. in Mrs. August Svetek v paradi 1. sept. 1940

Špalir kadetk pred Slovenskim Domom v Clevelandu

vsaj za nekaj mesecev. Za nami so tudi predsedniške volitve, pri katerih smo imeli mnogo skrbi. Toda čeravno je bila borba za ponovno izvolitev predsednika Roosevelta zelo razburljiva, vseeno je ljudstvo pokazalo, da se za vedno svojih dolžnosti napram tistim, ki delujejo v blagor naroda. V Minnesoti smo imeli tudi več slovenskih kandidatov. Med temi je bilo tudi nekaj sinov naših članic, ki so bili izvoljeni kot na primer John Blatnik v Chisholmu, ki je bil izvoljen za senatorja v 60. distriktu in E. Berlin iz Hibbinga je bil izvoljen za zastopnika v 60. distriktu, kakor tudi g. Vukelich iz Gilberta. Vsi so mladi fantje. Želimo jim veliko uspeha v novih uradih. Tisti, ki pa niste zmagali, pa kar pogum in dobro voljo pa zopet prihodnjič v borbo in zmaga bo gotovo vaša.

V zimskem času smo vsi zainteresirani za slovensko radio uro, ki se sliši vsako nedeljo od pol-poldne do polene popoldne. Najlepša hvala vsem, ki nas zabavate z godbo in petjem.

Ob novem letu se vsak vprašuje: kaj nam bo novo leto prineslo? Posebno v teh kritičnih časih, ko ne slišimo drugega kot samo o grozoti vojske kakor pred 23 leti. Naši sinovi so se morali registrirati do 35. leta in nihče ne ve, kaj jih še čaka. Imeti moramo zaupanje, da ne bo tudi naš objela strašna vojska, ker drugače bi človek zgubil upanje v bodočnost. Ob zaključku leta smo povsod delali račune in vsak si sedaj želi najboljši uspeh in srečo v novem letu. Tisti, ki pa nismo storili vse, kar bi bili radi v preteklem letu, pa se sedaj zavzemimo, da bomo pa v tem novem letu storili dvakrat toliko, da takorekoč popravimo, kar smo zamudili.

In posebno me sestre pri Slovenski ženski zvezi se vprašajmo, koliko smo storile za podružnico in Zvezo. Sedaj je pred nami nova kampanja in je naša dolžnost, da napravimo obljubo, da bomo v tem letu skupno šle na delo, da bo sedanja kampanja, ki se vrši na čast 15. jubileja Zveze doprinesla lepo število novih članic v mladinski in odrasli oddelek. Vsaka zavedna članica bo gotovo napravila obljubo, da bo pridobila vsaj tri nove članice. Zaobljubimo si to že v začetku leta. Vljudno prosim naše podružnice po Minnesoti, da bi stopile na plan ter se pokazale, da smo zveste sotrudnice za napredek Zveze.

V zadnji kampanji je naša št. 19 na Evelethu, pridobila lepo število novih članic in ustanovile smo tudi mladinski oddelek, v katerem je že 16 članic, ki so že večkrat nastopile v javnosti ter dobile lepo pohvalo od občinstva. Nagrade v kampanji smo prejele predsednica gospa Nemgar, tajnica gospa Jerome in spodaj podpisana. Vsaka je prejela tudi prisrčno zahvalo in lep spominček od naše glavne predsednice. Torej naša iskrena hvala za vse, kar smo prejele v priznanje za delo v kampanji.

Za novo leto pa želim, da bi bile vse zdrave in zadovoljne v tem letu in da bi se nam pridružile vse zavedne žene in dekleta kakor tudi otroci od 4. do 14. leta. Naše geslo naj bo: vse se potruditi za uspeh kampanje!

Z najlepšimi pozdravi do vseh,

Mary Smoltz-Lenich,
glavna nadzornica.

Št. 20, Joliet, Ill.—Srečno novo leto je srčna želja od vseh glasov. V zadnjem letu je naša podružnica zelo lepo napredovala pod izvrstnim vodstvom predsednice gospe Emme Planinšek. Čast in priznanje njej! Imele smo mnogo prireditev in vselej lep uspeh. Napredovale smo v članstvu in v blagajni. Dobile smo dvakrat prvo nagrado v kampanjah, namreč v januarju 1940 za prvo mesto v mladinski kampanji in potem v juliju za najodličnejše mesto v Zlati kampanji, za kar gre zasluga naši blagajničarki gospej Mary (A.) Terlep.

Pri vsem tem smo bile tudi nesrečne. Kruta smrt nam je pobrala v letu 1940 pet članic. Dne 29. novembra se je zadnjič oglasila, ko je nanagroma vzela življenje sestri Juliji Adamič. Ko je šla v cerkev, so jo našli umirajočo na cesti. Zdravnik je proglašil, da jo je zadela srčna kap. V mladosti, 24 let, je morala zapustiti vse svoje drage na tem svetu. Njen oče John Adamič je že več let tajnik pri društvu sv. Petra in Pavla JSKJ. Dve sestri sta redcvnici, to sta čč. ss. Cherebum in Cecilia in se nahajata v državi Pennsylvania. Zapustila je tudi pet bratov. Naše sožalje vsem žalujočim. Pokojni pa naj sveti večna luč.

Na drugo operacijo se je morala v kratkem podvreči gospa Mary Stryzik. Sedaj se zdravi na domu. Gospa Frances Horvat na Marble se je te dni vrnila iz bolnišnice. Vsem bolnim želimo ljubega zdravja.

Pri družini Tillie Filberger se je ustavila gospa štoklja ter pustila sinčka-prvorojenčka. Čestitamo!

Gospod in gospa Mutz na Broadway sta te dni obhajala srebrno poroko. Še na mnogo let!

Na glavni seji je bilo sklenjeno, da odslej plačujemo 5 centov vsak mesec v posebni sklad, kar prosim, da vse vpoštevate. Odbor je ponovno izvoljen ves prejšnji, razven druge nadzornice, ki je sedaj Elizabeth Kastelic. Vabljeni ste vse na januarjsko sejo in prinesite darilce 10 centov vrednosti. Vabimo tudi naše glavne odbornice, ki se bodo nahajale v Jolietu tiste dni, da posetite sejo. Sestre iz Rockdale ste prošene, da bi zapele, ker brez petja ni veselja.

Sedaj pa nekaj vesti o kampanji. Sestre, vsem je znano, da ima naša podružnica zlato nagrado ali takorekoč trofej, katero smo dobile za pridnost v zadnji Zlati kampanji. Ali je vaša želja, da jo obdržimo? Seveda! Pod nobenim pogojem ne smemo dopustiti, da bi jo katera podružnica dobila brez boja od naše strani. Torej sestre, potrudimo se kot še nikdar poprej, da ostane pri nas in pojdemo takoj v začetku leta pridno na delo za novimi članicami. Sedaj je prišel čas, ko gre za našo čast, da obdržimo zmago v Jolietu! Pogum in dobra volja velja! Vsaka naj bi se potrudila vsaj za eno novo članico, pa je zmaga zopet naša. Pristopnina je prosta. Sprejemajo se deklice od 4 do 14 let starosti, ki plačujejo samo 10 centov na mesec in deležne enake posmrtnine kot odrasle članice. V odrasli oddelek se pa sprejemajo članice od 14 do 55 let starosti. Plačuje se 25 centov mesečnine in zato svoto dobiva vsaka članica brezplačno mesečno glasilo Zarja. Med nami ni organizacije, kjer bi dobile toliko za tako malo vsoto. Poleg vsega tega pa premislimo, koliko je vredna izobrazba in družabnost, katero uživa-

mo kot članice Zveze!

Lansko leto smo imele dva velika izleta, prvega v Lemont in potem v Cleveland. In v novem letu bomo imele zopet zanimive načrte. Če človek nikamor ne gre, ne ve, kaj sploh je na svetu za nas in ravno potom naše Zveze se nam nudi mnogo prilik za razne izlete po zanimivih krajih. To bo še veselja in zadovoljstva! Torej sestre, stopimo na plan in vsaka naj si odloči, da bo storila vsaj nekoliko v dobrobit naše lepe organizacije in pri tem tudi za svojo lastno korist. Mater, vaša dolžnost je, da so hčerke včlanjene med nami in tako skupno delujemo za bodočnost Slovenske ženske zveze! S pozdravom,

Josephine Muster, tajnica.

Trojno preseenečenje

Odbornice pri št. 20 imajo že več let navado, da se spomnijo rojstnega dne so-odbornice ter jo veselo preseenečijo in to je vselej izpeljano z vso opreznostjo, da dotična najmanj ne sluti, da to pot je ona na vrsti.

Tako se je zgodilo predvečer dne 15. novembra, ko so odbornice, ožje prijateljice in hčerke gospe Jennie Benedik, ki je nadzornica št. 20, se zbrale pri predsednici gospej Emmi Planinšek ter se nato odpeljale na dom gospe Benedik. Ko smo vstopile, je ravno pela uspavanko vnukinji ter nas gledala kakor v omotici, kajti ni pričakovala, da bo iznenadena. S pušeljcem na čelu, zakličemo "surprise" in šele tedaj se je spomnila, da je za njo. Ko smo se malo oddahnile skupno z gospo Benedik, so hčerke pridno začele urejevati mizo. Gospa Planinšek ji je nato v lepih voščilih besedah poklonila dva darila. Toda preseenečenja še ni bila konec.

Predsednica gospa Planinšek je začela pripovedovati, da je med nami še ena odbornica, ki slavi isti dan kot gospa Benedik svoj rojstni dan in to je podpredsednica gospa Anna Korevec ter ji ob enem pokloni lep spomin od vseh navzočih. Gospa Korevec je že pred par leti dočakala tako preseenečenje, zato ni slutila, da bo torta, katero je pekla za gospo Benedik krasila mizo ravno tako zanjo. Pesem "Happy Birthday," katero smo pele v počast Mrs. Benedik je bila ravno tako namenjena za Mrs. Korevec.

Gospa Benedik je naša članica že dolgo vrsto let ter bila vedno med tistimi, ki rade prispevajo, delajo in se zanimajo za vsako stvar, ki je za dobrobit Zveze. Ona ni še nikdar odrekla ali odklonila prošnjo, ampak vedno bila pripravljena pomagati. V odbor se ni pustila izvoliti do lanskega leta, odkar je naša nadzornica. Ona kakor njena vzorna družina je vedno na razpolago izkazati gostoljubnost in prijaznost napram drugim. Njena vrata so vedno odprta za sprejem in pogostitev gostov in tudi naše glavne odbornice smo bile že večkrat povabljeni na njen prijazen dom.

(K temu bi rada dodala, da je gospa Benedik zelo prijazna tudi napram soprogom naših članic. Na primer kot lansko leto, ko smo bili v Jolietu, takrat so bili njeni gostje Mr. Petrič in sin, Mr. Bobek in moj soprog. Pripravila jim je toliko za zajtrk, da so se vsi branili kosila. Posebno jo pa poznamo kot kuharico prve vrste kar se tiče steklov in rib. To sem mislila že zadnjič omeniti, pa sem ohranila za bolj-

šo priliko in ta se je sedaj pokazala. Gospa Benedik, naši moški pravijo, da Joliet se jim je najbolj priljubil s tem, ker tam živijo tako gostoljubni ljudje kot Benedikovi. Torej nazaj k dopisu gospe Erjavec. Op. A. N.)

Da je bilo presenečenje popolno, smo doživeli še en slučaj tisti večer. Saj pregovor pravi, da v tretje rado gre! Torej, ko smo se začeli vrteti ob zvokih harmonike, vstopi v hišo gospa Kolenc v spremstvu svoje hčerke in zeta, Mr. in Mrs. Imparl. Prišla je isti dan iz daljne Californije, kjer je bivala zadnjih par let. Gospa Kolenc je ožja prijateljica gospe Benedik in zato je bilo snidenje tem priskrbejše. Bile smo vse veselo iznenadene lepega obiska, kajti gospa Kolenc je že dolgo let članica št. 20 in dokler je živela med nami, je bila vedno pridna delavka za Zvezo.

Bilo je pozno v noč, predno smo se razšli, vsak s zadovoljnim srcem, da je bil lep sestanek, ki ostane v spominu kot redek slučaj trojnih presenečenj. Našim vrlim odbornicam, Jennie Benedik in Anni Korevec pa ključemo: Bog Vaju živi med nami še mnogo let! Vam gospa Josephine Kolenc pa topla dobrodošlica v nadi, da boste ostala sedaj med nami za stalno.

Josephine Erjavec.

Pozor članice št. 20!

Kadetke št. 20, Joliet, Ill., bomo priredile plesno veselico v soboto, dne 18. januarja v farni dvorani sv. Jožefa na North Chicago St. Čisti dobček to pot bo za cerkev. Me kadetke se bomo potrudile najboljše v naši moči, da bomo napravile lep gmotni uspeh. Zavedamo se, da bo mnogo dela in skrbi, toda to prav iz srca rade žrtvujemo za plemeniti namen. Kar prosimo od vas je, da se udeležite te veselice, kjer boste imeli lepo zabavo in tudi nam napravili veliko veselje.

Dvorana bo okincana kot še nikdar doslej; zgleдалo bo kot zimska pokrajina, to bo res nekaj posebnega. Pridite prav gotovo in pripeljite tudi svoje soproje, sinove, hčerke in druge prijatelje, ker drugače vam bo gotovo žal, ako boste zamudili, ko boste slišali, kako smo imeli lep večer. Čim več nas bo, toliko večji bo dobček za cerkev.

V nadi, da se vidimo na plesu 18. januarja, 1941, vam ključemo vse kadetke: Na svidenje!

Veselični odbor kadetk št. 20.

Najlepša zahvala ge. glavni tajnici!

Spodaj podpisana se najlepše zahvaljujem glavni tajnici, gospe Josephine Erjavec.

V oktobru sem bila odlikovana s prvo nagrado kampanje. Mislila sem, da je s tem vse končano, toda v novembru sem pa bila ponovno obdarovana, ko me je gospa Erjavec presenetila s krasnim prstanom, na katerem so engravirane črke SZZ in letnica 1940. Ta prstan mi bo v trajni spomin na velikodušnost naše gospe Erjavec.

Ko sem nabirala članice ob času kampanje in imela že tri članice na rekordu, me je pozvala gospa Erjavec, naj pridobim vsaj še dve, da jih bo pet in bom deležna denarne nagrade. Na njeno pobudo sem se zavzela in nadaljevala z agitacijo, dokler mi je zdravje dopuščalo. Vem, da je bila gospa glavna tajnica presenečena nad lepim številom novih, toda na novembrski seji sem pa bila jaz še bolj izne-

nadena in do solz ginjena, ko mi je poklonila krasen osebni dar.

Ko vstopamo v novo leto, v katerem bo obhajala naša Zveza 15-letnico svojega obstanka, želim, da bi se članice zavzele ter pridobile vsaj tisoč novih članic v oba oddelka.

Voščim vsem skupaj srečno in zadovoljno novo leto!

Mrs. Mary (Anton) Terlep,
blagajničarka št. 20.

Prisrčna hvala!

Dne 14. novembra je bil v resnici dan presenečenja, kajti nisem pričakovala, da se bodo članice spomnile na moj rojstni dan. Nisem mislila, da je kateremu drugemu znano, kdaj je moj rojstni dan kakor moji družini, ker običajno smo praznovali kar med seboj, zavedajoč se, da leto za letom postajam za eno leto starejša.

Ko so odbornice št. 20 in ožje prijateljice prikorakale v sobo, sem za trenutek bila v zadregi in gledala bistro, kaj to pomeni. Šele, ko me je pozdravila z govorom gospa Planinšek, sem spoznala, da je za moj rojstni dan.

V prijetno dolžnost si štejem zahvaliti gospe Emmi Planinšek, Anni Korevec, Josephine Muster, Josephine Erjavec, Mary (A.) Terlep, Anna Stukel, Josephine Ramuta in Mary Kunstek. Dalje mojim prijateljicam gospe Pikus, Mary Palesko, Catherine Jontes, Mary Jakovčič, Imparl, Kolenc, Papih, Mary Golobich, Mary Fabian in Jean Tezak.

Dalje hvala glavni predsednici ge. Marie Prislund za spominček in voščilo ter urednici Albini Novak in vsem, ki ste poslali voščilne kartice kakor tudi ge. Jean Tezak za šopek cvetlic.

Hvala mojim hčerkam za darila kakor tudi gori imenovanim za krasne darove, s katerimi ste me razveselile. Končno še posebej hvala gospe Emmi Planinšek za ves njen trud in delo, ker ona je bila organizatorica tega presenečenja kakor mi je bilo pozneje poročano. Z hvaležnimi pozdravi,

Jennie Benedik, nadzornica št. 20.

Št. 21, Cleveland (West Park), O.—

Odšla je od nas po plačilo k Stvarniku, naša dobra sestra in dolgoletna članica Mary Augustin. Med svojimi domačimi je zatisnila svoje trudne oči 19. novembra. Draga sestra! Veliko si pretrepala v dolgi boleznini in vse voljno prenašala in Bogu zaupajoč, da bo kmalu boljše in res je prišel čas, ko uživaš pri Bogu večni mir s svojim sinom in hčerko in vnukom Frankitom, ki so vsi odšli pred teboj. Tukaj pa žalujejo za Vami soprog, tri hčere, ki so vse naše članice in že poročene, te so Mary Sinkovec, Rose Jozel in Ana Vidmar in dosti vnukov in prijateljev. Vsem preostalim naše sožalje. Članicam pa priporočam pokojno v molitvi in blag spomin.

Prav lepo se zahvaljujem našim članicam, ki so se v lepem številu udeležile molitve in pogreba in ji izkazale zadnjo čast.

Hitrega okrevanja želimo vsem našim bolnim članicam. Sestra Mary Perušek bo zelo hvaležna, če jo obiščete. Naši sestri Rose Kovač so soproga odpeljali v bolnišnico. Vsi upamo, da bo kmalu ozdravel in se vesel vrnil k domačim.

Prav lepa hvala naši predsednici Hosta, ki je nas na zadnji seji pogo-

IZ GLAVNEGA URADA

Naznanjam, da se prične polletna seja glavnega odbora 16. januarja, 1941, ob pol-desetih dopoldne v glavnem uradu.

Podružnice, ki imate kakšno zadevo predložiti na glavni urad, storite pred tem dnevem.

Mesec za mesecom dobivam pritožbe od tajnic, ki morajo iz svojega lastnega žepa zalagati za članice, ki zaostajajo s assessmentom, da jih obvarujejo suspendacije. V mnogih slučajih je tajnica sama prizadeta in težko da svoj denar in ročna blagajna ni dovolj močna, da bi se iz nje zalagalo za neplačan assessment. To je najtežje delo za tajnice vsak mesec, namreč imeti skrb in sitnost zaradi brezbriznosti članic. In pri tem je še druga resna stvar in to je, kadar se nabere po več mesecev zaostalih mesečnin, takrat je toliko težje za povrniti in pri tem trpi ravno tajnica.

Iz teh važnih vzrokov, prosim vse članice, da bolj točno plačujejo mesečno obveznost. Katera ne more priti vsak mesec do tajnice, tisti priporočam prav resno, da plača par mesecev naprej in pri tem ne bo skrbi zanjo in ne za tajnico. S tem boste tajnici prihranili pisati opomine, kakor tudi mnogo potov do vas. Mesečnina je malenkostna, da skoraj ni utemeljen izgovor, da je nemogoče plačati sproti. Kar premislite, koliko dela boste olajšali tajnici in koliko bolj vesela bo ona s svojim poslom, ko ji ne bo treba večno opominjati.

Prosim sestre, da upoštevate te vrstice in prepričale se boste kaj hitro, da ste sledile dobremu nasvetu, in tudi tajnica pri vsaki podružnici bo z večjim zanimanjem in boljšim navdušenjem delovala za napredek podružnice in Zveze. Da bi bilo novo leto v vseh ozirih srečno vam vsem skupaj želim!

JOSEPHINE ERJAVEC.

stila, da smo se imele kakor na banketu. Lepa hvala tudi naši sestri Ceciliji Brodnik za tako lepo darilo. Hvala tudi za trud in čas, katerega je sestra Brodnik žrtvovala pri učenju otrok za predstavo 15. decembra. Hvala lepa našim kadetkam, katere ste res fest dekleta od fare. Le tako naprej in boste zmeraj v ponos naši naselbini.

Hvala vsem, kateri ste pripomogli k tej lepi predstavi. Saj smo vse ponosne in srečne, da spadamo pod okrilje tako lepe organizacije kot je naša dična Slovenska ženska zveza! Glejmo, da bomo še kaj dosti članic pripeljale v Zvezo.

Kakor veste, je bila zadnja seja glavna seja, na kateri je bil izvoljen sledeči odbor: predsednica Mary Hosta, podpredsednica Ana Sustaršič, tajnica Ana Pelcic, blagajničarka Josephine Weiss, zapisničarka Ana Pelcic, nadzorni odbor: Josephine Zupan, Ana Kosak in Theresa Kozuh, rediteljica Frances Blatnik, zastavonošinja Cecilija Tomazic. Najlepša hvala vsem sestram za zaupnico v imenu vseh odbornic in obenem vas prosim, da v novem letu prihajate pridno k sejam ter sodelujete z odborom v vseh ozirih; pomnite, da odbor ne more ničesar storiti brez splošnega sodelovanja članic. Delajmo roka v roki in koncem leta bomo vse vesele uspehov!

Voščim vam srečno in veselo novo leto!

Ana Pelcic, tajnica.

Št. 23, Ely, Minn.—Seja v decembru je bila povoljno obiskana. Izvoljen je bil sledeči odbor:

Predsednica Mary Shepal, podpredsednica Mary Jerich, tajnica Barbara Rosandich, blagajničarka Mary Shikonya, zapisničarka Mary Gornik, nadzornice: Mary Novak, Frances Erzar, Katherine Slogar, zastavonošinja Angela Kriznar in Paulina Hren. Po seji smo imele lepo zabavo in program, na katerem je nastopilo osem članic našega mladinskega oddelka, ki so peele pod vodstvom Mary Hutar, katera jih je spremljala na klavirju. Stanley Boldines orkester nam je igral lepe komade in gospa Fleming je podala lep govor.

Pri nas imamo dva kegljaška tima. V načrtu je tudi ustanovitev večbalnega krožka. Katera članica bi rada pristopila, naj se prijavi takoj. Opozarjam vse članice, ki dolgujete na mesečnini, da poravnate na januarski seji. Najlepša hvala vsem odborom za zvesto sodelovanje in pomoč pri sestanku, kar je lepo opomoglo našo ročno blagajno.

Srečno novo leto vsem skupaj!

Barbara Rosandich, tajnica.

Št. 25, Cleveland, O.—Na decembrski seji je bilo prisotnih lepo število članic. Seja je potekla v najlepšem redu in med navzočimi je vladala najlepša sloga, za kar vsem najlepša hvala. Slišale smo poročila odbornic, iz katerih se lahko razvidi, da je pri največji podružnici v Zvezi, tudi vsestransko navdušenje, da bi bila podružnica v vseh ozirih med prvimi. Ukrenile smo več važnih stvari in šivalni klub je tudi določil čas in prostor za prvi sestanek in sicer pri sestri Frances Brancelj.

Naša urednica Albina Novak nam je podala več koristnih nasvetov, katere

so navzoče članice vzele v naznanje in vpoštev in upati je, da se bo tudi po njih ravnavalo.

Izvoljen je bil sledeči odbor za leto 1941: Duhovni vodja Monsignor B. J. Ponikvar, predsednica Margaret Tomazin, podpredsednica sestra Jennie Stanonik, tajnica Mary Otoničar, blagajničarka Dorothy Sternisha, zapisničarka Julija Brezovar, nadzornice: Mary Zadnik, Mary Marinko, Mary Stanonik, rediteljica Paulina Zigman, predsednica veselicega odbora Frances Brancelj, za izobraževalni odsek Frances Bogovich, načelnici mladinskega oddelka Sophie in Mary Lah.

Vse smo pogrešale našo agilno tajnico Mary Otoničar, katero je bolezen položila v posteljo za nekaj tednov. Želimo ji skorajšno zdravje, ker njene pridne roke povsod manjka. Le hitro na noge, sestra Otoničar!

Voščim vsem skupaj veselo in srečno novo leto! Na svidenje na prihodnji seji!

Margaret Tomazin, predsednica.

Št. 27, North Braddock, Pa.—Prelepi božični prazniki so minili. Podajmo si roke in želimo drug drugemu srečno in veselo novo leto in zahvalimo Boga za vse, kar nam je dal v preteklem letu. Gotovo jih je mnogo, ki bodo pogrešali svoje drage pri nastopu novega leta.

Pri naši podružnici smo imele tudi žalosten slučaj v preteklem letu, ko smo izgubile zvesto sestro Komadina. Spominjajmo se njene duše v molitvi. Prav iz srca želim, da bi v novem letu bile vse zdrave in skupno delale za velik napredek pri naši ženski organizaciji.

Na letni seji smo se imele prav dobro. Ukrenile smo več točk, katere bomo morale upoštevati v novem letu. Ponovno je bil izbran ves dosedanji odbor. Prav lepa hvala vsem sestram za zaupnico, zato prosim vse skupaj, da delujemo tudi v bodoče za procvit naše podružnice. Spet se je pričela kampanja za nove članice, zatorej vse na delo, da ne bo v naši naselbini nobene Slovenke ali Hrvatice, da bi ne bila naša članica.

Resno je zbolela sestra Grajščak. Želimo njej kakor tudi vsem drugim bolnim sestram, da bi kmalu ozdravele.

Končno se zahvaljujem vsem odbornicam in članicam za vse, kar ste storile dobrega v preteklem letu in vas prosim še za nadaljno pomoč in naklonjenost. Bog vam poplačaj vsem skupaj s dobrim zdravjem.

Srečno novo leto!

Anna Tomasič, predsednica.

Št. 28, Calumet, Mich.—Glavna seja je bila dobro obiskana. Odbor je z malo izjemo ostal stari. Predsednica je Mary Kocjan, tajnica Anna Stanfel, blagajničarka Frances Shimetz. Želimo, da bi odbor in članstvo sodelovalo v slogi, ker to vodi do napredka. Vkljub slabih časov se zmerom prslavljajo veseli dogodki. Dne 8. decembra so Hrvatje imeli blagoslovitev nove cerkve. Da je bila svečanost veličastna, se razume.

Dne 30. novembra so pa prijatelj prisenetili mojega soproga in mene. K meni je prišla prijateljica in naročila, naj bom pripravljena ob sedmih zvečer, ker bova šli igrati karte k prijateljici. Dobro, čakala sem, pripravljena

kakor naročeno, in ko je prišla prijateljica, je pripeljala tudi 50 gostov. Imeli smo prijetno zabavo. Lepa hvala za darilo, ki nama ostane v trajen spomin. Ob priložnosti vam želiva povrniti. Prisrčna hvala vsem skupaj.

Srečno novo leto odbornicam in članicam Slovenske ženske zveze!

Mary Stefanich, zapisničarka.

Št. 31, Gilbert, Minn.—Čas prehitro beži; dan za dnevom gre, da se ne v kam, posebno če je človek tako zaposlen kot sem jaz.

Na glavni seji 8. decembra je bil ponovno izvoljen ves prejšnji odbor, s tem se vidi, da smo složne. Vse odbornice so pridne delavke za podružnico in rade storijo vse, kar se jih prosi. Sklenjeno je bilo, da imamo po seji v februarju domačo zabavo in prigrizek, za kar bo vsaka članica prispevala 25 centov in dobiček bo za našo ročno blagajno, ki je skoraj izčrpana. Plačat bo morala vsaka članica, ako se udeleži ali ne. Vse, ki boste pričujoče, boste gotovo imele prav lepo zabavo. Sedaj v zimskem času so enake zabave zelo dobrodošle, da je krajši čas. Vrši se v Dugaut pri Mrs. Anton Lopp. Na svidenje!

Pri družini naše sestre Zanzar se je pripetila velika nesreča. Njena hčerka, bolničarka, ki je bila zaposlena v Veterani bolnišnici v Chicagu, je bila smrtno ponesrečena v avtomobilski nezgodi. Bila je starejša hči v družini in njeno poročno ime je bilo Theresa Lawrence. Zapušča soproga Theodora, starše, dve sestri in pet bratov. Naše sožalje potrti družini. Naj počiva v miru!

Voščim vsem skupaj srečno novo leto! Najlepše pozdrave,

Theresa Prosen, tajnica.

Št. 32, Euclid, O.—Ako bi se članice malo bolj zavedale svojih dolžnosti, bi bila vsaj glavna seja dobro obiskana, ker dobro veste, da se sklepa in dela načrte za vse novo leto in vsaka nekaj pove in gre lažje naprej. Potem govoriti je vse prepozno ter večkrat škoduje kot koristi, to ne omenim samo radi naše podružnice, pač pa v splošnem.

Toda vkljub temu, da ni bilo udeležbe kot bi želele, je bila seja precej živahna in tudi po seji je bila prav prijetna zabava, za kar so preskrbele tiste, ki so obhajale rojstni dan v decembru. Bog jih ohrani zdrave in zadovoljne še mnogo let!

Izvoljen je bil nov odbor in nove moči, na katere smo ponosne ter se lahko zanesemo nanje, ker vemo, da bodo aktivne odbornice. Pomnite sestre, da odbor ne more sam storiti vsega; me moramo sodelovati z njim, ako hočemo, da podružnica lepo uspeva. Glavno je, da članice redno plačujete asessment. S tem prihranite tajnici mnogo sitnosti. Druga je pa, da pomagamo pri prireditvah, sedaj so časi malo boljši ter upam, da vsaka to pripozna. Omeniti moram, da je bilo sklenjeno na letni seji, da se založi samo en mesec za članico iz blagajne, drugi mesec se ji pošlje obvestilo in ako se ne odzove pri tajnici ali na seji, sledi suspendacija. To bi bilo zelo žalostno, ako se med časom pripeti smrtni slučaj, toda krivda je popolnoma članice, ako je sama brezbržna, da se ne oglasi pri tajnici. Prosim vas, da upoštevate svoje dolžnosti in se ravnate po

pravilih v tem oziru.

Prosim vas tudi, da pridete v večjem številu na prihodnjo sejo, da ukrenemo še kaj koristnega za podružnico. Novemu odboru pa želim veliko uspeha in sporazuma in ta je sledeč: predsednica Frances Perme, podpredsednica Barbara Baron, tajnica Lillian Zajc, blagajničarka Josephine Jamnik, zapisničarica Kristina Filipš, rediteljica Terezija Zdešar, zastavonošinja ga. Smolič, nadzornice: Barbara Baron, Margaret Sas in Anna Vrhovc.

Voščim vsem skupaj zadovoljno in plodonosno novo leto 1941!

Kristina Filipš, zapisničarica.

Št. 33, New Duluth, Minn.—Upam, da boste prišle vsak mesec v isto lepem številu k sejam kot ste prišle na glavno sejo. Po seji smo imele zabavo in okrepčila. Pri nas da vsaka članica 10 centov (namreč prostovoljno) in s tem potem preskrbimo potrebno za priprizek.

Kaj je naši "kraljici," da se tako malo kdaj oglasi v Zarji? Upam, da bo poročala, kako so obirale pečene mačerade na zadnji seji. Kar nekaj manjka v Zarji, ako ni glasu od Tebe.

Voščim vsem skupaj srečno novo leto 1941.

Mary Shubitz.

Št. 38, Chisholm, Minn.—Na decembrski seji je bila velika udeležba. Vsa čast sestram, ki so se zavedale, da je njih dolžnost priti na glavno sejo. Izvoljeni je bil sledeč odbor:

Predsednica Mary Klaus, podpredsednica Frances Loushin, tajnica Johana Dolinar, blagajničarka Louise Lucas, zapisničarica Frances Andolsek, nadzornice Frances Jelenich, Frances Janezich in Jennie Kochevar, rediteljica Josephine Benchina. Upam, da bodo prejšnje odbornice še naprej sodelovale in prišle na seje kakor so doslej ter pomagale, kjer bo treba. Nove odbornice pa prosim, da bi se skupno potrudile za napredek podružnice v letu 1941.

Po seji smo imele prijetno zabavo in kart pardi in servirano nam je bilo nekaj prav dobrega, za kar najlepša hvala vsem, ki so prispevale in še posebna hvala Augustini Baraga, ker se je oza zavzela, da smo dobile dober prigrizek. Hvala vsem, ki ste pomagale v kuhinji.

Sestra Stefanija Mihelich se je morala podvržati operaciji. Želim ji zdrav povratek med svoje domače. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje!

Vljudno vabim vse sestre na prihodnjo sejo, ki se vrši v četrtek, 2. januarja, ker prva sredo je praznik novega leta. Srečno novo leto!

Johana Dolinar, tajnica.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Zopet stopamo v novo leto in pričakujemo, da bo prineslo najboljše uspeh. Prav lepa hvala vsem odbornicam in članicam za složno sodelovanje v dobrobit podružnice. Upam, da bomo v novem letu ravno tako sporazumno delale kot v zadnjem letu ali pa še bolj.

Glavna seja je bila prav dobro obiskana; seveda lahko bi jih bilo še več. Kar se tiče našega poslovanja, nismo veliko spremenile. Povečini ostane kot doslej. Seja se je vršila v lepem redu in po seji je bil serviran okusen prigrizek in kava. Sv Miklauž nas je tudi

obiskal in bil zelo dobitljiv do navzočih članic in mladinskemu oddelku.

Opominjam vas, da se je pričela nova kampanja s prvim januarjem. Sestre, prosim vas, da pomagajte podružnici k večjemu napredu in to se prav lahko zgodi, ako boste pripeljale kaj novih članic na prihodnjo sejo in tako z lepim vzgledom daste tudi drugim pogum in veselje. Pristopnina je prosta za vse nove članice.

Prav lepa hvala sestri Race, ki lastuje mlekarino na 158. cesti, za lep dobiček v prid ročne blagajne. Srečna je bila sestra Skolar. Hvala sestri Gubanc, ki je darovala dobiček za door prize. Srečna je bila sestra Telesman. Škoda, da je bila odsotna Cecilia Pirh, ker bi dobila lepo svoto denarja, ker je bilo klicano njeno ime in šlo je nazaj v vrečo.

Zal nam je, da se je zaradi bolezni mogla odpovedati svojemu uradu naša zvesta 10 let predsednica, gospa Mary Lusin. Bila je rahlega zdravja vse minulo leto. V imenu vseh članic se iskreno zahvaljujem gospej Mary Lusin za njeno neumorno delovanje vsa leta kot predsednica. Vse ji želimo skorajšen povratek zdravja in upamo tudi v bodoče biti deležne njenega vrliga sodelovanja.

Odbor za leto 1941 je sledeči: Predsednica Ana Prišel, podpredsednica Ana Grajzar, tajnica Ana Stopar, blagajničarka Ella Starin, zapisničarica Mary Janc, nadzornice: Ana Rebol, Frances Dolinar in Rosie Telesman, zastavonošinja Frances Markovich. Seje se vršijo vsak prvi torek v mesecu v Turkovi dvorani. Članice ste prošne, da se udeležite v lepem številu prihodnje seje 7. januarja, ker je več važnih točk na dnevnem redu.

Naš sivalni klub je imel prav prijazen sestanek pri sestri Ana Skolar. Prav lepa hvala sestri Skolar za vso prijaznost.

Vsem našim sestram, ki ste tekom leta 1940 darovale v prid blagajni ali na katerikoli način delovale v korist podružnice, izrekam v imenu podružnice najlepšo zahvalo.

Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravlja.

Z najlepšimi pozdravi in voščilom za zdravo in srečno novo leto!

Ana Stopar, tajnica.

M. K.:

ZIMA

Tako tih je beli sneg in tako majhen je svet. Se za misel je komaj prostora. Ogorčna teža sedmih križev leži na meni. Vse izsušeno, izžeto je telo; odrevenele so kosti.

Težka je pot življenja. Tako izlahka se je bilo pričelo, pa je koj legel mrak na ozke stezice. Žarek ljubezni—kako je izginil, komaj sem dehnila! Radost matere—otroci, kako brž se je zavila v trpljenje. Kako se prepregla čez in čez s solzami prečutih, neskončnih noči, s skrbmi bodočimi, z dnevi težkega dela. Vse lepote so se zaslužile na kruh za šestero žledočkov in na bodočnost vseh teh, ki so izrasli iz mene. Redke so postale besede, pogled se je splašil, sključil hrbet, ki je čakal na udarce. In ko že vsi otroci so si pota izbrali, sem osamela in prosjačim zdaj pri tem, zdaj pri onem svojemu otroku—in iščem oddiha. In vidim: starost povsod je odveč.

Zdaj spet sem na romanju.

V tem kraju mi некоč zibel je tekla, zdaj tu je moj sin. In odkar sem bila odšla z mladostjo v svet, nisem bila še v kraju domačem. In sram me je; sram vpriču teh gričev, gozdičev, njiv in ljudi. Ker mlada sem bila takrat in moja lica so bila zardela. Zdaj v vsem tem kraju kakor v ogledalu se visim. Vem, da se je iz rdečih lic izmotal obraz, ki v gubah in jarkih izgleda, kakor bi se bilo kamenje tajalo na njem.

Sram me je.

In strah.

Ker vidim, ker vem, da zdaj ne bo nobene poti več. Le ona zadnja bo še . . .

Mrazi me.

Tako tih je beli sneg. Tako majhen, majhen je svet . . .

Št. 43, Milwaukee, Wis.—V prvem dopisu leta 1941 želim vsem sestram Zveze veselo in srečno novo leto, da bi Bog blagoslovil še za naprej našo preljubljeno deželo miru, da bi še dolgo let uživale mir in dobrote demokracije. Obenem želimo iz dna srca in molimo, da bi to leto doprineslo isti blagoslov onkraj morja, da bi tudi tam posvetila luč miru in rešila nedolžne reveže nepotrebni muk, ter razsvetila pamet neusmiljenim. Naša srca krvavijo za reveže, ki niso srečni, da bi z nami uživali blagi mir.

Članice št. 43 se srčno zahvaljujejo svojemu odboru, ki je pridno delal in s tem dobil službo zanaprej. Predsednica bi se prav rada odpočila po 10 letih in oddala njeno delo, ampak kakor je gledalo na zadnji seji, se tega dela ne bo znebila, dokler ji bela žena ne utrga niti njenega pridnega, hvalevrednega življenja. Upamo, da se to ne zgodi še dolgo, dolgo let.

Istotako se je hotel odpovedati tudi ostali odbor, pa ker članice vedo, kako se težko najde priden odbor, zato niso pustile, da bi se volilo druge. Tako je ostalo vse po starem, razen nadzornic, in te so: Predsednica Mrs. Dolopst, podpredsednica Mrs. Salatnik, tajnica Mrs. Mary Beviz, blagajničarka Mrs. Tominšek, zapisničarica Mrs. Vačetz, nadzornice: Mrs. Verbick, Mrs. Verkovrh in Mrs. Marolt. Apeliram na članice, da bi pokazale svojo hvaležnost s tem, da odboru pomagamo kolikor je mogoče, da ne bo vedno prišlo vse delo na odbor, ker tega je že itak dovolj dela. Jaz, spodaj podpisana, bom to leto pomagala tajnici, ki je želela, da bi kdo pisal vsak mesec v Zarjo, ker za njo je res težko, ponoči dela, podnevi pa tudi in tajniško delo tudi zahteva dosti časa. Torej odslej se bo poročevalka oglašila v Zarji vsak mesec.

Seja za mesec junij, julij, avgust in september, 1941 bodo vsako prvo sredo v mesecu zvečer, v navadnih prostorih. Prav lepa hvala Mr. in Mrs. Tominšek, ki sta še za naprej dala prostor za sejo.

Vljudno ste vabljeni na prihodnjo sejo, ker bomo imele nekaj posebnega, in sicer en malo pardi, ker ste tako pridno vse leto prispevale pri sejah ter kupovale tikete, se bomo zabavale, da boste enkrat vse nekaj dobile. Saj veste, da pri društvu je vedno; daj, daj, zato pa, ko pride prilika, da kaj dobimo, je pa tudi prav, da se takrat oglasimo. Torej na veselo svidenje 12. januarja!

Blag spomin nepozabni sosestri Antoniji Cherweznik:

Tri leta tam v tihi jami,
pre draga Tončka že počivaš,
a v duhu vedno še med nami—
v naših srcih bivaš!

Le počivaj v miru božjem,
nam sosestra Ti pre draga,
mislil v spomin na Tebe,
vsem ostaneta nam blaga,
Josephine Verbick, poročevalka.

Št. 45, Portland, Ore.—Na glavni seji je bil izvoljen naslednji odbor:

Predsednica Iva Matejsevič, podpredsednica Anna Popp, tajnica Louise Stružnik, 3524 S. E. 42nd Avenue; blagajničarka Lucija Betich, zapisničarica Anna Levak, rediteljica Mary Verderbar, nadzorni odbor: Frances Završek, Iva Polich in Katica Braich. Prihodnja seja se vrši drugi petek v januarju ob pol osmih zvečer na domu novoizvoljene predsednice, naslov 2428 N. E. 51st Ave. Tem potom se vabi vse članice, ker imamo več važnih zadev za ukreniti.

Dalje vas opominjam takoj v pričetku leta, da redno plačujete asesment; s tem prihranite tajnici veliko posla. Dalje vas prosim, da greste odboru na roko ter pomagajte, da se naša podružnica pomnoži vsaj za 25 članic v prihodnjem letu. Naša nova predsednica je mlada in zelo vneta za dobrobit podružnice, zato je upati, da bomo pod njenim vodstvom dobro napredovale.

Imamo tudi nekaj bolnih sester, katerim želimo hitrega okrevanja, da se kmalu vrnejo zdrave med nas.

Louise Stružnik, tajnica.

Št. 47, Cleveland (Garfield Heights), O.—Vse tiste, ki se niste udeležile decembrske seje, ste vljudno prošene, da pridete vsaj na prihodnjo sejo dne 4. januarja ob sedmih zvečer v navadne prostore. Slišale boste sklepe glavne seje in nasveti so vedno dobrodošli. Sestre, zavedajte se svojih dožnosti ter se v bodoče malo bolj polnoštevilno udeležujte sej. Ne mislite, da je dovolj, če je odbor izvoljen, ker to ni tako, temveč je veliko na tem, da pridete vsak mesec k seji, saj seje so kratke in nimamo nobenih posebnih kolekt kot je običaj na glavni seji.

V letu 1941. meseca oktobra bomo praznovali deset-letnico podružnice. (Ustanovljena je bila 17. junija, 1931). Za takrat se bo pripravil kak lep program. Torej se priporočamo za dobre ideje, ker naša želja, je imeti kaj lepca. Ker se je ročna blagajna izpraznila, smo sklenile imeti kart pardi dne 11. januarja ob pol osmih zvečer pri sestri T. Bizjak na 8601 Vineyard Ave. Vabljeni ste vse sestre in prošene, da pripeljete svoje možičke in druge prijatelje. Lepo bo, da se oživimo v desetem letu obstanka in da bomo vse vneta delovale kot smo prvo leto in bo za vse prav. Družabni stanek vsak mesec se bo vsakemu prijel.

Ponovno opozarjam naše članice, da poravnate vsak mesec, ker blagajna je prazna kakor sem omenila preje in jaz kot tajnica ne bom prav za nobeno več zalagala iz svojega, ker tudi ne morem. (Vsaka šola nekaj stane in tudi mene večno zalaganje). Če ne bo plačano do 25. v mesecu, potem

ne bo drugega izhoda, kot suspendacija za dotično, ki nima plačano, ker jaz moram točno vsak mesec na 27. odposlati na glavni urad. Zapomnite si, da če ste dva meseca suspendirana, potem izgubite vse pravice do posmrtnine. In ker nihče ne ve, kje in kdaj ga čaka nezgoda, zato je za korist vsake posamezne članice, da ima mesečno vsak mesec plačano ob času. Tako narekujejo pravila, katera naj vsaka čita. Upam, da mi ne boste zamerile radi tega opomina, toda bolje, da vas ob času opozorim kakor prepozno. Kateri se zdi, da je predaleč za prinesiti plačat na moj dom, lahko pusti pri gospej Agnes Zagar, ker jaz ne bom več hodila po hišah kolektat. Vsaka naj stori svojo dolžnost, pa bo za vse prav.

Pri sestri Val. Mervar, prej Bizjak, se veselijo nad novorojenko. Sestra T. Bizjak pa z veseljem streže, ker je postala že v drugič stara mamica. Bog blagoslovi vse, da bi bebica lepo se razvijala in sčasoma postala naša članica. Iskrene čestitke!

Odbor za leto 1941 je sledeči: Duhovni vodja Rev. J. J. Oman, predsednica Louise Zidanic, podpredsednica Mary Mafko, tajnica Helen Tomazic, blagajničarka Mary Rickard, zapisničarica Louise Stopar ml., nadzornice: Ana Mareda, Fani Brizel in Mary Mauer, zastopnici za skupna društva fare sv. Lovrenca: M. Zupan in L. Stopar, zastavonošinja Eva Ožbolt. Seje se vršijo vsako drugo soboto v mesecu, le januarska se vrši na prvo soboto.

Helen Tomazič, tajnica.

Št. 49, Noble, O.—Zadnja seja je bila zelo zanimiva, vse navzoče so bile prav zadovoljne. Po seji so dekleta od večvalnega krožka nastopile in pokazale članicam, kako lepo napredujejo. Čestitamo in želimo mnogo uspeha v novem letu! Pohvaliti moram naše odbornice, ki so vse leto delale zastonj in na zadnji seji postregle z dobrim okrepčilom.

Zadnje leto nismo dajale takozvanih osebnih darov, to pa zato, da nam je bilo mogoče plačati stroške, ki so v zvezi z nabavo uniform za krožek. Upamo, da bo v tem letu lažje in da boste članice lepo sodelovale. Naznanjam tudi, da bodo kadetke priredile plesno veselico v predpustni dobi. Kar se tiče odbora za leto 1941 je ostalo po starem, dasiravno je med letom kaj skritih želja, da bi ne bila več ta ali ona v uradu, toda na glavni seji se pa vsaka brani sprejeti. Za plačilo se bo že dobilo polence. Med nami je lepo število dobrih članic, s katerimi ima človek veselje še za naprej delati. Saj zato se pristopi v društvo, da se spoznamo medseboj in v pravi sestrski ljubezni delujemo za lepe stvari. Kako grenko bi bilo na svetu, če bi bil človek le sam... Tudi duševnega razvedrila se potrebuje in na svoje prijateljice smo zmeraj ponosne. Vsak je samega sebe vreden in v tem smislu lahko postanemo dobre članice človeške družbe.

Jennie Intihar, tajnica.

Dne 1. januarja praznuje svoj rojstni dan glavna odbornica Agata Dežman in 15. januarja pa gospa Emma Shimkus. Vse najboljše in še na mnogo let zdravja in zadovoljstva!

Št. 52, Kitzville, Minn.—Udeležba na decembrski seji je bila prav lepa. Novoizvoljene odbornice bodo hvaležne, ako boste vse leto prihajale isto tako redno k sejam. Odbor je sledeči:

Mary Musec, predsednica; Josephine Oswald, podpredsednica; Rose Purkat, tajnica; Mary Divjak, blagajničarka; Mary Bartol, zapisničarica; Pauline Germ, Cecilla Kochevar in Frances Shega, nadzornice. Seje so vsako prvo sredo v mesecu. Po seji smo dobile okusen prigrizek.

Srečno novo leto!

Mary Techar.

Št. 54, Warren, O. — Na letni seji je bil soglasno izvoljen stari odbor izvemši podpredsednice, ki je sedaj Mary Stevana in rediteljica je Mary Walko. Imele smo prav lep božični program, žive jaslice v počast umrlim sestram. Navzočih je bilo lepo število članic in njihov družin. Obiskal nas je tudi Santa Claus, ki je obdaroval vse otroke in članice. Serviran je bil tudi okusen prigrizek, le žal da niso vse članice pripeljale svoje može.

Sestra Angela Petrič je dobila čvrstejšega sinčka. Naše čestitke!

Poročila se je Rose Sporich. Bilo srečno! Bolna je še vsem priljubljena Ivana Šajn, ki se je poškodovala, ko je na ledu spodrsnila. Helen Yovich se tudi boljše počuti. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja. Prosim vas, da mi sporočite, kadar je katera članica težko bolna, ker jaz ne morem vse vedeti. Če ne dobi dotična cvetic, bo sama kriva.

Veselo novo leto želim vsem sestram, Zvezi pa mnogo novih članic v letu 1941!

Rose Racher, tajnica.

Št. 61, Braddock, Pa.—Želim vam vsem skupaj srečno novo leto, da bi zdrave in vesele dočakale še mnogo let! Dalje želim, da bi v tej kampanji pridobila vsaka, vsaj eno novo članico v našo podružnico.

Drage sestre, prosim, da pridete vse na sejo 14. januarja in izvolite odbor, ki bo deloval v korist in napredek podružnice in Zveze. Slišale boste tudi poročilo o našem imetju, kar bi moralo vse zanimati. Nekateri mislijo, da je dovolj, da plača in če pride na sejo ali ne, kar pa ni prav, ker če bomo složno sodelovale in prišle vse na sejo, potem bomo vse bolj zadovoljne in lep uspeh bo naše lepo plačilo. Na svidenje!

F. Kasher, tajnica.

Št. 64, Kansas City, Kans.—Naša Zarja se mi čedalje bolj dopade. Posebno so se mi dopadli opisi naše ljubljene domovine, o kateri ste tako lepo poročali, ko ste se vrnili iz domovine. Vsakega je najbolj zanimal kraj, kjer je sam hodil, tako sem se tudi jaz spomnila mladostnih let, ko ste nam pisali o Novi Štifti. Dobro se spominjam, kako sem jaz kot šestletna deklica prvič kobacala po tistih hribih od Nove Štife proti Loškemu potoku nazaj in s strahom čakala, kdaj bomo prišli v tiste štrike, o katerih so nam starejši ljudje pripovedovali, kako je težko gori pridi, kadar se pride v štrike. To so namreč velike skale, jaz sem si pa v svojih otroških letih predstavljala, da nas bodo z štriki gori vlekli.

Prav lepo in zanimivo je podajal svoje zapiske iz potovanja v domovini

g. Leo Zakrajšek. Na glas sem se smejala, ko sem brala, kako tam kmetica z otroki vozi kolo. Pa tudi Mr. Anton Grdina se je lepo izrazil o Slovenski ženski zvezi. Tudi g. p. Zakrajšku smo hvaležne za zanimivo pisanje o SZZ. Kadar se taki možje oglasijo in tako pohvalno pišejo o naši Zvezi, potem se ve, da je naša organizacija med prvimi.

Naša podružnica v Kansasu tudi deluje za napredek naselbine. V septembru smo pripravile skupno večerjo v prid naše cerkve in je prišlo čistega dobička \$125. Najlepša hvala vsem članicam za njih delo in trud kakor tudi ostalim faranom in drugim prijateljem za poset. Bil je lep večer in veselili smo se pozno v noč.

Imeli smo tudi tri ohceti, o katerih je poročala gospa Cvitkovich v zadnji izdaji. Dodam samo, da se je vse srečno in veselo zaključilo.

Hčerka naše sestre Mary Kobe se je podala v samostan k častitim sestram Sisters of Charity v Leavenworth, Kans. Bog ji daj stanovitnost v lepem stanu.

Končno se najlepše zahvaljujem našim članicam, ki so mene in moje 11. rojeno dete tako lepo obdarile in nama nakupile toliko lepih in koristnih stvari. Zahvala je malo pozna, je pa toliko bolj prisrčna. Uverjene bodite, da ne bom nikdar pozabila na vašo dobrobrčnost in bom ob prilikah skušala povrniti.

Voščim vsem sestram srečno in zadovoljno novo leto!

Antonia Kostelec.

Št. 74, Ambridge, Pa.—Srečno in veselo novo leto vsem sestram Slovenske ženske zveze! Pri naši podružnici bo v letu 1941 isti odbor kot v preteklosti. Želim, da bi se v novem letu boljše udeleževale mesečnih sej in pomagale v vseh ozirih, da bomo imele lepši napredek. Pozdravljene!

Tajnica.

Št. 79, Enumelaw, Wash.—Najprej želim vsem članicam Slovenske ženske zveze srečno in zadovoljno novo leto. Da bi nam Bog dal veliko uspeha in napredka v novem letu.

Na glavni seji 1. decembra, vršča se pri sestri Rihter, smo imele povoljno udeležbo. Zelela bi, da bi bile članice bolj aktivne. Ponovno je bil izvoljen ves stari odbor. Sklenjeno je, da se do preklica vršijo naše seje vsako tretjo nedeljo popoldne v Krain dvorani. Vsako sejo bo dvignjeno ime ene članice in če je navzoča, bo dobila asessment plačan iz društvene blagajne. Ne zamudite te lepe prilike!

Naša predsednica je bila delj časa bolna, toda sedaj se počuti veliko boljše. Ona je vdova in sedaj v predpustu mora biti zdrava, ker bolne nobeden pečlar ne pogleda. Sestra Potočnik si je pri padcu zlomila roko v zastju. Sestra Trlep ima še kar naprej nogo bolno, katero si je zlomila že leto nazaj. Noben zdravnik ji ne more pomagati. Vsem bolnim želim povrnitev ljubelega zdravja.

Vreme imamo tukaj na zapadu, precej dežja, toda smo zadovoljni, da bi le tako ostalo.

Hvala lepa sestri Rihter za vso pomožbo na zadnji seji.

Pozdrav vsem sestram kakor tudi Pepci Udovich pri št. 67!

Ivana Chacata, tajnica.

Št. 83, Crosby, Minn.—Glavna seja je bila dobro obiskana. Hvala zavednim članicam, ki ste se tako številno udeležile. Lepo bi bilo, da bi bile seje vsak mesec tako dobro obiskane, ker bi mnogo več ukrenile v korist podružnice in Zveze. Izvolile smo sledeči odbor:

Predsednica Josephine Novak, podpredsednica Ana Zauhar, tajnica in blagajničarka Mary Deblock, zapisničarka Mary Staffin, nadzornice: Ana Vidmar, Frances Turk, Antoinette Deblock, rediteljica Molly Domain. Novemu odboru želimo mnogo uspeha in sreče v novem letu.

Nemila smrt je posegla v našo sredo ter pretrgala nit življenja naši sestri Ana Satovich, dne 11. novembra, 1940. Bila je članica že od ustanovitve št. 83 ter ves čas zvesta podružnici in Zvezi. V našem spominu boš ostala za vedno. Naj počiva v miru božjem in večna luč naj ji sveči. Naše globoko sožalje so prougu in družini pokojne.

S sestrskim pozdravom,

Mary Deblock, tajnica.

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

Št. 7 — Mrs. Johanna Prudich, RFD No. 2, Uniondale, Pa., rojena 21. decembra 1879, pristopila 2. marca 1930, umrla 4. oktobra 1940.

Št. 9 — Mrs. Mary Maierle, 9080 Burnette Ave., Detroit, Mich., rojena 15. junija, 1873, pristopila 16. junija 1927, umrla 3. novembra 1940.

Št. 12 — Mrs. Agnes Kusljan, R. 1 Box 457, So. Milwaukee, Wis., rojena avgusta 1880, pristopila 7. novembra 1929, umrla 29. oktobra 1940.

Št. 20 — Miss Julia M. Adamich, 1120 Highland Ave., Joliet, Ill., rojena 25. maja 1916, pristopila 20. februarja 1938, umrla 29. novembra 1940.

Št. 83 — Mrs. Anna Satovich, Box 393, Ironton, Minn., rojena 4. avgusta 1892, pristopila 8. junija 1937, umrla 11. novembra 1940.

Spominjajmo se jih v molitvah. Naj jim sveči večna luč!

Čestitke št. 55 in št. 57

V oktobru sem bila povabljena na sejo vežbalnega krožka od podružnic št. 55 in št. 57, katera se je vršila v Slovenskem domu v Girardu. Odzvala sva se skupno z gospo Frances Rupert, našo prvo glavno podpredsednico. Bili sva veselo iznenadeni, ko sva našli

kadetke že dobro izvežbane in vse zelo navdušene za javni nastop. Povedale so, da želijo nastopiti prvič pri lepi slavnosti, ko bo blagoslovljen vogelni kamen nove cerkve sv. Rozalije v Girardu, in to je bilo 10. novembra 1940.

Pokazale so nama tudi nove,časne uniforme. Takoj sem videla, da so dekleta zelo nadarjena kakor tudi močno zainteresirana v krožek. Obljubili sva jim skupno z gospo Rupert, da prideva tja 10. novembra, da jih vidimo ob prvem javnem nastopu. In to sva tudi storili. Z nama sta šli tudi Frances Kurre, Josephine Seelye in moj soprog. Prišli smo tja ravno ob pravem času, da smo videli svečani spreved, h kateremu so mnogo pomagale ravno naše kadetke. Bil je krasen prizor videti cvet naših podružnic prisostvovati pri lepih obredih, ob pričujočnosti velike množice faranov in gostov.

Ta novi krožek si je že izbral svoje ime, ki je "Trumbull Cadets." Mesto Girard in Niles spadata v Trumbull okraj (county) in tako je vsem ustrezno. Načelnica krožka je gospa Frances Mollis, tajnica št. 57, ki je bila najmlajša delegatinja na zadnji konvenciji in sama pove, da se je v njenem srcu takrat rodila želja ustanoviti vežbalni krožek v njih naselbini in to se je tudi uresničilo.

Kadetke imajo najboljšo pomočnico in sotrudnico v predsednici št. 55, to je gospa Theresa Lozier, ki gre vsako sredo večer v Niles po nje in jih pelje zopet nazaj. To je velika žrtev, ampak vse to je potrebno za uspeh.

Najlepša hvala ge. Lozier in vrlemu Slovencu g. John Dolčiču in družini za vso gostoljubnost!

Iskrene čestitke vsem skupaj!

Albina Novak.

Št. 84, New York, N. Y.—Od naše podružnice so dopisi v Zariji zelo redki. To kaže, da članice ali nimajo časa ali pa korajže, da bi se pogostejše oglašale v svojem glasilu ter poročale o gibanju podružnice. Zato bi čitateljice po drugih naselbinah mogle dobiti vtis, da naša podružnica ni posebno aktivna ali pa da celo dremle pri svojem delu. To pa seveda ni res. Mnenja sem, da se št. 84 lahko prišteva med najbolj delavne podružnice Zveze in to kljub temu, da smo članice raztresene skoro po vseh vejah našega vlemesta, kar ni majhna ovira za vsa tukajšnja društva in tako tudi za naše.

Naša podružnica sedaj obstoji nekako tri leta. Ustanovila se je leta 1937 z osmimi članicami, a jih sedaj šteje okrog 75, čeravno je bilo ob njeni ustanovitvi tako med našimi ženskami, kakor tudi med hlačniki precej takih, ki so zmajevali z glavo in modrovali: "Še moška društva ne morejo nikamor, pa bodo ženske kaj dosegle..." Zato pa smo članice s svojim dosedanjim uspehom tem bolj zadovoljne in upanje imamo, da bo tudi v bodoče podružnica v enaki meri napredovala, kajti članice se zanimajo za organizacijo in so tudi poštvalne zanj. To najbolj dokazuje obisk mesečnih sej. Navadno je najmanj ena tretjina članic navzočih pri sejah, a pri važnejših sejah pa seže udeležba do nad polovice. Kakor vem iz poročil, je pri mnogih podružnicah obisk sej manj dovoljen. V našem slučaju pa se mora upoštevati še to, da je velika večina naših članic, izvzemši poletne mesece,

čez dan zaposlena v slavniki in klobučni industriji in ima poleg tega še doma svoja gospodinjstva opravila ter je zato njihov obisk sej dokaz resnega zanimanja za društvo.

Poleg svojega notranjega dela podružnica čisto tudi javno nastopa, tako s svojimi lastnimi prireditvami, kakor tudi s sodelovanjem pri prireditvah drugih društev. Tako smo v letu 1940 imele štiri svoje prireditve in sicer: V februarju je podružnica kazala Zvezin film o izletu v stari kraj leta 1938; v aprilu je bila glavna zabava z enodejansko igro ter raznimi pevskimi točkami; v juniju smo priredile skupen izlet z busom v 150 milj oddaljeni Hudson, N. Y., na znano in zelo priljubljeno farmo in letovišče rojaka Kobilce. Ta izlet bo udeležnikom ostal v dolgem in prijetnem spominu; meseca oktobra smo pa priredile "predpasniški in kratvatni ples," ki je bil nekaj novega ter je zato privabil toliko občinstva, da je bila Arnesheva dvorana premajhna. Prinesla je zabave in smeha nič koliko. In ker so članice dobre agitatorice tudi za prireditve svoje podružnice, so bile tudi ostale naše prireditve zelo dobro obiskane. Tako zanimanje in požrtvovalnost članic vsestransko prinaša uspeha za podružnico in zvezo, za kar jim naj bo na tem mestu izrečeno priznanje in zahvala.

Dalje naj tudi omenim, da vlada složnost in dobro medsebojno razpoloženje med članicami in enako med odborom. To se je pri decembru ali letni seji pokazalo, ko so prišle na dnevni red volitve odbora za leto 1941. O predlaganju kandidatij za odbor in o volitvah navzoče članice niso hotele ničesar slišati. Zahtevale so kratkotalo, da vse odbornice ostanejo na svojih mestih še za naprej. Onim odbornicam, ki so se branile sprejeti nadaljnje službovanje, enostavno niso pustile do besede in tako so odbornice rade ali nerade morale ostati na svojih mestih še za naprej. S tem so pokazale, da so zadovoljne z delom dose-danjih odbornic in jim s svojim ravnanjem izrazile popolno zaupnico. Tako je bilo poslovanje za preteklo leto zaključeno v lepi sestrski složnosti.

Ob sklepu še apeliram na članice, da še za naprej ohranijo svoje zanimanje in požrtvovalnost za podružnico in Zvezo in da tudi v bodoče pridno pridobivajo nove članice, tako da bomo koncem tega leta dosegle število 100 v našem članstvu. Še posebej pa apeliram nanje, da prično resno misliti na ustanovitev mladinskega oddelka, s katerim se sedaj naša podružnica še ne more ponašati, kakor se lahko ponašajo mnoge druge podružnice. One organizacije, ki ne računajo na mladinski naraščaj, ne morejo opravičeno upati na dolgo in veselo prihodnost. Mladina prinaša novo življenje in moč v vsako društvo in mladina potem nadaljuje delo, ko starejše moči opešajo. Priznati moramo, da je vodstvo naše Zveze storilo zelo važno in močno potezo, ko je ustanovilo mladinski oddelek. Zato mora tudi naša podružnica slediti članicam po drugih naselbinah ter ustanoviti mladinski oddelek. Treba se je samo resno odločiti in nekoliko agitirati, pa bo šlo. Tudi v tem oziru, me, newyorčanke ne smemo zaostajati za drugimi!

Končno želim opozoriti članice št. 84. da se bo vršila naša predpustna

zabava z igro v nedeljo, 9. februarja in sicer v dvorani slovenske cerkve v New Yorku, kakor je bilo sklenjeno na zadnji seji. O drugih podrobnostih te prireditve se bo razpravljalo na prihodnji seji 6. januarja. Zato pa se te seje udeležite kolikor mogoče obilno, da se bo tako napravil tem zanimivejši program.

Glavnim odbornicam in vsemu ostalemu članstvu želim srečno in uspešno novo leto 1941!

Članica.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Na seji 1. decembra smo imele pohvalno udeležbo. Tako bi moralo biti na vsaki seji, ker več nas je, bolj lahko bomo odobrile koristne sklepe v prid podružnice. Apeliram na vse matere, da na prihodnji seji vpišete svoje hčerke, da bodo tudi pri tej lepi organizaciji kot smo me. Kakor veste, je prosta pristopnina od prvega januarja do 30. maja. Potrudimo se pridobiti vsaj nekaj novih članic v tem letu, ko Zveza obhaja 15-letnico svojega obstanka.

V imenu naših članic se najlepše zahvaljujem glavnim odbornicam, ki so sklenile, da se opusti decembrski assement vsem članicam odraslega oddelka kot božično darilo, ker je Zveza dosegla lepo število podružnic kakor tudi lepo premoženje. Vsem sestram, ki ste imele plačan december za naprej, naznanjam, da boste dobile kredit za mesec januar.

Odbor za leto 1941 je kot sledi: Predsednica Mary Kuzma, podpredsednica Terezija Zallar, tajnica Mary Lovse, blagajničarka Mary Zupan, zapisničarka Jennie Stusek, nadzornice: Mary Sudonick, Jennie Ključar in Bertha Pecjak.

Blagoslovljeno in zadovoljno novo leto 1941 želim celokupnemu članstvu Slovenske ženske zveze.

Mary Lovse, tajnica.

Št. 89, Oglesby, Ill.—V teh težkih časih naša srca ne mirujejo, ko vidijo, kaj vse se godi na svetu. Svet je dovolj velik za vse in vsi bi lahko živeli v ljubezni in miru. Mislimo, da smo izobraženi, pa smo še daleč od izobrazbe, dokler naši bratje preko morja kri prelivajo. Ubogi svet, ali smo kaj bolj civilizirani kot ljudje pred tisoč leti? Vsi, ki smo v Ameriki, moramo biti hvaležni, da smo v tej deželi, ker lahko govorimo, kar mislimo in živimo kot gospoda. Kaj pa naši bratje in sestre preko morja, ki ne vedo od danes do jutri, ali bo dobili koš kruha za življenjski obstanek? Mi smo v tej deželi vse preveč nehvaležni in prigrvarjamo čez majhne stvari, ko imamo v resnici trikrat na dan banket in sploh ne vemo, kaj se pravi stradati ali kaj je lakota. Zakaj mora to biti na svetu, da so ljudje tako lakomni za moč in za zemljo in revni ljudje morajo pa trpeti! In mir se bo našel samo v nauku, ki ga je Jezus učil pred dva tisoč let nazaj, ki je, da mir se najde samo v svojih srcih.

Zato se spoštujmo medseboj, vsak zemljan je svojega spoštovanja vreden. Vsak ima napake in tudi vsak dobrote. Naše življenje na svetu je kakor šola, kjer se učimo za večno življenje in križe nam je Bog poslal zato, ker nas ljubi in hoče nas napraviti močne, zato z veseljem prenašamo svoj križ. Zato prosim slovenske matere v tej

deželi in po vsem svetu, molimo za mir in za konec vojne, da ne bo treba iti našim sinom zopet prelivati svojo kri preko morja, kakor so to morali v zadnji vojni. Živimo v ljubezni do Boga in do svojega bližnjega in če nam drugi prizadenejo žalost, jim mi vrnimo ljubezen in potem bo boljše za vse.

Stopile smo v novo leto in tako bomo zopet začele z novimi sklepi in upi. Drage sestre, prosim vas, da pridete redno k sejam, ker se ne more ukrepati, ako je navzoč samo odbor. Torej pridite v večjem številu in pripeljite tudi kaj novih članic. Poročano je že bilo, da naša podružnica priredi plesno veselico dne 25. januarja. Vljudno vas vabimo od blizu in daleč in tudi iz Joliet in Chicage. Če bo dvorana premajhna, jo bomo pa razrinili po starokrajski šegi.

Veselo novo leto in najlepše pozdrave vsem sestram SZZ!

Mary Svozech.

Št. 94, Canton, O.—Veselo in srečno novo leto želim vsem sestram Slovenske ženske zveze. Upam, da boste v novem letu bolj pridno prihajale k mesečnim sejam, ker to je edina pot do koristnih sklepov za napredek podružnice. Pridite prav gotovo na sejo v januarju, ker imam važne stvari za ukreniti.

Vse najboljše želim vsem članicam, ki bodo obhajale svoj rojstni ali imendan v januarju. Ključem vam: še mnogo let! Vse najlepše pozdravljam,

Jennie Prince.

RADIO PROGRAM

Prihranili smo majhen prostorček v tej Zarji, da sporočamo o lepem uspehu prvega radio programa naše SZZ, ki je bil oddan na WGAR postaji v Clevelandu na božič ob 3:15 popoldne. Stalo nas je \$70 za 15 minut, zakar so prispevale naše clevelandске podružnice št. 10, 14, 15, 25, 32, 41, 42, 47, 49, 50, 53 in 54 iz Warren, O. Dobile smo tudi deset dolarjev od glavnega urada. Najlepša hvala vsem skupaj!

Na programu je pel deklški sekstet od Baragovega zbora, namreč, Dorothy Zugel, Lillian Koželj, Dorothy in Nettie Gačnik, Mary Ivanšek in Elsie Hrastar. Dalje sta peli v duetu Agnes Zagar in Mary Mauer, v solospeljih pa Irene Jazbec in Margaret Stakich. Pianistka je bila E. Karlinger.

Prišlo je nešteto brzojavov in telefon klincev takoj po programu na moj naslov, v katerih so bile najlepše čestitke, katere tem potom oddajam našim izbornim pevkam. Bilo mi je v veliko veselje urediti program kakor tudi podati božično voščilo v slovensčini. Več o tem poročam ob priliki. Vsa čast našim zavednim podružnicam!

Albina Novak.

"ŽIVLJENJE SE PRIČNE S ŠTIRIDESETIM!"

NE VEM kdo je bil tisti, ki je prvi rekel, da se "življenje prične s štiridesetim letom," toda upam da je vedel o čem je govoril. Izmed vseh pregovorov ali kar si bodi, se meni najbolj dopade izrek, da človek je samo toliko star, kolikor se starega počuti! Torej upam, da mi mladost nikdar ne mine (?). Dandanes tudi ženska starost ni več skrivnost in kaj rado se pripeti, da se praznuje rojstni dan te

ali one. Tako je bilo slučajno z menoj, ko so v novembru prijateljice na vse konce in kraje razglasile, "da bo Albina stara štirideset let." In vse to so storile prav na tih način, da so se mi potem lahko smejale: pa smo te enkrat!

Ker mi ni bil moj rojstni dan nič zamar zato je bil dan 5. novembra toliko bolj vse skozi zanimiv, ker presenečenje napravi človeku mnogo več veselja kot pa če pričakuješ na dogodek. Torej 5. novembra je bil v letu 1940 zelo pomenljiv dan za vse ameriške državljane, osebito za ves svet, ker vsak je bil zainteresiran v predsedniške volitve. Moji mnogi prijatelji so si vzeli ta važen dan čas in me ves dan veselili na vsakovrstne načine. Ne morem si kaj, da ne bi poročala o poteku tega dne in o presenečenju par dni po tem, ker mogoče boste bralci in brajke Zarje dobili nekaj zabave iz tega dopisa.

Začnem torej s 5. novembrom. Bilo je pred pol osmo uro zjutraj ko pride poštar s posebno pošto in to je bil zaboj iz Joliet. V njem najdem krasen šopek umetnih cvetlic, katere so poslale hčerke naše glavne tajnice. Še sem v rokah držala ta lep pušeljc, ko mi prinese "expressman" dva zaboja in ko odpre sem gledala kar z odprtimi ustami ko vidim dva lepa kovčega, dar od Zveze za delovanje kot predsednica odbora za Mladino in razvedrilo, poslana po glavni predsednici gospej Prislund. Ona že dobro ve, da rada potujem, kakor tudi, da so se mi kovčegi precej uničili na potovanju v stari kraj. Mislila sem si ob tisti priči: Bog sam ve ali bosta šla ta kovčega kdaj z menoj v stari kraj, ker tja bi še rada šla pogledat!

Takoj je bila vsa hiša pokonci in moja 13 letna hčerka Corinne je na glas vzkliknila: "O mama, kako sem vesela zate, ker Te imajo tako radi!" in v tem veselju je odšla v šolo.

Ni bilo par minut kasneje, ko zavoni telefon in slišim glas: "To kliče New York!" Predno mi je bilo povedano, kdo je, zaslišim lepo petje in nato se oglasi Tone Šubelj: "Bog Te živi, Albina! Te pozdrave Ti pošilja Šubljev zbor." Bili so njegova svakinja Paulina, njena hčerka in sinček in najbolj močno se je pa slišal izborni glas Toneta. Paulina takoj po telefonu zatoži, da so vsi že od šestih pokonci, toda me niso hoteli klicati pred osmo uro. Da sem bila ginjena nad prisrčnim pozdravom, to se razume.

In tako je bilo potem ves dan. Enkrat poštar, potem zračna pošta, brzjavaj in telefon za telefonom. Omeniti moram še druga izredna voščila. Večkrat sem slišala, da se lahko naroči pesem na brzjavajni postaji in namesto, da pošljejo brzjavaj, pa dekle zapoje voščilo po telefonu. In imela sem tudi to veselje. Bilo je okrog desetih dopoldne, ko se oglašim na telefon in slišim: "Albina Novak, jaz imam zate voščilo k rojstnemu dnevu." — "Hvala lepa," je bil moj odgovor in v tistem hipu zapoje dekle v lepem sopranu glas: "Happy birthday, dear Albina! — To voščilo pošilja prijateljica Frances Kurre." . . . Saj pravim, naše ženske se zmislijo na vse. Žice so bile še tople, ko zopet pozvoni telefon in sem takoj poznala po glasu da je naša prva glavna podpredsednica gospa Frances

Rupert, ki mi v lepo izbranim govoru izreče voščilo v imenu clevelandskih članic in še posebno od št. 14, kjer je gospa Rupert predsednica. Takoj za njo dobim telefon od podpredsednice št. 10, gospe Mary Urbas, ki mi čestita in vošči vse najboljše.

Tajnica od št. 14, gospa Frances Medved mi je pa poslala krasno električno namizno uro kar me je zelo presenetilo, ker to je bilo vse preveč za dobiti. Še sem imela v rokah to lepo uro, ko prinese fant Ameriško Domovino in takoj na prvi strani berem lepo voščilo od članic Slovenske ženske zveze poslano po gospej Frances Rupert. Ko pogledam na drugo stran lista pa vidim lep dopis od zavednega narodnega delavca gospoda John Dolčiča iz Girarda.

Prišel je čas za kosilo, toda bila sem preveč ginjena od veselja, da bi mi teknila kakšna jed. Sprog Rudolph, hčerka Corinne in gospod Bobek so se z menoj pregovarjali da moram jesti, ker je nekaj prav posebno dobrega na mizi zaradi mojega praznika, toda morali so mi oprostiti, ker nisem bila lačna. Še smo se pregovarjali o kosilu, ko zavoni telefon in oglasi se predsednica od št. 10, gospa Frances Tomsich, ki mi odda čestitke v imenu članic in takoj zatem zadoni po žicah lepo petje in ko so končale se oglasi Frances Sušel, glavna odbornica in tajnica št. 10, ki mi pove, da to je nov pevski zbor od št. 10, sestojč od odbornice. In nato so za zaključek tega koncerta zažingale še ono lepo: "Adijo pa zdrava ostani . . . (z dodatkom) . . . najmanj še štirideset let!"

Še sem sedela pri telefonu, ko dobim krasen šopek od dobrosrčne prijateljice gospe Tončke Jevnik, katere me nikdar ne pozabi, ne na rojstni ali imendan.

Sprog Rudolph je bil ta dan tudi zelo zaposlen, ker je za načelnika v volilni koči in je imel mnogo posla ves dan s svojim delom. Predno je odšel od doma me je najmanj trikrat opomnil, "da ne boš pri vsem tem pozabila na volitve!" In res bi se bilo mogoče to pripetilo in da si nisem položila veliko sliko predsednika Roosevelta na mizo, da ja ne bom pozabila. In res, ko je Rudolph odšel se je kar nadaljevalo z vsakovrstnimi voščili. Končno sem šla v volilno kočjo in tudi tam so uradnice vedele za moj rojstni dan, ker sem komaj vstopila v kočjo so že druga za drugo čestitale.

Šele proti večeru se je vrnil v hiši mir. Toda v mojem srcu ni bilo miru. Kamor sem se ozrla, povsod so bili spomini. Sama nisem vedela, kako prebiti večer, ko je vendar toliko lepega okrog mene. Takrat mi v glavo šine misel, da bo najboljše, če se takoj spravim k pisalni mizi in začnem pisati zahvalna pisma vsem, ki so me ves dan veselili, ker to se večkrat rado odloži posebno še v mojem slučaju, ker imam vedno toliko drugih stvari za pisati. Ostali člani v družini so pa pazno poslušali poročila o volitvah po radiju. Tako so bile moje misli pri pismih, ušesa sem pa nategovala, da sem tudi jaz slišala poročila. Tako je bil dan 5. novembra poln lepih presenečenj od rano jutro do polnoči. Počutila sem se zelo srečno uživati vse to veselje in ljubezen od prijateljev in prijateljic.

Drugo jutro sem iznova bila vesela, ko sem obujala lepe spomine na prejšnji dan in še posebno sem pa bila vesela, da je bil ponovno izvoljen naš dober predsednik Roosevelt.

V četrtek 7. novembra sem obljubila posetiti sejo kadetk od št. 25, katera se je imela vršiti zvečer v šolski dvorani sv. Vida. Načelnica Emilyn Mahne mi je naročila, da naj pridem okrog pol devetih, ker bodo imele prej vajo in po vaji pa sejo in mene bi rade tam za sejo. Kot se rado zgodi, kadar ima človek kam za iti, tako sem bila tudi jaz zadržana po obisku in ko je bila ura pol devetih sem se morala enostavno oprostiti ker meni so seje zelo važne in kadar objubim biti navzoča, takrat me ne ustavi drugega kot bolezen. Od doma sem se kar hitro odpravila brez vsakega lišpa, kdo bi si mislil, da bom žrtev družabnega sestanka.

Kot blisk sem bila pri vratih dvorane, katera odprem z vso naglico in ne vem, če je bil še kdaj kdo bolj presenečen kot jaz ko vidim toliko nepričakovanih obrazov, po sredi dvorane pa špalir naših kadetk. Toliko se spominjam, da sta me gospa Frances Rupert in gospa Anna Petrič iz Warren-a prijeli pod pazduho in me spremili do sredine špalirja kjer sta me sprejeli Frances Kurre in Josephine Seelye. Koraki so mi zastajali in slišala sem sama sebi govoriti in se vpraševati: Ali je to zame? . . . Zame ste se tukaj zbrale? . . .

Po dvorani se nato zasliši lep glas gospe Mlakar v pesmi "Pozdravljena." Vsaka beseda mi je razločno zadonela v ušesa in stala sem kot bi bila očarana. Ko je bila pesem končana mi gospa Josephine Seelye pripne na prsa šopek orhidej (meni najdražje cvetlice). Medtem nisem čutila, da se kadetke premikajo okrog mene in ko pogledam, vidim, da stojijo v obliki živega srca, vsaka je pa v roki držala krizantemo z dolgim trakom iste barve kot uniforme. Nato so načelnice od krožkov druga za drugo izrekle voščilo v lepi verzji in potem so se kadetke začele pomikati in meni v naročje polagati krizanteme, gospa Louise Mlakar je pa pri tem prizoru pela lepo melodijo in vsako vrstico je začela s črko mojega krstnega imena. Ko je odpela, so tudi kadetke končale svoj prizor in jaz sem imela v rokah kolosalen šopek oziroma 40 krizantem. In ko se z motnimi očmi ozrem na oder pa vidim velik napis obešen na zastoru in v blestečih črkah napis: Happy Birthday, Albina! Kako čudovito je vse to bilo je težko opisati. Naš velikodušni narodnjak gospod Anton Grdina je posnel slike teh lepih prizorov zakar smo mu vsi hvaležni.

Po teh prizorih smo se vsedli k mizi in začel se je lep govorniški program, katerega je spretno vodila naša prva glavna podpredsednica gospa Frances Rupert. Navzoče so bile sledeče glavne odbornice: Frances Rupert, Frances Ponikvar, Anna Petrič, Frances Sušel, Josephine Seelye in prejšnji sport direktorici Frances Kurre in Antonia Tanko. Dalje so bili pri govorniški mizi g. Anton Grdina, g. August Svetek in soproga, g. Frank Rupert, g. John Petrič in sprog Rudolph. Vsi govori so bili polni slavošpevov in las-kavih pohval o moji osebi. Pravijo da se več sliši o slabostih človeka kakor

o vrlinah, toda ta večer se je pa slišalo samo vse najlepše. Glavni govornik je bil g. Anton Grdina ki je podarjal, da so naši krožki v najlepšo reklamo slovenskemu narodu ob vsaki javni priliki in odkar ima Slovenska ženska zveza svoje krožke, od takrat nas poznajo tudi drugi narodi v Clevelandu, ker kadar nastopijo, imajo vselej svoje napise, s katerimi javno pokazujejo, da so Slovenke.

Gospa Rupert je poklicala k besedi vse zastopnice clevelandskih podružnic in vsaka je imela nekaj lepega za povedati. Oglasile so se tudi posamezne članice in gospa Lojzka Čebular od št. 10, je podala lepo deklamacijo katero ima v spominu še iz mladostnih let. Petričevi iz Warren-a so pripeljali s seboj predsednico go. Thereso Lozier od št. 55 iz Girarda in gospo Rose Racher, tajnico št. 54 in go. Roštan.

Po govorniškem programu je pa gospa Frances Kurre povedala navzočim, da je meni najljubša pesem "Ave Maria" in da jo bosta zapeli v duetu Louise Mlakar in Carol Traven. Na klavirju ju je spremljevala gospodična Eleanor Karlinger.

Sedaj je bila pa na vrsti točka, ki je dala odboru, ki se je trudil za pardi največ dela, in to je bilo lepo darilo. Pred izročitvijo darila je gospa Frances Rupert prebrala prirsčne čestitke od naše drage glavne predsednice gospe Marie Priland. Nato mi izroči lepo dekorirano škatljico za poudar in pa voščilo od družbe. Tisti čas, ko sem glasno brala lepo voščilo na tej kartici, je pa gospa Rupert navila škatljico, iz katere je začela igrati lepa pesem iz opere "Marta." In ravno ko sem prebrala voščilo je bila končana tudi pesmica iz te lepe škatljice. Ta škatljica se rabi za poudar in sedaj, kadar bom rabila ta lišp si bom navila to muziko in se spominjala na lep večer. Gospa Rupert mi nato odda denarnico, v kateri je bila lepa svota kot darilo. Poleg tega pa dobim še posebna darila in med temi je bilo darilo od ge. Olge Mirko- vich, ki je prišlo po zračni pošti iz Portland, Oregon, to je skoraj tri tisoč milj od nas. Kar dihati mi ni dalo, ko sem imela vse te lepe stvari pred seboj. Težko mi je bilo govoriti, ker počutila sem se v veliki zadregi, kar najrajši bi se bila zjokala od ginjenosti. Na sredi mize je bil velik kejk, poklonjen po ge. Pianecky, na katerem so bile tri sveče, predstavljajoč vero, upanje in ljubezen.

Po vseh teh lepih prizorih se je pa začela lepa domača zabava. Natakari- ce so pridno nosile vsakovrstne dobrote in za zalivat, moj brat Freddie je pa poskrbel s svojim orkestrom, da se je tudi malo zavrtelo.

Vsi ti izrazi ljubezni in plemenitosti nekam čudno vplivajo na živce in šele ko vse mine začnem premišljevat kako je bilo mogoče vse prestat brez solz veselja. Ne vem od kje pride v takih ozirih tista notranja moč, ki veleva, da glavo pokoncu! Sedaj ni čas za jok, sedaj se smeje, ker sedaj je veselo! Srce mi je postalo težko z mislijo kako vrniti vso to prijaznost in naklonjenost. Kdaj bom vse to poplačala, ali bom imela priliko izkazati svojo hvaležnost narodu, ki me je prišel nocoj počastiti? Take misli so mi šinile skozi glavo kakor lepa mavrica v vseh barvah. Vsak govornik je na-

glašal, da je delovanje za narod neprecenljive vrednosti, to je že morebiti resnica, toda jaz mislim v tem oziru drugače, namreč da tudi tisti ki smo v javnem delu imamo pri tem svoje veselje. Nobeno delo na svetu nima tak uspeh kot ima delo v katerem najde človek pravo ljubezen in pa veselje do takega dela. In tako je pri mojem delovanju v javnosti. Zame je delovanje med mladino posebno interesantno in pri tem delu dobim mnogo opore in bodrila ravno od starejših, ki mi nudijo svojo pomoč in sodelovanje. Res je, da je človek večkrat kritiziran, ker smo končno vsak po svojem načinu ustvarjeni, toda kritiko jaz vselej rada sprejemem, ker s tem sem prepričana, da se narod zanima. In v delovanju za narod si pridobi človek veliko prijateljev in kaj več bi si kdo želel doseči v tem življenju kot imeti za seboj dobre prijatelje ki s teboj sočustvujejo in se veselijo s teboj, ko si veseli. Kar si najbolj želim, je to, da bi bil krog mojih prijateljev vedno širši, ker potem bomo vsi skupaj prišli do večjih zaslug.

Vsem pa, ki ste se tako velikodušno odzvali in me tako presenetljivo očarali in razveselili želim, da bi se vsaka dobra želja izpolnila tudi vam samim in da bi nas Bog skupno blagoslovil s zdravjem in zadovoljnim življenjem.

Vam pa, gospe Rupert, Kurre, Seelye, Sušel, Tomšič, Filipčić, Šmuk in glavnim odbornicam SZZ, krajevnim odbornicam in članicam Slovenske ženske zveze in vsem našim vrlim kadetkam, ki ste se toliko trudile za moje veselje za 40 letni rojstni dan, iskreno želim, da bi se vsa izkazana ljubezen odsevala nad vami v bodočnosti. Bog mi daj zdravje, da se vsaj deloma revanširam za čudovito zabavni večer in krasna darila.

Vam ostanem trajno hvaležna,
Albina Novak.

MOJE POTOVANJE V BEOGRAD

Napisala LJUDMILA ŠKOFIČ,

Vizmarje pri St. Vidu nad Ljubljano
Gotovo veste, drage čitateljice, da je Beograd glavno mesto naše mlade Jugoslavije. Ker je na glasu, zlasti po krasni legi in poleg tega še zgodovinskega pomena, sem se odločila obiskati ta znamenit kraj.

Ko se človek pripravlja za potovanje, takrat nima mirnega spanja, ampak se mu sanja o vsem nemogočem. Tako je bila tudi zame noč pred odhodom mučna. Vlak se je ustavil nad visokim prepadom; torbica mi je padla skozi okno; potegnila sem za zasilno zavoro in takoj je bilo okrog mene vse polno uradnikov, ki so me prav pošteno okregali radi moje nepazljivosti. Take in slične sanje so mi uničile drugače tako sladko spanje.

Vstala sem ob dveh zjutraj. Ker je vlak odpeljal že ob pol petih in še ni vozila cestna železnica, sem se napatila peš. Spremila me je gospa Gostinčar, pri kateri se nahajam že deseto leto in jo marsikatera izmed čitateljic tudi osebno pozna, saj je srečala izletnice Slovenske Ženske Zveze, ko so prišle v stari kraj.

Bilo je lepo jutro! Mesec je že ponosno kraljeval na nebu. Ura se je hitro pomikala; izginjal je mesec in z

njim njegovo kraljevstvo. Tu pa tam, se je oglašal kak kos ali škrjanček, kar je prav prijetno zvenelo v ranem jutru.

Prišli sva na ljubljanski glavni kolodvor. Peljala sem se v mednarodnem vagonu s brzo-vlakom. Poslovala sem se od dobre gospe, ona pa me je materinsko prekrizala in poljubila ter želela srečno pot.

Vlak je odpeljal točno ob pol petih zjutraj. Sprvo počasi, potem pa vedno hitreje hitel proti svojemu cilju.

Hitro so izginile prijazne vasice, krasni hribi in kaj kmalu sem opazila male hišice, živo barvane s hrvaškimi napisi. Ob osmih sem bila v Zagrebu, glavno mesto hrvaške. Raznašalci listov in nosači so bili posebno glasni. Čakali smo eno uro. V Zagrebu ste se mi prisledla gospa in gospod, s katerima sem se peljala do "Adare Bgove," to je tri postaje pred Beogradom. Bila sta zelo simpatična, samo težko sta razumela slovensko, dočim se jaz lahko hrvaški.

Čeprav je lepa hrvaška, pa še daleč ni naša lepa "Slovenija!" Vasi niso bile tako prijazne, čiste in tudi hribčkov s cerkvicami sem pogrešala. Ne-popisna ravnina! Vse se je paslo, ovce, koze, krave in konji ter presički in vsakovrstna perutnina. Ceste so bile slabe, veliki kolovozi so pričali, da je ob deževnem vremenu, prevoz jako težak. Kmečko ljudstvo se še trdo drži svoje narodne noše. Ženske imajo večina bele obleke in predpasnike našte z narodnimi motivi. Na glavah nosijo rute in je v skupini prav lepo videti.

V Beogradu sem stanovala v zgradbah kraljeve garde. Tri dni je neprenehoma deževalo in napravilo mnogo škode. Precej mostov je odneslo in marsikateremu skromen dom, ki si ga je s svojimi žulji zgradil pri vodi, kjer je cenejša, a kruta, razjarjena voda ne pozna usmiljenja. Vse kar more trga in požira.

Po treh dneh se je vendar zvedrilo. S gospodom in gospo, kjer sem stanovala, sem šla na "Kalamegdan," to je najlepši park v Beogradu. Vrtovi in drevje vse krasno urejeno. V tem parku se nahaja tudi zoološki vrt, v katerem se vidi domača grlica in zajček ter veliki slon, žirofa in krvoločni medved itd.

Iz zoološkega vrta se pride v staro trdnjavo, odkoder so se Srbi borili proti nasilnim Turkom. Tu gori se mi je nudil nepopisni lep razgled. Kako lepo priteče Sava, Donavi v objem in potem po njima plovejo mali čolnički in velike ladje. Sirene tulijo nekam otožno, a s zastavami se veter poigrava. Kaj sem čutila, ko sem to občudovala, ne morem popisati, samo to rečem, bila sem srečna . . .

Par dni sem stanovala na teraziji. Tukaj sem imela priliko videti meščansko življenje. Zjutraj na vse zgodaj so se slišali raznašalci listov, ki so prodajali Politiko, Pravdo, Vreme in druge časopise. Vidi se velika noblesa, pa tudi velika siromašnost. Srednje poti v Beogradu ni. Pozno v noč se sliši petje, godba, itd.

Mesto je lepo, zlasti po svoji legi, drugače pa je zelo primitivno. Velike palače, pa kako stara nizka hišica, se vidi vse v eni ulici. Ker je takih hišic precej, se Beogradska občina zelo trudi, da se jih iznebi. Toda lastniki jih zelo draže, ker ima svet vsak dan večjo vrednost. Občina je nakazala tem po-

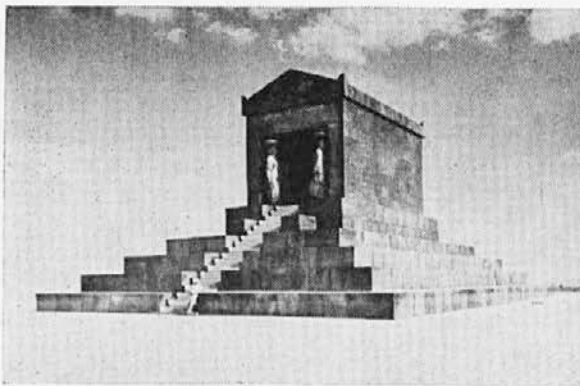
sebnih davkov in tako prisili, da se podirajo in zidajo nove ter s tem oplešava mesto.

Tisti čas je prišla v Beograd deputacija "koroških borcev" in od tam peljala na Avalo in Oplenac. Tudi gospo in gospod, kjer sem stanovala in njunin sinček in jaz smo se pridružili. Na Avali je spomenik neznanemu junaku iz svetovne vojne. Tja se pridejo pokloniti zlasti zastopniki držav in pri tem položijo venec. Vodja koroških borcev je imel tudi govor, po govoru pa smo se vpisali v spominsko knjigo.

Od Avale smo se odpeljali na Oplenac, kjer je krasna cerkev oziroma grobnica kraljeve rodbine. Zunanost je iz belega marmorja, dočim je notranost vsa v mozaiku in slovi radi tega kot najlepša cerkev. V tej cerkvi počivajo telesni ostanki kralja Petra I. in našega kralja Aleksandra kakor tudi grobnice raznih srbskih knezov in knežinj.

Ob kraljevem grobu je imel gospod polkovnik kratek govor in nato poklonil žaro, v kateri je bila slovenska zemlja. Trajal je deset minut molk, nato smo vsi glasno izrekli: Slava mu!

Natančno sem si ogledala tudi muzej, v katerem se nahajajo zlati in srebrni vencji in drugi spominski pokloni.

Končno sem šla z družbo tudi na dvorno posestvo, kjer so velike kleti, polne sodov vina in je marsikateri kaj rad pogledal v kozarce. Ko smo vse ogledali, smo se vrnili v Beograd.

Naslednji dan sem bila v Zemunu. Zemun je bilo pred vojno hrvaško mesto, a danes je predmestje Beograda. Vendar se nahaja tam precej Nemcev.

Prišel je čas, ko sem se morala posloviti od znancev in odkrito priznam, da sem se kar težko ločila. Vse bom

ohranila v najlepšem spominu.

Iz Ljubljane sem peljala proti Št. Vidu, in ko sem šla proti Vižmarjim, je že legal mrak na zemljo. Postavila sem kovček na trdo cesto in se že nekoliko trudna od poti odpočila.

V mraku me je pozdravila Šmarna gora in večerna zarja je s svojim škrlatnim plaščem ogrinjala vrhunce gora, jaz sem pa skoro glasno izrekla: "Povsod je lepo, a doma je najlepše!"

LJUBA NEŽIKA!

Povedati Ti moram, da je zdaj staro leto minilo in da smo že skočili v novega. Morda Ti tega še ne veš, ki imaš vedno kake druge muhe v glavi in na glavi. Torej da veš, staro leto je že fuč. Naj počiva v miru.

Dolgo Ti nisem že pisal, vse od tistega časa, kar si se bila zmešala s tistim grinarjem, ne vem, kako se mu že pravi, Slatko ali kaj. No ja, saj govoriti pa zna, kot bi fižol sadil in korenje plel. Veš, v stari kontri so vsi taki, Ti si mu pa vse verjela, kot bi bilo to Tvoje izveličanje. Pa Te je že vzel, Te vprašam? Kajpada! Pa Te tudi nikoli ne bo, če kaj vem. Okoli Tebe se je smukal, ker je mislil, da si bogata, kot so vse Amerikanke. Kaj ne veš, da so mu Tvoji dolarčki dišali? Šur, fant je postaven, Ti si pa vsa neumna

na take. Kajpak, jaz sem Ti pa preneroden in premajhen. Tisto pa ne porajtaš, da imam tako srce kot romarski voz, kjer se dobi še vedno za enega prostor, pa če je še tako zaseden.

Zato Ti pa toliko časa nisem pisal. Kaj se bom štulil vmes, sem si mislil. Kadar jo bo pamet srečala, se bova pa spet kaj pomenila.

Kako si pa kaj obhajala praznike, če Te smem vprašati. Jaz prav dobro. Tudi prezentov sem dobil nič koliko. Prav zdi se mi, da je bil eden tudi od Tebe, pa ne vem za gotovo. Ampak prav tako sem ga dobil, kot če bi mi ga poslala Ti, ki vedno avšaš brez glave okoli. Čakaj, Ti bom povedal, kako je bilo.

Na tisti dan, ko se obhaja svetji večer, sem dobil po pošti lep zavitek najboljšega sira. Veš, jaz sem ves neumen na sir. Še skoro rajši ga imam kot repo in žgance. Zraven sira je bil pa listek in na njem zapisano: "Ljubi Marko! Tukaj imaš sir. Ker pa vem, da Ti ne bo šel sir sam po grlu, ki si razvajenega grla, boš dobil tudi en zaboj pive."

Samo to je bilo zapisano. Zato sem sodil, da si ga poslala Ti, ali pa onga Francka iz Kolerabe. Sir sem lepo pripravil na krožnik in čakal pive, ker res je in sveta resnica, da sir brez piva ne gre nikamor. Še prej nazaj kot naprej. Pa misliš, da sem dobil pivo? Šur da sem ga dobil, pa ne na svetji večer in tudi na svetji dan ne, ampak šele drugi dan po praznikih. Dva dni in dve noči sem sedel pri siru in čakal na dodatek. In šele v četrtek, ko je prišlo tudi pivo, sem mogel z vso pobožnostjo obhajati vesele božične praznike. Zato zdaj sodim, da si mi to Ti poslala, ki si nalašč tako vsaksebi poslala prezente, da me ne bi naenkrat preveč razveselila, kar bi mi lahko udarilo na srce.

Prav za prav sem bil prezenta vseeno vesel in od vsega zdaj ni drugega več kot tisti zaboj in prazne flaše. Upam, da jih ni treba poslati nazaj, ker bi

imel s tem stroške.

Za novo leto mi nisi pa nič poslala, kar Ti pa odpuštim, če si mi res poslala sir in pivo.

Zdaj bom pa končal tole stvar, da se ne boš naveličala brati, ki nimaš potrpljenja in vedno okrog štramaš. Zato Ti voščim vse najboljše ob novem letu in če boš pustila ono grinarsko stvar, bova zopet malo bolj bekont. Te pozdravljam čez hribe in doline in ostajam še vedno stari

Marko Počasne.

Prijateljica Angelca iz Detroita pošilja Nežiki pozdrave in sledeče nasvete: Draga Nežika!

Srečno in prav veselo novo leto želim iz srca naši Nežiki. Veš, Nežika, jaz imam zate prav fest novico, pa ti tiho povem. Torej k stvari: Tukaj v Detroitu je en prav fest fant, ki Tebe zelo ljubi. Tvojo sliko v Zarji neprestano ogleduje, tako se mu dopade kot nobena druga. Prav rad bi se ženil s Teboj. Fant je zal in postaven in tudi bogat, boljšega ne dobiš to Ti povem. Odgovori, če si kontent. Povem Ti, da se boš povsod postavila ž njim.

V zadnji izdaji Ti je Cvetko več povedal o starem kraju kot pa marsikateri tukajšnji časnikar. Sodim, da je zelo brihtne glave. Ampak Nežika, kdor je prav brihten, po navadi pričakuje preveč od žene, zato je boljši, da Cvetkota ne vzameš za resno, ampak piši pa mu, da ga obrajtaš, da bo nam spet kaj pisal iz starega kraja.

V vlaku

Ribničan se pelje z vlakom. Zadoljno sedi in gleda skozi okno in žuli svojo čredo. Pride sprevodnik, pregleda vozovnico in ugotovi:

"Dragi moj, vaša vozovnica je za potniški vlak. Vozite se pa v brzem. Doplačati bo treba."

"Oh, slišite," se oglasi Ribničan, "nikar me ne morite s tem. Če že drugače ne gre, pa malo počasneje vozite in bo vse v redu!"

ŽENA IN DOM

Milena:

ŽVEČI DOBRO IN JEJ POČASI

Premnoge želodčne bolezni izviraajo iz tega, da prehitro jemo in preslabo žvečimo. Pogostokrat se zdravniki po tedne in tedne trudijo, da bi ugotovili, kaj povzroča bolniku bolečine v želodcu. Rentgenska preiskava šele dožene, da požira bolnik prevelike kose, ki jih po tlejši želodec težko prebavlja.

Če na hitro zmečete jed vase, vam prvič: nič ne zaleže, drugič: pa ograža vaše splošno zdravstveno stanje. Posebno uradnice, učiteljice in vse tiste ženske, ki jih poklic sil, da mnogo sedijo, bi morale še posebno skrbno paziti, kako jedo. Če grizljaj mesa dobro prežvečimo, ga tako pomešamo s slino, ki je tolikšne važnosti, da želodec laže prebela použito hrano. Iz dobro premlate hrane želodec in črevesje usrkavata vse redilne in hranilne snovi in nam tako tudi hrana mnogo več zaleže.

Povečen, povečan in razširjen želodec so navadno posledice slabega žvečenja. Kakor hitro se bolnik navadi pravilno žvečiti in počasi jesti, se stanje izboljša in dobi želodec spet svojo normalno obliko. Če čutite po obedu ali po večerji bolečine v želodcu, skušajte drugi dan počasneje jesti in dobro prežvečite vsak grizljaj. V večini primerov ne gre za kako težko obolenje želodca, temveč le za našo malomarnost.

Zbira Frances Sušel:

DOMAČA KUHINJA

Jabolčna-ocvirkova pogača

Stresi na desko malo manj kot en funt moke, prideni pol šalce mastnih in dobro sesekljanih ocvirkov, eno jajce, eno žlico surovega masla, žlico sladkorja, polovico žličke pecivnega praška (baking powder), eno šalco mrzlega mleka in nekaj zrn soli. Iz vsega tega napravi testo, ga razvaljaj za pol prsta na debelo in zloži kakor masleno testo, ga pokrij in pusti, da počiva 15 do 20 minut. Nato testo razvaljaj za pol mezinca na debelo, ga položi na pomazano pekačo, potresi po njem olupljenih in nakrhljanih jabolč, potresenih s sladkorjem, velik ščep cimeta in žličico drobno zrezanih limonovih lupin, majhno pest rozin in dve žlici drobno zrezanih orehov. Testo zapogaj v obliki podolgate pogače od dveh strani tako, da se jabolka nič ne vidijo. Pomaži z mlekom ali vodenim jajcem in peči v precej vroči pečici pol ure. Pečeno zreži in potresi s sladkorjem.

Jajčna jed z kruhom

Namoči navadno star kruh v mrzlem mleku. Ko je kruh napojen, ga zmešaj in primešaj dve jajci, nekaj zrn soli, žlico drobno zrezanega drobnjaka ali peteršilja in žlico drobno zrezane šunke. Vse narahlo zmešaj, stresi v dobro pomazano ponev in speci. Pečeno postavi s solato na mizo.—M. R.

Sekanica iz vampov

Zmelji v mesnem stroju kuhane in ohlajene vampe. Razgrej v kozi eno žlico masti, prideni pol žlice drobno zrezane čebule, ščep paprike, pol žlice peteršilja in, ko se čebula zarumeni, še žlico moke in vampe ter vse skupaj praži nekaj minut. Osoli, prilij šalco

juhe in žličico paradižnikove mezge (tomato sauce). Ko vse skupaj prevre, stresi v skledo, varno pred ognjem, potresi po vrhu eno ali dve žlici zribanega sira in polij z dvema žlicama raztopljenega surovega masla. Daj v pečico, da se nekoliko zarumeni, in serviraj s krompirjem.

Pomarančni štrukelj

Razvaljaj testo kakor navadno za štruklje, ga pomaži z maslom in razvleci; ob kraju testo obreži in namaži s temlem nadevom: Zmešaj v skledi dve žlici surovega masla in dve žlici sladkorja in tri rumenjake ter primešaj sneg treh beljakov. Ko si testo namazala, ga potresi z majhno pest rozin, s krlji desetih, srednje velikih pomaranč in še z eno pestjo sladkorja. Če se je od pomaranč natekel sok, ga zmešaj z pestjo krušnih drobtin in potresi po testu. Testo zvij bolj od namazane strani do kraja, položi na pomazano pekačo, ga pomaži z vodenim jajcem in peči v precej vroči pečici.

Pomarančni-jabolčni štrukelj

Vse pripravi ravno tako, le namesto desetih pomaranč jih daj pet in pet srednje debelih jabolč (seveda nakrhljanih).

Kisla repa, krompir in fižol

Kuhaj en funt zvečer namočenega fižola v enem kvartu vode z enim lovorjevim listom. Posebej kušaj en funt kisle repe s koščkom prekajene svinjine, ki ji prideni ščep kumne. V tretji posodi kuhaj dva debela, olupljena in na kose zrezana krompirja. Razgrej v kozi dve žlici sesekljane slanine, ji prideni žlico sesekljane čebule, žlico moke in strok strtega česna, dobro premešaj in prideni kuhano repo, nato fižol, nazadnje pa stlačen krompir, osoli, prideni ščep popra in kuhaj vse skupaj deset minut, dokler ni gostljato. Jed dobro premešaj, stresi v skledo in po vrhu naloži na kosce zrezano svinjino.

Ocvrt koren

Skuhaj opran debel koren, kuhanega ostrgaj in zreži na mezinec debele rezine, ki jih posoli, povaljaj v moki, pomoči v raztepenem jajcu in ocvrti na vroči masti al maslu; postavi kot prikuho s guljažem na mizo.

Zbira Ana Petrič:

RAZNA POJASNILA

Olje iz rozinovitih koščic

V Kaliforniji, kjer je dosti vinogradov, naprešajo dosti vina in posušijo velike količine rozin. Pri tem procesu pa jim je vedno ostajalo cele kopice koščic, katere so metali v smeti, ker niso vedeli za kaj bi jih mogli porabiti. Prišlo pa jim je na misel, da imajo tudi koščice nekaj vrednosti in začeli so jih prešati radi olja. To olje ima skoro tako barvo kakor iz oliv, okus pa je precej drugačen. Rabijo pa olje kot primes raznim zdravilom. Pravijo tudi, da je v tem olju mnogo vitamina F, ki ugodno vpliva na kožo. Obeta se, da bo to olje prišlo do velike veljave za kozmetična mazila in kreme.

Ogreci na obrazu

Ogreci, mozoli in črne pike v koži na obrazu so znamenja telesnih nerednosti. Iz enega ali drugega vzroka telo ne porabi vse zavžite maščobe in jo

pušča v koži. Tako kožo najrajši kvarijo izpuščaji, katere je mogoče odpraviti s pravilno hrano.

Dr. Richard L. Sutton Jr., na univerzi v Kansasu misli, da je vzrok temu preslabo delovanje tiroidske žleze (Thyroid gland) v vratu. Kot zdravilo za tako kožo ta zdravnik priporoča dijeto brez ali kolikor mogoče malo mastnih jedil. Poleg tega pa priporoča dodatek železnega ekstrakta (Thyroid extract). Njegovi uspehi so bili presenetljivi. Uspehov pa ni zapazil pri pacientih, ki imajo rdeče lase. Poskušal je pomagati tem z drugačno hrano. Prepovedal jim je hrano: korenje, kavlo, špinačo, ker vsebujejo karotino. Prispievala Mrs. T. K.

ALI VEŠ . . .

da je bil predsednik Abraham Lincoln po visokosti največji predsednik Zedinjenih držav? Bil je šest čevljev in štiri palce visok." V rekordih tanjim je bil George Washington, ki je bil visok šest čevljev, dva palca. V svojem pismu na Jesse W. Fell-a je leta 1859 Lincoln zapisal: "Ako vam je potreben moj osebni popis, vam sporočam, da sem skoraj šest čevljev in štiri palce visok." V rekordih takozvane "Black Hawk" vojne, katere se je Lincoln udeležil kot kapetan, je njegova visokost označena s šestimi čevlji in štirimi in pol palci. Glede Washingtona pa pravi George Mercer, njegov prijatelj in tovariš, v svojem opisu z leta 1760, sledeče: "Washington je bil slok, in raven kot Indijanec; bosonog je meril šest čevljev in dvoje palcev in tehtal je 175 funtov." — James Madison, ki je meril samo pet čevljev in štiri palce, je bil po velikosti najmanjši predsednik Zedinjenih držav.

da so ženske uporabljale puder za obraz že pred dva tisoč leti? Ko so na Grškem odprli stari grob, ki datira že 400 let pred Kristusom, so našli v njem bel obrazni puder.

Trikrat tri je devet

Mama: "Mici, koliko časa si pa kuhala jajca?"

Mici: "Devet minut, mama."

Mama: "Saj sem ti vendar rekla, da jajca ne smeš kuhati več kot tri minute!"

Mici: "Že res, mama, toda kuhala sem tri. Trikrat tri je pa devet."

Otroška želja

Johnny (vzdihne): "Oh, da bi že nil božič!"

Tony: "Čemu neki?"

Johnny: "Potem ne bo treba biti več priden!"

Zdravo telo krepi in jači duha. Daje mu moč, prožnost in silo.

POZIMI PA ROŽICE NE CVETO

Pozimi pa rožice ne cveto,

fantič, kaj pa za pušelček bo?

Pušeljce pa mora bit' zelen al' plav, ko bom slovo jemal.

Lep pušelček ti naredila bo s plavo žido povila ga bom, da ga boš nosil ti v trajen spomin, da se boš troštal z njim.

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

YOUTH AND RECREATION BOARD

DISTRICT 1—Mrs. Albina Novak, 1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio, president of Board

DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania

DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Illinois

DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota

DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colorado

DIRECTOR OF JUNIOR DEPARTMENT—Miss Albina Jancar 1686 E. 32d St., Lorain, Ohio.

Cruising the Caribbean

By Frances Bogovich, Member of No. 25 SZZ

BERMUDA—THE ENCHANTED LAND

"Believe me, when the zephyrs bland
 Floated our bark to this enchanted land—
 These leafy isles upon the ocean thrown
 Like studs of emeralds o'er a silver zone—"

They are Tom Moore's lines on these charming little Islands. More than a century ago he wrote them as he sat under a broad calabas tree in his garden at Walsingham House—the same tree, garden, and house are still there for us to see.

Bermuda is one of the most known Islands and no doubt many of you have recently heard and read about it. Besides it being one of the places United States would like to acquire as a Naval Base, it is an "Island Paradise." Of all the places I have seen none can compare with it. It is beautiful, and it is unique because of its formation. For countless ages, coral polyp have been created, built and died continuously leaving their tiny shells until these 365 islands rose on a submarine mountain 15,000 feet high, to form a habitation for some 24,000 people, two-thirds of which are colored and others white.

To Juan de Bermudez, a Spanish navigator, about 1515, is recorded the first discovery, but to Admiral Sir George Somers, Bermuda owes her first recorded history. Sir George Somers with his little fleet of ships, in 1609, set sail from Plymouth, England, bound for Virginia. The Atlantic storms buffeted the fleet about and separated them, only Sir George's vessel found itself blown aground in shallow waters about the Island shores, of what is now St. George's Island. Passengers, crew and supplies were saved. Cabins were built and a settlement established in the name of Great Britain. Sir George Somers died in Bermuda. He loved it so greatly, he desired his heart to be buried there, so it happens his body was taken to England for burial, but his heart is interred in St. George's Park, and as we visited the monument that marks the spot a feeling of serene reverence and awe passed over us.

Bermuda is not part of the West Indies group, as the supposition prevails, but about 900 miles distant. It lies about 625 miles directly east of the Carolinas and 700 miles south of New York, with a total area of about nineteen and a half square miles, and so narrow that on some of the golf courses a good player can drive his ball clear out of the country.

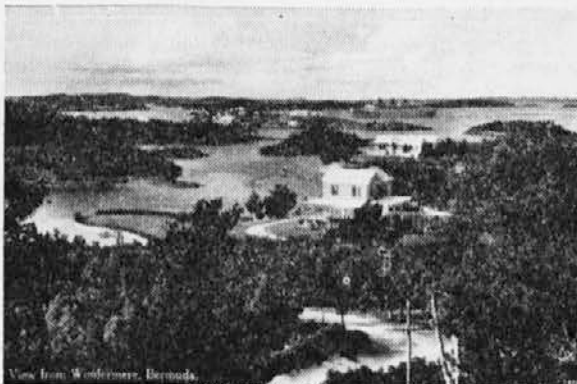
I have heard Bermuda referred to as "the land of three colors" and wondered why. I soon learned and also found out for myself. The principal flowers of the Island are red, white and blue—red hibiscus, white lilies and oleanders, while the lovely blue morning glory grows so rampant that it makes rather a nuisance of itself. And the birds, too, the red cardinals and blue birds are extremely common all the year round, while in summer the Tropic Bird whose white plumage is constantly colored by the sea reflections, can be seen. Even the scenery is red, white, and blue—for the coral beaches are red, the coral rock is white and the sea is more blue than the sky. Even in fishing we found red fish and white fish, and everyone knows that Bermuda has the heavenliest blue Angel fish. And this is why it is often called the "land of red, white, and blue."

Picturesque, fairy-like Bermuda, with its balmy sun-swept climate is surrounded by the bluest of blue seas. It is a little Arcady, gem-like in its perfection, an oasis of peace, quiet and happiness in a world of noisy strife. It is a perfect refuge from the world of work. It has no automobiles, no filling stations, no outdoor advertising, no wayside lunch stands, and no factories. Carriages are popular here. The honking of horns and grinding of gears is replaced by the whinnying of the horse, creak of harness, and the rhythmic "clip-clop, clip-clop" of hoofs on the coral roads.

Bermuda, too, is a land of sports. Whatever your particular enthusiasm may be, whether you are a lover of sports, or if you prefer to play the role of spectator, you will find something to your taste . . . there's golf, tennis, cricket, fishing and swimming.

When we started this journey we were told not to miss the sea gardens, so one beautiful morning we chartered a glass bottomed boat and set out to see the gardens, and what a veritable fairyland we found!! We saw trees of delicate lavender sea fans, sea ferns of marvelous beauty, houses of star coral with the beautiful angel fish of scintillating blue and yellow scales darting in and out, pink and white brainstones, and fragile branch coral, all are a sight never to be forgotten.

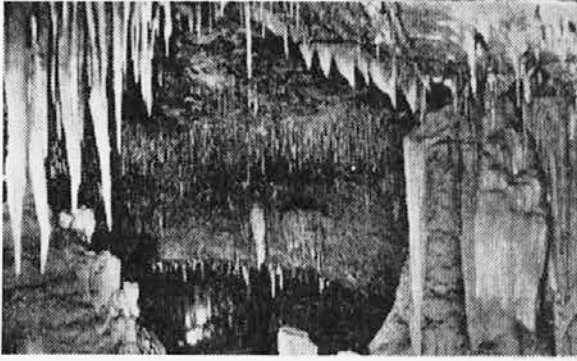
And the Caves of Bermuda! They are world-famous caverns of mystical underground beauty. Some of you have perhaps seen the Carlsbad Caverns in New Mexico or the Endless Caverns in Virginia, but these are so unexpectedly different, so entrancingly lovely.

View from Windermere, Bermuda

First house built in Bermuda, 1602

Crystal Cave, Bermuda

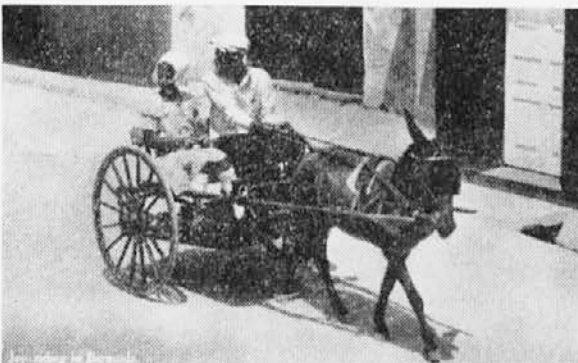
Quite close to the Caverns is the well-known Lili Perfume Factory. We have spent several hours here learning the secrets of perfume-making. We have learned just why perfumes are so costly. It is the length of time required to convert the blossom into the perfume that makes it expensive. This process takes from three to twenty-four months, depending on the various flowers.

The homes and buildings are all made of pure white coral sandstone blocks hewn out of the ground. The roofs are white and white-washed twice a year to make them sanitary and to purify the rainfall, for rain is the only fresh water supply of the Islands. Falling on the roofs, the rain is carried through leaders and pipes into the great tanks attached to all houses.

I always associated Bermuda with loads and loads of flowers, and I was not in error because everywhere one is greeted with the fragrance of honeysuckles, jasmine, and roses. The Easter lilies of Bermuda are world famous. 'Tis truly a sight that glorifies the Creator to view a Bermuda lily field in bloom, and the purple bouganvillea are gorgeous. Every house in Bermuda has a garden, even the humblest having one or two small beds and a few flowering shrubs. As the houses grow in importance, the planting and arrangement is given more consideration, and we have seen many beautiful landscaped estates with interesting formal garden settings.

From these Islands and their peoples, the visitor can learn a lesson of contentment with small things, from lives calm and serene, living examples of peace, courtesy and achievement. Having built their beautiful homes, made gorgeous gardens, raised their children, they maintain a universal peace which is unshakable and impervious through contact with vigorous visitors of the world.

I liked Bermuda the best of all my stop-overs—it appealed the most to me. It wasn't just the climate, the heart-warming sun after the cold and slush I left behind; it wasn't only the utter kindness and friendliness of blacks and whites alike, after the hustling and jostling of shopping crowds. It wasn't altogether the exquisite sense of leisure and unmeasured time after the pressure of too-much-to-do, or the delicious holiday spirit that pervades all the Island. It wasn't merely the old-worldliness of the atmosphere, the

Joy riding in Bermuda

quaintness of white-washed houses, the rambling streets of St. George, the alluring shops of Hamilton or the infinite peace that is Somerset. Nor was it the novelty of drawn carriages and the blessed absence of automobiles. It wasn't exactly the people or the delightful voices and use of English one heard everywhere; nor was it the inns and the utterly good liquor they served, nor the little tea parties they planned and arranged for us. Nor was it wholly the blue skies and the bluer seas, the moonlight drives, the luxuriance of tropical foliage, the ever-enveloping fragrance of oleander and hibiscus. No, not any one of these but a curiously perfect blending of them all into a something that floods one's entire entity with a sense of surprised well-being. From the instant we were welcomed at the Pier with Easter lilies to the moment of departure when a negro coachman took advantage of a sudden shower of rain and said, "Bermuda cries for you today"—we had the satisfying sense of actually being liked for ourselves. For a little space of a holiday we had come into our own kingdom of dreams, and through a gracious conspiracy of everything and everyone in Bermuda, were actually kings and queens for a day.

And, with these delightful and fond memories on Bermuda, my Caribbean Cruise draws to a close. It was a cruise of adventure, beauty and excitement of every kind . . . a cruise which I wish you all could some day take because it would be a trip you'd never forget.

YOUTH IN OUR UNION

A new interest has sprung up among the Junior Members during the past year because of their varied and interesting program. The happy, paternal feeling has grown from the Senior Members for their junior sisters, and it is beginning to be understood that no program or plan is complete without the participation of the junior members who have, by their zealous activity, made themselves a very vital part of the Union.

The time is not too far away when the strong body of elders shall find its ranks depleted by the passing away of some of its members and youth shall be called upon to do its measure of service and guidance. No great plan or idea has ever been carried out without the leaders relying on reserve strength of some form—in our case, a vibrant and intelligent group of young members shall be

MRS. MARIE PRISLAND

that body of reserve strength. Let us begin to train our girls in the ideals of the Union at an early age when they are still filling their minds with childish games and when their spirit and vitality is still young.

To achieve this end, we must provide at times for juvenile programs at the regular monthly meetings of the senior branches and help to organize appropriate teams between various Juvenile groups. If the fraternal spirit grows within these girls at an early age and if the benefits of the Union are made plain to them when they are still young, there will be no need for great emphasis along those lines when the children do grow up.

The Cadets of our drill teams are the pride of the Union. Last month two new teams were added, the Trumbull Cadets, named after their county, and the Pittsburgh Cadets, named after their city.

Our compliments to the two new teams as well as to all the other drill teams who in their programs and public

appearances presented the finest spirit of the Union to our people and to the American public.

A new year is ahead of us. Let us make this coming year a banner year for our organization with growth in all fields of activity and an ever increasing interest in the affairs of the Union.

God bless you all, and may the New Year bring you health and happiness in all your endeavors!

Fraternally yours,

MARIE PRISLAND, President.

THE NEW YEAR BRINGS IN A NEW CAMPAIGN

ANOTHER year has passed into eternity. As its farewell we shall keep the memories on all experiences and events that occurred during the past year. Whatever was sad let us try to forget in the New Year, likewise let us hope for a repetition of the things that pleased us. If there were disappointments and disillusion, perhaps it would be well to find out what caused them and then remedy the situation at the next opportunity. Let's resolve to begin the New Year with new life and new hopes.

As everyone makes plans for the New Year our organization has also made plans for the promotion of progress in the branches, through a new membership drive, which begins with the first day of the year.

Our organization will observe the 15th anniversary of its founding in 1941. To make this jubilee a memorable one we must all do our part and not wait for our neighbor to do all the work. We must co-operate with everyone and work with consistent efforts to bring the best of results at the close of the campaign. By so doing you will contribute your share towards the goal for which we should all strive. It will be a tribute to our organization and also to our beloved Supreme President Mrs. Marie Prisland who organized our Union 15 years ago and who has watched every progress made by the branches and was overjoyed with each success. Her aim in life is to work for the welfare of our organization and all that is asked of us is to

help realize her fondest hopes by doing a small part in the coming membership drive.

Let us all join the crusade for a successful campaign and make this campaign a worthy gift to our Union on its 15th anniversary.

Wishing everyone a healthy and joyous New Year!

JOSEPHINE ERJAVEC, Supreme Secretary.

Mrs. Josephine Muster, Supreme Treasurer: 15th ANNIVERSARY CAMPAIGN

THE NEW YEAR 1941 is greeting us with the 15th Anniversary Campaign for the senior and junior departments. Girls at the age 4 to 14 years are accepted into the organization for a small monthly payment of ten cents; in the senior department we accept members from 14 to 55 years of age and the dues are 25 cents per month which includes our monthly publication "Zarja."

All the previous campaigns were very successful. In the fifteen years of our existence figures prove that the SWUA grew into a powerful organization. I am certain that every member has the organization at heart and will show her good-will by loyal support.

In this campaign, every member is kindly asked to do her part by securing only "one new member," be it for the adult or junior class thereby, we can outdo the last year's mark. Many a member will say: "I can't get any more members," which of course is not so in reality, for if you really want to help, you'll give it a trial and prove to yourself that the old proverb: where there's a will, there's a way, still holds good. Let's all add another resolution to the list:

One new member for the good SWUA!

The workers will be well rewarded for their work. A beautiful trophy will go to the winning branch and the individual awards will include darling fraternity pins and also other attractive prizes.

May our mutual desire carry us forward into a New Year of greater accomplishments. Season's greetings to all!

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis. — The year 1940 which just passed into oblivion, was a very successful year for our branch. We have added 50 seniors and 14 junior members to our number which is a very good achievement. Attendance at the meetings was fair and those who came had an enjoyable evening every time. Here's hoping you'll come in bigger numbers during the ensuing year and also work hard in the new membership campaign. Our new officers are as follows: Mary Ribich, president; Anna Zavrl, vice-president; Mary Krainc, secretary; Margaret Fischer, treasurer; Anna Modic, recording secretary; Marie Prisland, Mary Campa and Louise Ribich, auditors; Ursula Mervar, sentinel. Mrs. Johanna Mohar received the attendance prize.

We wish to thank Mrs. Prisland for the gift which went to Miss Frances Susha and also to the members who made donations for our "pink tea" and to Mrs. M. Ribic for the sugar. Last but not least, our special thanks to the kitchen helpers Mrs. U. Mervar and Mrs. M. Repenshek who worked so diligently to make us comfortable.

Mrs. Prisland was unable to be at the meeting due to recent illness. We hope she'll completely recover very soon and likewise Mrs. Erzen who has been ill for some time. Happy New Year to everyone!

ANTONIA RETELL, ex-president.

No. 2, Chicago, Ill.—Our annual meeting was well attended. We decided to hold a Masquerade dance on February 23, 1941, for the benefit of our church and our Rev. Sisters. Prizes will be given for the best costume. Members, please reserve that date and come to this affair for it's being held for a very noble cause. It was also decided that we have a Holy Mass said on Sunday before Christmas and members receive Holy Communion in a body on that day.

Before election of officers for 1941, our vice-president and organizer of No. 2, Mrs. Jorga, gave a brief and interesting talk to the members. Mrs. Jorga celebrated her 76th birthday on November 24, last. Congratulations and many more healthy birthdays!

The officers are as follows: Joseph-

ine Zeleznikar, president; Pauline Ozbolt, vice-president; Lillian Kozek, secretary; Theresa Chernich, rec. secretary; Mary Tomazin, treasurer, Karoline Picman, Alva Jerin and Mary Mladic, auditors; Elizabeth Zefran, sentinel. We thank our previous president and vice-president for all they have done for the good of our branch.

Mrs. Primozech and her husband were surprised with a party on Nov. 9, 1940, in honor of their Silver wedding anniversary. Congratulations!—Our deepest sympathy to Mrs. Mary Kovacich, who mourns the loss of her husband and also to the Vidmar family on the loss of their husband and father who passed away.

Members, please come to the meeting on January 2, 1941. Installation of officers and also a grand treat with refreshments for all. So till then: Happy New Year to everyone!

LILLIAN KOZEK, secretary

No. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Annual elections took place at our last meeting. The result was as follows: Frances Susel, captain; Margie Jerich, lieutenant; Rose Mary Rossa, president; Alice Boltz, vice president; Ann Sustarsic, secretary; Josephine Sustarsic, treasurer; Rose Miklich, Mary Centa and Mary Troha, auditors; Angela Glavan, sentinel; Rose Mary Rossa, Rose Zernic and Dorothy Rossa, re-

porters. Congratulations to all the officers. I am sure they'll all do a good job and keep the cadets right on top.

We extend wishes for a speedy recovery to cadet Jean Planinsek who has been down with a bad cold. We miss you, Jean, so get well soon!

We wish to announce the Frances Susel Cadets' "Valentine dance" to be held February 9, 1941 at the Slovenian Home on Holmes Avenue. Frank Yanovich's orchestra will furnish the music. Be sure to mark it on your list as an event you'll attend. We extend an invitation to all SZZ drill teams near and far.

We wish to state that we'll be represented at the Frances Rupert Cadets' dance on January 4th and St. Christine Cadets' dance on January 26th. We always had a grand time and we're sure it'll be repeated.

Happy New Year to everyone!

ROSE MARY ROSSA, reporter.

WE ARE VERY PROUD OF OUR CADETS!

Branch No. 10, Cleveland, Ohio, wishes to thank the cadets for their fine work during the past year. We are very proud of the many achievements which you've successfully strived for and were well rewarded every time with the very best of results. Many thanks to Miss Rose Mary Rossa and all the officers of the drill team for all the co-operation and good work!

We wish you continued success in every undertaking! Happy New Year to all of you!

FRANCES TOMSICH,
president No. 10.

No. 14, Cleveland (Nottingham), O.—We wish to extend a cordial invitation to all the drill teams to our fourth anniversary dance Saturday, January 4, 1941, at the Slovenian Society Home on Recher Avenue. It will be called "The Military Hop." Admission is only 30 cents with music furnished by Johnny Pecon's Orchestra. We hope to see you all with us.

THE FRANCES RUPERT CADETS.

No. 15, Cleveland (Newburgh), O.—During the past year we were very neglectful about our reports in the Dawn but we resolve to be more attentive during the new year.

The St. Lawrence Cadets are doing very well and hope to continue working with the same good spirit in the future. If any of our neighboring drill teams wish to see how our cadets co-operate in every way, be it work or play, they are cordially invited to see Captain Eleanore Hrovat and she'll give you all the information you need.

In behalf of the cadets I wish to express our thanks to the following for their kindness and hard work at our last dance: Mesdames Zupancic, Glavic, Kovach, Skufca, Barle, Mr. Lark, Mr. Glavic, Mr. Kovach and Mrs. Hrovat, who is a mother to our entire team. She does all the worrying for the team. We certainly appreciate everything you do for us, Mrs. Hrovat, and hope that we can prove it to you in some other way. If the cadets keep up as well as we are doing now, I'm certain that we'll all be happy and satisfied at the end. So remember, cad-

ets, the work we do now is only for our own good!

Our last dance in November was enjoyed by all. There is one thing we didn't see and that is the faces of our neighboring members — cadets. You know girls, there is one precious thing between us and that is OUR FRIENDSHIP, so let's all try to build that up and see how firm we can make it. I am sure we'll do our part if you do yours.

Some day, we hope our girls will get together and exhibit some of their talent. We have some very good singers among us; they are: Albina Kodek, Ann Magdalence, Olga Novak, Theresa Tomazin and Dorothy Blatnik who is singing the leading role in an operetta for the second time. Keep it up, Dorothy, and the future will bring you much happiness. Adieu until we meet again!

ELINORE.

No. 15, Cleveland (Newburg), O.—We extend our deepest sympathy to Rose and Emma Urbancic who mourn the loss of their beloved father. May his soul rest in peace.

At this time, we wish to express our thanks to one of our best workers, Mary Hrovat, secretary of our branch, who has been with us since we began bowling. She comes to the alleys every bowling night and also to the tournaments. She is always willing to make sandwiches and drinks for our parties and does all kinds of nice things for us at all times. We all wish these enjoyable associations to continue for years to come. So once again, Mrs. Hrovat, thank you, and we all wish you a very happy New Year!

Why is Julia Gorsky always in such a hurry? If we didn't know she was working we would think she was going places. Alice Tratar keeps smiling even if her balls go to the gutter. Keep it up, Alice, your smile is very pleasant to see. Anna Zaletel's good nature also deserves a mention. She doesn't take it out on us no matter where her ball rolls. Keep on being the way you are, Anne, for we all love it. We have also noticed a big improvement in Angela Arko's bowling. Could it be that her hubby, who comes to watch her every Monday, brings also all the good luck for her? Many thanks, Angela, for all you have done for us. Everybody is wishing Mary Perko the best of luck with her new bowling ball. Make a try for a 200 game, Mary, then we can all celebrate (by eating some candy). Frances Mauer has also been doing some good bowling. She is full of smiles now, and we are wondering where from came the sudden change to the good. Come, Frances, let us in on the secret. Sophie Hovecar is also doing some good bowling. Keep it up, Sophie, for a 200 game then we'll have a treat on you!

Before closing, I wish to extend the warmest greetings to all the bowlerettes and may the coming New Year bring each of you every luck in every way, of course, bowling is included.

FRANCES KOVACH.

No. 18, Cleveland (Collinwood), O.—We had a grand time at our Christmas party in December. Our secre-

tary Mrs. Praust gave an excellent and worthy report. Keep up the good work! Plans for a Valentine party will be discussed at our next meeting. I know you have some novel ideas, so don't be bashful, come to the next meeting and let us know about them. This is my first report as your new president. I am assuming my duties cheerfully and will discharge to the best of my ability. Please realize, that a president, alone, can do nothing, therefore, I trust that, as I shall endeavor to carry out your wishes in all matters, you, too, will give me your fullest confidence, advice and support to the end that our branch may grow in strength and number during the coming year. Wishing you all a very happy and healthy New Year!

JENNIE M. YELITZ, president.

No. 20, Joliet, Ill.—A Joyous and Happy New Year to everyone. And especially to the cadets, I sincerely wish, that it be a year of success in all our social affairs, of perfect attendance at drills, of complete companionship among the cadets, of unselfishness, of peace and harmony. May the Christ-child bestow His blessings upon each and everyone of you.

Announcement! Annual cadet meeting January 7, 1941.

Through the Cadet Bureau of Investigation, I have been informed that cadet Jean Gombac has spent a few days in the hospital and at present possesses no ill effects of her recent experience.

At the annual elections of the BVM Sodality of St. Joseph's parish, cadet and treasurer Isabelle Gregorich was elected second vice-prefect. Congratulations!

Cadet Genevieve Glavan is certainly distinct from all other cadets of our branch. She is the only one who has received a Zveza brooch in the Golden Birthday Campaign. This, I firmly believe, should be an incentive to every cadet in our present campaign.

From the Social Calendar.—We cadets are sponsoring a dance, Saturday, January 18, in the Slovenian Hall for the benefit of St. Joseph's church. Vice president, Isabelle Musich, is chairman, while Lieutenant Bertha Planinske is co-chairman. Decorations and publicity will be under the supervision of your reporter who has called to her aid: Mary Frankovich, 1st assistant; Marion Korevec, 2nd assistant; Bernice Kuzma, 3rd assistant; and Norrine Kenopek, 4th assistant. We five will attempt to display our artistic ingenuity by transforming the hall into a Winter Wonderland. Mrs. Josephine Erjavec obtained a sponsor for the tickets—Mr. Joseph Avsec, a Slovenian printer. Many thanks to both. I urge each cadet to give her whole-hearted co-operation to the committee in charge by endeavoring to secure free drinks and lunch and to sell her quota of tickets. Prizes will be awarded to those selling the greatest number of admission tickets.

Further information concerning the dance: Admission for ladies 25c and gentlemen 35c. Dancing from 9 p. m. to 1 a. m. Music by Roy Gordon and his orchestra. The cadets extend a

most hearty invitation to everyone by saying:

Come one, come all
To the Slovenian Hall,
Where snow will fall
At the MID-WINTER BALL.
OLGA ERJAVEC, reporter.

No. 21, Cleveland (West Park), O.—Since everything during the holiday season is different from the usual routine, I have decided to report this month a little bit out of the ordinary. Instead of reporting on events or participations, I'll give a short "thumb-nail" sketch of each cadet.

Helen Konkoy, Captain—A leader and an all-around good fellow.

Frances Kavc—Glamour girl.

Anne Hosta—As sweet as she is small.

Mary Stevens—Gigg'es!

Dorothy Sinkovic—Quiet (at meetings).

Jo Intihar—"Mary! Don't be silly!"

Agnes Flis—"Can you make strudel like your mother, Agnes?"

Josephine Zalar—Blond Venus.

Mary Chorich—"I couldn't come—"

Louise Felicijan—Rather reserved.

Marge Janes—The Jeanette McDon-

ald of West Park.

Frances Komocar—Boy, can she pivot!

Rosalia Kavc—Just a bundle of energy.

Christine Sustersic—She met Guy Lombardo!

Caroline Chorich—She likes to recite and knows how!

ROSE JO KOZUH,
secretary of West Park Cadets.

No. 23, Ely, Minn. — At our December meeting we had a large attendance. The officers for 1941 are as follows: Mary Shepal, president; Mary Jerich, vice president; Barbara Rosandich, secretary; Mary Shinkonya, treasurer; Mary Gornik, recording secretary; Mary Novak, Frances Erzar, Katherine Slogar, trustees; Angela Kriznar and Pauline Hren, flag-bearers. The entertainment included vocal numbers by eight of our juvenile members who were accompanied and directed by Mary Hutar at the piano. Stanley Boldine's band played a few selections and Mrs. J. Fleming gave an interesting reading.

We have two bowling teams and are planning to start a drill team. Mem-

bers who are interested in being in the drill team, please hand in your names.

Members who are in arrears with their dues, please pay them by the first meeting in January. — The officers wish to thank all the committees for the fine co-operation with the last months' project in increasing our treasury. BARBARA ROSANDICH, sec'y.

No. 23, Ely, Minn.—The Dawn Club, a social group of No. 23, held its regular meeting on Wednesday, Nov. 20 at Community Center. Mrs. Geo. Velcheff, president, conducted the business meeting. Plans for formation of a drill team were discussed. The following were appointed to make arrangements for a Christmas party, which was given for the junior members and the children of the club members: Mesdames J. Kapsch, A. Skradski, W. Koski. Mesdames M. Zgonc and J. Vidmar will be co-chairmen of the lunch committee. After the business meeting, games were played under the direction of Mrs. J. Starkovich and Miss Mary Shikonya. Prizes were given to Mesdames G. Velcheff, J. Vidmar and J. Rozandich and L. Brennan. The lunch com-

ST. LAWRENCE CADETS, NO. 15 SŽZ, CLEVELAND (NEWBURGH), O.

Seated, left to right: Dorothy Blatnik, Theresa Tomsic, Mildred Zuban, Elsie Volcansek, Eleanor Hrovat (captain), Anna Yakich (corporal), Loise Fortuna, Stephania Zaitz, Rose Marie Peskar. Second row: Elsie Novak, Bernice Arko, Frances Kuhel, Albina Meljac, Angela Strazar, Helen Hocevar, Dolores Gorski, Josephine Hocevar. Top row: Helen Jacob, Olga Novak, Mary Godec, Olga Haffner, Alta Yeltz, Anna Maltar, Albina Kodek, Marie Filipovich. The following cadets are not on this picture: Lieutenant Jean Sustersic, Dorothy Bark, Josephine Yakich, Antoinette Kastelic, Anna Magdalenec, Marie Lekan, Theresa Godec.

mittee for the evening was in charge of Mrs. J. Skufca.

Wishing everyone a Happy New Year!

MARY MILKOVICH, reporter.

No. 25, Cleveland, O. — The St. Vitus Cadets held a meeting at Knaus' Hall December 5, 1940. We discussed plans for our dance which will be on May 10, 1941. Music will be furnished by Johnny Pecon. Our next meeting will be on Wednesday, January 8, 1941 at 7:30 p. m. at the Captain's home. We ask all the cadets to be present at this meeting and please bring your photo.

We extend our warmest and most hearty birthday greetings to Miss Mary Hrovat who is celebrating her birthday Jan. 18. Many happy returns, Mary!

Your wandering reporter,

ELSIE HRASTER.

No. 26, Pittsburgh, Pa. — The Pittsburgh's No. 26 Cadets are going ahead in fine fashion. Practices are a bit tedious but the compensations are greater. Drillmaster Nick Spudic announces that in a short time the cadets will be ready to vie with the best.

We have inaugurated a book scheme whereby it is hoped enough money will be raised to finance the needed equipment. We are asking all the ladies of No. 26 to help the team in disbursing these books. The effort put in will be worthwhile to the honor and glory of No. 26 because the drill team promises to be most colorful and unique.

Our bowling league goes in session every Monday night. The other night competition was so keen between two of the teams that more than a score of the non-bowling members became interested to witness the event. The No. 26 bowling league team challenges any other SWU bowling league team to a home and home basis match game.

Let's all fall in line with the Pittsburgh SWU Cadets! — A Happy New Year to all!

MOLLY SUMIC.

No. 28, Calumet, Mich. — The following are the new officers elected at

our December meeting: Mary Kocjan, president; Mary Plautz, vice president; Anna Stanfel, secretary; Mary Stefanovich, recording secretary; Angelina Hrovatich, Anna Slusarzchek and Mary Munch, auditors; Katherine Toth and Mary Bonenfant, kitchen committee. The meeting was very interesting followed by a social hour. After the distribution of gifts, a delicious lunch was served. The cadets gave away a five-pound box of candy. A good time was had by all. At last but not least, I wish to thank the members for the confidence expressed in me by electing me to serve as secretary for the eleventh year. A Happy New Year!

ANNA STANFEL, secretary.

No. 28, Calumet, Mich.—The St. Joseph's Cadets of our branch made their fourth public appearance on November 11th, Armistice Day, and took part in the ceremonies of the holiday. Due to inclement weather, the parade could not be held and the program was held in the Armory.

Three of our cadets: Gloria Begatini, Agnes Plut, Dorothy Plautz have taken up drumming while Marion Burich, our drum-major and Margaret Sterk have taken up baton-twirling, so that we'll go places next spring when we again begin practicing regularly.

Our next monthly meeting is January 9. Let's all be there to see the inauguration of our new officers. Happy New Year!

MARY A. STAREHA, Reporter

No. 30, Aurora, Ill.—Season's greetings, everyone! Our meeting on December 3 had a record attendance. It certainly was encouraging to see such fine spirit and loyalty. A hearty welcome to our two new members, Mrs. Nick Kramer and Helen Mazen. We are always happy to add more members to our list, so let's co-operate and get a few more to join.

The following officers will serve in 1941: Julia Malaker, president; Theresa Zefron, vice-president; Frances Zagorke, secretary; Martha Malaker, rec. secretary; Pauline Jeray, treasurer. We congratulate our officers on their excellent work in the past with the very best wishes for future success.

Let's give them a helping hand to make the new year, one of the finest in achievements.

A Christmas party followed our business session with Santa Claus as our guest of the evening. Gifts were distributed by him from a bag which was overflowing with beautifully wrapped packages. We found a lot of pleasure unwrapping the gifts and showing them to each other. It certainly was a lot of fun like a group of children enjoying a party with Santa Claus. Refreshments were served at a table decorated in accordance with the Yule Season. Candles and silver bells served as an attractive centerpiece. Our faithful musician Joe Kocjan furnished the music. We had a grand time! Happy New Year to everyone!

BARBARA FAYFAR, Reporter.

Mrs. Fred Marolt

Mary Gross, daughter of Mrs. A. Gross, 4018 W. National Avenue, Milwaukee, Wisconsin, was married to Fred Marolt, son of Mr. and Mrs. R. Marolt at St. John's Church. Wedding reception was given by uncle and aunt Mr. and Mrs. A. Krefel. Congratulations and many years of happiness!

No. 32, Euclid, O. — With the blowing of horns, whistles, singing and a lot of well wishing, we are stepping into a New Year full of new expectations and hopes.

Officers for the ensuing year are: Frances Perme, president; B. Baron, vice-president; Lillian Zajc, secretary; Josephine Jamnik, treasurer; Christine Filipis, recording secretary. The officers hope that the members will come regularly to the meetings which are held every first Tuesday evening of the month.

The St. Christine Cadets extend a hearty invitation to each and every member and cadets to attend the "SNOW FROLIC DANCE." Boy, what do you know about that! What did you say? Oh yes, this is going to be the biggest and best dance you've ever attended. Fun for all, so be sure to come! Where? St. Christine's Church Hall on E. 222nd St. (Bliss Rd.).

St. Joseph Cadets of No. 28, Calumet, Michigan

When? Sunday, January 26, 1941. Music? The best in town! Johnny Pecon and his boys. Time? 8 p. m. So girls, grab your boy-friends, fathers, mothers and husbands and spend the evening with us! Here is the best news yet: All for the small donation of 30 cents, to each and everyone the same.

Here are two resolutions, I have taken the liberty to propose to you:

- 1.—Attend all the meetings and work for the betterment of the branch!
- 2.—Pay your dues ON TIME!

This is all for now, except the following: Don't forget the date you have with us for January 26. I'll C-U then! Happy New Year! May it be the best you've ever had!

ELEANORE BREZEC, reporter.

No. 39, Biwabik, Minn. — Members, please note that starting January, the dues will be 35 cents. Please pay the dues on time, every month, at the meetings which are held every second Monday of the month. After the next meeting, coffee will be served. Mrs. Johana Gerzina received the beautiful lamp at the last meeting. Come! Let's have more members attending the meetings. Thank you!

ANGELINE KARISH, sec'y.

No. 41, Cleveland (Collinwood), O. — Hello everybody! Many thanks to all the members who attended the December meeting. It was very interesting and we are very proud of the progress in new members. The officers elected are as follows: Ann Prisel, president; A. Grajser, vice-president; Ann Stopar, secretary; Elia Starin, treasurer; M. Janc, recording secretary; Frances Markovich, flag carrier; Mesdames Rabol, Dolinar and Telisman, auditors. The fortunate member at the meeting was Mrs. Skolar who will be delivered a quart of milk daily for 30 days, donation made by Mrs. Race. The unfortunate one was Cecilia Pirh whose name was called for the jack pot and being absent it was retained until next month. Santa Claus made a big hit with the junior members. After the distribution of gifts, refreshments were served.

Wishing every cadet and member of SZZ a Happy New Year!

MILLIE ROGEL, reporter.

No. 43, Milwaukee, Wis. — S-a-a-y, gals, where were you last month? Did you forget you'll have to pay a quarter fine for being absent? Or was it that you wanted to be kind-hearted and help build up our treasury? That must be it! But, you'll be sorry, because if that's the case, we're going to raise the fine to a dollar the next time.

We had a lot of fun at the meeting. Many lovely gifts were given away. After our January meeting we're going to get refreshments and they tell me it'll be "potica" yum, yum! Will you be there? I hope so!

There are no changes for the new year. Our meetings from June to September will be held every first Wednesday evening of the month, to give the members an opportunity to attend the picnics.

We would like to hear more reports on our bowling team. Captain Sophie

Tevez is one of our best bowlers (we think it's because of the new ball her sweetheart presented her with). How do you do it, Sophie? The other girls would like to know the secret. Any member interested in bowling, may join the group any Tuesday evening at 7:30 p. m. at the National Studio. Hoping to C U January 12.

A most prosperous New Year to everyone!

JOSEPHINE VERBICK,
reporter.

No. 47, Cleveland (Garfield Hts.), O. — I was very disappointed not to see all of our younger members at the annual meeting. Please come to the next meeting on January 4, 1941, it will be very important and everyone is urged to attend. — All dues for the year 1941 should be paid by next meeting. Hereafter, I'll not be able to keep anyone in good standing because our treasury is low. Therefore, I beg of you to please be considerate in this respect, after all, it's for your own good. If your dues are not paid by the 25th of the month, you'll be suspended. Happy New Year!

HELEN TOMAZIC, sec'y.

No. 50, Cleveland, O. — At the December meeting of the Marie Prislend Cadets held at St. Clair Community Center, we heard a full account of the events in 1940 which were received with satisfaction. Lieutenant Rosalia Jerman had a perfect record for attendance and is our first Gold Star Member. The following cadets received a grade of 97%: Marie Gornik, Ernestine Jevic, Mamie Marin, Mitz Kasik, Carole Kasik, Mary Palcic, Ann Sever, Justine Marn and Betty Gartroza. Here's hoping that in the new year many more will work for the highest record. Congratulations, cadets!

The following cadets were elected to office: Frances Kurre, captain; Rosalia Jerman, lieutenant; Mary Palcic, treasurer; Ann Sever, recording secretary; Betty Gartroza and Marie Gornik, auditors; Mitz Kasik, reporter.

The Marie Prislend Cadets extend the warmest wishes for a very prosperous New Year to all the branches and cadets from near and far. In closing off this grand old year, we pray that God's blessing will watch over us throughout the coming months of 1941! As ever,

MITZ KASIK, reporter.

No. 52, Kitzville Minn. — We had a fine attendance at the December meeting. Hoping the same will prevail throughout the new year for which the newly elected officers will be very thankful. The officers are: Mary Musc, president; Josephine Oswald, vice-president; Rose Purkat, secretary; Mary Divjak, treasurer; Mary Bartol, rec. secretary; Pauline Germ, Cecilia Kochevar, Frances Shega, trustees. Meetings will be first Wednesday in the month. A delicious lunch was served after the meeting. Happy New Year!

MARY TECHAR, Former Secretary

No. 57, Niles, O. — The Trumbull Cadets made their first appearance Sunday, November 10, 1940, in their

flashy red, white and black temporary uniforms. This was on the occasion of the dedication of the cornerstone of the new St. Rose's Church in Girard. The cadets acted as honor guards in the procession and also in the church services. We extended an invitation to our dearest of editors, Mrs. Novak, to come and see us on that day. Sure enough, she didn't disappoint us but came; with her were hubby, Mrs. Frances Rupert, first supreme vice-president, Mrs. Frances Kurre, captain of the Marie Prislend Cadets, and Mrs. Josephine Seelye, alternate to the auditing board. We were all very happy to see them for their visit made the day complete. Mr. August Kollander took pictures of the cadets and we are very grateful to him for services. (Picture will be in next issue.)

Mrs. Theresa Lozier, president of No. 55, and our constant assistant and companion, very graciously invited the cadets and our Cleveland guests to her home for a delicious lunch. Milly Pishkur remarked that every time she talks to Mrs. Novak, she is so very happy inside and she was really voicing the opinion of everyone of us because that is how we all feel about her. (My, that's a big bouquet of compliments. Believe me, I am just as thrilled when I talk with you girls including Milly and Mrs. Lozier.—A. N.)

Our social events of 1940 were all very successful and we are praying that 1941 will bring us many blessings for it will be the year of our biggest events. We hereby extend a most cordial invitation to all of our friends, members and cadets to come and enjoy yourselves with us when you hear of our parties, dances and other entertainments.

Wishing you all a very prosperous and healthy New Year!

FRANCES MOLLIS, captain.

ATTENTION NO. 57!

On our list of resolutions, let's put down these two: 1st, settle all dues; 2nd, attend all the meetings! On December 20th we had a Christmas party and a gift exchange which was a lot of fun. Plans are being made for our anniversary dance in January. So this is another reason to attend the meeting and offer 100 per cent co-operation to make the dance a success.

We had a shower party for Mrs. Mary Kos, formerly Mary Spoljaric, on November 28th at the Midway Tavern. She received many beautiful gifts. Games were played and a grand time was had by all.

For details on our election watch for the February edition. Happy New Year!

ELIZABETH LOGAR, reporter.

No. 65, Virginia, Minn. — Cheerio, how do you do, and all that sort of thing, and how is the world treating you all?!

Our last meeting was not so well attended, due to the sudden change in the weather. The young girls served a delicious luncheon of ginger bread and apple sauce and of course, steaming hot coffee. After a short business meeting, cards and bunco were played, prizes being won by Mrs. Evancich, Mrs. Rozman, Mrs. Schneller, Rose

Prijanovich and Mrs. Softich. (The prizes were also donated by the young girls.

While spending a grand winter past in Pueblo, Colo., I had a very good chance to know and see how active our Zveza is in that town. I went to my brother's wedding and stayed there seven months and then I came back to my sister's wedding. The west is all they say it to be, and I hope to go back again some time soon.

A Happy New Year to all!

JOSEPHINE STEPICH.

No. 73, Warrensville, O.—The old year is now over and we're starting the new with better attendances, dues paid on time, also more members taking interest in the activities of the branch. Let's hope this keeps up through the entire year of 1941.

Our loyal members were well aware of the debt we had to clear at St. Lawrence Church, where we promised to pay for St. Mark, and they wanted to start the New Year with a clean slate. So it was with great pleasure that Mrs. Walters and Mrs. Turk took the money to the parish home and made us the paid up donors.

Our Christmas party was held on December 22nd, with a real Santa among us who distributed the gifts (also for the children). A luncheon was served. We invited our spiritual advisor, Rev. Baznik, for he always pleases us with his wonderful speech.

The report on elections will be given in the next edition. Season's greetings to every member!

MARY TURK, Reporter

No. 87, Pueblo, Colo. — A beautiful wedding took place on October 12, 1940 at St. Mary's Church when Miss Lisbeth Anzick became the bride of Joseph P. Stepan. Rev. Anthony Roitz, OSB, performed the ceremony. St. Mary's Choristers sang during the Mass.

Miss Frances Mesnar was maid of honor and four sisters of the bride were bridesmaids. They were: Mrs. Stanley Brumjak, Mrs. Charles Barnett, Mrs. Steve Hiza and Miss Clara Mae Anzick. Edward Stapan, cousin of the bridegroom was best man. Six of the St. Mary's Cadets were guards of honor. They were: Dorothy Meister, B. Jerman, Ann Ogulin, Elsie Pecek, Lillian Glavich and Margery Burin.

The bride wore a gown of white satin made with sweetheart neck edged in seed pearls. It had long sleeves, puffed at the shoulders and a long train. Her veil was of net edged in lace fastened to a tiara of rhinestones. She carried a bouquet of Easter lillies and white chrysanthemums tied with white satin ribbon. The maid of honor wore a gown of satin in ashes of rose shade. She wore a turban of velvet and tulle in the same shade and carried a bouquet of roses and sweet peas in contrasting shades.

The bridesmaids' costumes were similar to that of the maid of honor. Two were in ashes of roses and two in romance blue. Their hats were made of velvet flowers and tulle and bouquets contrasted with the gowns.

After the wedding ceremony, breakfast was served at the bride's home to the wedding party, close relatives and

Mrs. Joseph P. Stepan (Lisbeth Anzick) and St. Mary's Cadets, Pueblo, Colo.

intimate friends of the couple.

The bride is the daughter of Mr. and Mrs. Louis Anzick of Pueblo. She was secretary of our branch until her marriage. She was also a member of St. Mary Cadets but tendered her resignation due to the fact she and her husband will live in South America.

The members of No. 87 and St. Mary Cadets extend their best wishes to the couple for a happy, long life together.

Wishing everyone a Happy New Year!

DOROTHY MEISTER.

No. 91, Oakmont, Pa. — Our dance of Nov. 16th was a success and we wish to thank everyone who helped to make it so.

The new year promises us more interesting activities, therefore we urge all members to attend the meetings and be ready to participate. We are striving to make our branch bigger and more active and interesting to all members than it has been in the past. Without the loyal support of every member, we shall not achieve our goal. At our next meeting we shall look forward to seeing every member. Surely, you can give our grand organization one evening out of a month!

The New Year's resolution for all members is: to pay the monthly dues on time. This does not mean that you are to rely on some other member to pay your dues for you! A Happy New Year!

MANY THANKS

I wish to express my family's and my appreciation to all who made our visit in Sheboygan and Madison, Wisconsin, such a pleasant one. Special thanks to Mr. and Mrs. John Prislund for their hospitality, to Mr. and Mrs. Robert Fisher, to the officers of No. 1 and the members of the Glee Club whom we met that evening at the home of Mrs. Prislund. Many thanks for the lovely gifts presented to my daughters and myself by those present that evening.

Many thanks to Mr. and Mrs. Robert Dicke for the pleasant time dur-

ing our visit with them. Although our trip was very short, it will be long remembered by members of my family and yours truly,

JOSEPHINE ERJAVEC

IT WAS A LOVELY AFFAIR!

Well, well, well! Wasn't that a grand turnout at Albina Novak's surprise birthday party! Thanks to the untiring efforts and co-operation of the branches, drill teams and friends of SWU of A who generously offered every assistance necessary for a complete success. The highlight of the evening was the pleasure of seeing our editor walk into the hall without the least knowledge what was going on! But, let's start from the beginning.

On Nov. 7, the officers and members of SWU of A from Cleveland and vicinity held a celebration in honor of the 40th birthday of our editor Albina Novak, at St. Vitus Auditorium. Mrs. Novak has always made an effort to do things for others in a big way, we, therefore, arranged an interesting and entertaining program in which our drill teams and members took part.

As Mrs. Novak entered the hall (You mean rushed into the hall, thinking she was late for the meeting.—Ed.) all shouted "Surprise!" and started to sing: Happy Birthday! The cadets stood in a bridge formation through which Mrs. Rupert and Mrs. Petric escorted Mrs. Novak to the center of the hall. There Mrs. Seelye pinned on her shoulder an orchid corsage, while Mrs. Mlakar sang a beautiful song "Greetings" in Slovenian. Then 40 cadets marched and formed a living heart, each holding a chrysanthemum. The captains approached Mrs. Novak and each recited a verse of the poem "Appreciation" and "Active." The cadets then, one by one, presented the chrysanthemums to Mrs. Novak.

As the cadets circled around Mrs. Novak, who looked lovely holding this large bouquet of flowers, Mrs. Mlakar sang a song with lines beginning with a letter of the name ALBINA, which were:

A—is for the word which means achievement.
 L—is for the love in all you do,
 B—is for the burden that you carry.
 I—is for the interest that you show;
 N—means that you never tire of helping,
 A—means that you're always active, too.

Put them all together spells—
 ALBINA, which means a lot to SZZ.

On the velvet drapes on the stage hung a large blue sign with glittering words: Happy birthday, Albina!

Mrs. Novak was then escorted to the speakers' table. Our first supreme Vice President, Mrs. Frances Rupert, was Mistress of Ceremonies. We heard many interesting testimonials on the work and achievements performed by Mrs. Novak. Every speaker extended felicitations and paid special tribute to the splendid work Albina Novak is doing for our organization and our nationality.

On the table was a beautiful birthday cake on which were three candles in white, blue and gold, the colors of our organization and also representing the symbols of Faith, Hope and Charity.

Some of us knew that Mrs. Novak was especially fond of the beautiful song "Ave Maria" and it was announced that Mrs. Carol Traven and Mrs. Louise Mlakar would sing it with Miss Eleanore Karlinger at the piano. As this song was coming to a close, we could plainly see that our Albina was deeply touched, because large tears were rolling down her cheeks.

Mrs. Rupert spoke briefly on the aims and aspirations and the work for the good of our Union performed consistently by the celebrant. She also read the beautiful messages sent to Albina by the Supreme Officers and her many friends and then on behalf of the group presented our guest of the evening with a beautiful music box, a purse and other gifts.

In accepting them, Albina extended grateful thanks and in her own characteristic manner spoke of the high regard in which she held each and everyone of the cadets, members and associates, as well as her many friends who could not be present.

We were equally happy to have had the opportunity of doing something for Albina because we always regarded her as our best and most lovely friend. We then enjoyed the delicious refreshments that were served and danced to the merry tunes of Freddy Kay's orchestra (Fred is Albina's brother). Thus concluded an evening long to be remembered by all who attended and deeply cherished by honor guests.

Many thanks to all who were so willing to help in every respect.

FRANCES KURRE.

MY MOST SINCERE THANKS

There isn't anything that ever pleased me as much as the surprise birthday party which is so completely described by Mrs. Frances Kurre in the above article. I could write columns and columns of appreciation for the many tokens and tributes of love that were showered upon me on the occasion and then I wouldn't tell you just how deeply I was touched by the many

noble expressions of greetings.

So, let me put it into one phrase which is overflowing with my love and regard: I thank you most heartily and may every good wish be reflected upon each of you! I solemnly promise to continue being your humble servant. With all the love of my heart, I send you greetings and best wishes for a Joyful New Year! As ever,

ALBINA NOVAK.

Greetings From a Boy Friend!

Frank Mocnik, son of Mrs. Mary Marinko, 6713 Bonna Avenue, Cleveland, Ohio, is attending Mount St. John School, Dayton, Ohio, which is a normal school for the Cincinnati Province of the Society of Mary (Marinists or Brothers of Mary). The members, priests and brothers, conduct educational institutions in North America, South America, Europe, Asia and Africa. He sent the following message Dear Editor:

Greetings to all the members. Congratulations on the many fine things you are doing in the Slovenian communities. The idea of the girls cadets is very good for it is a fine way of keeping them together. Zarja is an interesting magazine and I am grateful to my mother for mailing her issue to me every month. It takes time to accomplish good results but every sacrifice is worthwhile. Keep up the good work and may God bless you!

Frank Mocnik.

Birthdays in January

January 1, Agatha Dezman; Jan. 15, Emma Shimkus. We wish you many more happy birthdays!

Anne Petrich:

HOME MAKING

SOUP

To make delicious vegetable soup use coarsely ground beef. Put in kettle and cover with cold water and boil (do not use hot water, as the beef will go into large lumps). Add salt and vegetables. This makes a very tasty dish and only takes an hour to make. All the soup will be eaten too.

ROLLS

I make cinnamon rolls from light bread dough. After letting them rise, just before putting them in the oven I pour an uncooked filling of one cup brown sugar and $\frac{1}{2}$ cup cream over them. It really makes them delicious.

Scalloped Apples

Cut a small loaf of stale white or graham bread in halves, remove soft part and roll fine. Sift through coarse sieve. Melt $\frac{1}{4}$ cup butter, but do not allow it to brown. Combine with the bread-crumbs. Cover bottom of baking dish with the bread-crumbs. Add 1 pint of sliced apples, sprinkle with 2 tablespoons sugar, a grating of nutmeg and the juice and grated rind of $\frac{1}{4}$ lemon. Cover with bread-crumbs add another pint of sliced apples and again sprinkle with 2 tablespoons sugar, a grating of nutmeg and the juice and grated rind of $\frac{1}{4}$ lemon. Generously cover with bread-crumbs, adjust cover of baking dish and bake 40 minutes in a moderate oven, or at about 350 degrees. Remove cover of dish after about 10 minutes, and allow pudding to brown delicately. Serve with cream and sugar.

Peach or Apricot Creme Tarts

2 cups dried peaches or apricots
 5 cups water
 $\frac{1}{4}$ cup quick cooking tapioca
 $1\frac{1}{2}$ cups sugar
 $\frac{1}{4}$ teaspoon salt
 1 teaspoon vanilla
 1 cup heavy cream
 8 previously baked tartlet shells.

Toasted shredded coconut

Wash and drain fruit, add water, simmer 20 minutes, shake in tapioca and cook ten minutes longer, then add sugar and salt and continue cooking for a further ten minutes, stirring constantly. Remove from fire, add vanilla and chill. Fold in cream which has been whipped until thick and turn into previously baked tartlet shells, sprinkling coconut over surface. Chill before serving.

DID YOU KNOW . . .

That after the delivery of "Gettysburg Address" Lincoln said it was a flat failure —

That a quart of water is heavier than a quart of ice cream —

That if a ring is pure gold it would be 24 carats —

That no part of a window is open when both the bottom and the top are open all the way —

That a left-handed person always shakes hands with his right hand —

That the colors blue and yellow make green —

That famous composer Franz Schubert, who wrote 600 songs, left an estate of ten dollars —

That the population of United States is 131,409,881 according to the 1940 census.

URNA NEŽIKA

THE FAITHFUL FEW

When the meeting's called to order

And you look around the room,
 You're sure to see some faces

That from out the shadows loom.

They are always at the meeting

And they'll stay until it's through—

The ones that I would mention

Are the always faithful few.

They fill the many offices

And are always on the spot,

No matter what the weather

Though it may be awful hot.

It may be dark and rainy

But they are tried and true,

The ones that you rely on

Are the always faithful few.

There are lots of worthy members

Who will come when in the mood,

When everything's convenient

They can do a little good.

They're a factor in the meeting

And are necessary, too,

But the ones who never fail us

Are the always faithful few.

If it were not for these faithful,

Whose shoulders at the wheel

Keep the institution moving

Without a halt or reel,

What would be the fate of meetings,

Where we claim so much to do?

They surely would be failures

If we lacked the faithful few.

Juniors' Page

MONTHLY MESSAGE

By
Albina Jancar
Director of
Junior
Department

Dear Juniors

With your resolutions all made up and gradually going into effect; it seems that the New Year will be more exciting than ever. If it be only one resolution, keep it, so that you can have one good one, instead of many weak ones. One very good resolution is, to resolve to bring more new members into the Circle in this new campaign which opened on January first, 1941. If we work together we'll really win!

The Christmas party of Lorain circle held on December 30 will no doubt leave many pleasant memories. Now we're all looking forward to the New Year's activities.

Before I continue, I'd like to thank the thoughtful officers and members of Zveza who remembered my birthday with cards and gifts. It was one of the nicest birthdays I have ever had. Being thought of by so many, certainly made it a gala affair. It's a wonderful feeling, to have so many friends to wish you a Happy Birthday. Thanks again!

Congratulations to Junior Circle No. 20, Joliet, on the wonderful picture in our December issue. Praise also goes to the Zallar children on the outstanding accomplishments in dancing and singing at the many Cleveland affairs. Their lovely picture gives us an idea of how cute they really are. Every time you see them perform you want more and more of them. Wishing you always the best of luck!

Again, I remind the juniors to please try hard to bring at least one new member to the meeting every month during the campaign which will close May 30, 1941. Keep in mind: To start the New Year right bring a host of new members! The more, the merrier! A Happy New Year one and all!

No. 20, Joliet, Ill.—Mrs. Josephine Muster's idea published in the last edition asking us to report on the happenings among us, was very well received. I am for that suggestion and hereby recommend to Mrs. Muster, that she appoint a regular reporter among us juniors. One, who is in the upper grades and who is acquainted with all the juniors of our branch.

Here's a news item although I am not for the reporter's job at the present time. Miss Bernadine Vranicar, on Center Street, celebrated her birthday on November 21, and her mother prepared a party in her honor. All the younger girls of the junior circle were invited and some of her schoolmates.

Various games were played. Lunch was served and Bernadine received many lovely gifts. It was a gala time for all. Many happy returns, Bernadine and many more years of fun and play.

I am sure that we'll have more news for the next edition, but we must notify Mrs. Muster about them and she'll see to it that same will appear in "Zarja." Happy New Year to all!

"Guess Who?"

No. 41, Cleveland (Collinwood) O.—This is my first report in Zarja. I am 11½ years old and I enjoy being a member of SWUA. At our last meeting, December 3, Santa Claus was our guest and we enjoyed his visit very much. Refreshments were delicious.

Our junior circle would like to grow larger, therefore, I humbly ask every member to bring in as many junior members as possible.

ANN GODLAR, Reporter

A Gymnastic Relief

(Tune—"Till We Meet Again")

Smile awhile and give your face a rest;
(All smile)
Stretch awhile and ease your weary chest
(Arms to side)
Reach your hands up toward the sky
(Hands up)
While you watch them with your eye.
(Heads up)
Jump awhile and shake a leg there, sir!
(Jump lively)
Now step forward, backward—as you were.
(Step back and forth)
Then reach right out to someone near,
(Shake hands with your neighbor)
Shake his hand and smile.
(All smile)

YELLS

Rickety, Rickety, X K X,
This is a yell that is quite complex.
—(Name of person)—, Zip, Boom Bah,
—(Name of state)—, Rah, Rah, Rah!

Get a number,
Beat the rest,
SWU Junior Circle
is the best!

Oh me, Oh my, we'll get there by and by,

If anybody loves (name)

It's I, I, I, I, I!

Oh me, Oh my, our hearts are full of

glee,

If anybody here loves (name),

It's me, me, me, me, me!

"What size shoe do you wear?"

"I wear eights, but nines feel so good
I take tens."

"So you call your canary Joe. Does that stand for Joseph or Josephine?"

"We don't know. That's why we call it Joe."

"Oh, Mother — look at that cute little hat in the window. Let's go buy it."

"Yes, darling — right by it!"

Shoes and Rice

People throw shoes at the wedding couple today because of an old custom of Biblical days. Then, taking off a shoe was a token that certain rights of possession were transferred. And women were considered the property of their male relatives. For the same reason, the bride is still "given away."

Throwing rice is a custom which originates from the fact that rice was considered a symbol of prosperity and fruitfulness. It is used to convey appropriate wishes to the married couple.

Junior Members of No. 43,
Milwaukee, Wisconsin

First row, left to right: Marion Spraitz, Leona Spraitz, Joan Verbick, Marion Bruno, Dolores Bailey, Gerald-

ine Gnader, Mary Jane Novak.

Second row: Pauline Salopek, Jennie Prah, Dorothy Prah, Caroline Wachetz, Annie Spraitz.

Third row: Gizella Spreitz and Ruthie Kollentz. Congratulations.

Fashion and Beauty

By
Emma
Shimkus

SOON you'll be seeing many versions of the middy blouse, the same style that was so popular with school girls twenty-eight years ago. The middy dress is here in navy blue serge with white braid trimming on the sailor collar and a red insignia placed on the sleeve.

Long navy colored silk crepe skirts and white silk middy blouses with gold cord trimming put in an appearance for evening wear.

New spring colors are brilliant and gay as a bed of snapdragons in a garden. You can see a nice assortment of them on the market now, so those who take winter vacations to the South can have their choice. They serve a double purpose, because they can be worn under winter coats in colder climates.

Violet, mustard, yellow, nasturtium, brick-pink, bronze, topaz, fuschia, platinum gray, juniper green and blush pink are just a few of the shades. Combinations for the younger set are rather unusual. Gold with fuschia; Red with mustard. Red with violet. Gray with red. Green with red. More conservative combinations for spring are gray with Indian summer, White with bronze. Juniper green with dark green. Blush rose with brown. And the ever popular black with blue, white, topaz or reverse of topaz, or caramel dress with black accessories. Beige is also to be a popular shade for young matrons and is highlighted by wine, deep blue, Indian earth, brown, green and black.

Styles for these new colors are different. Some of the suits and dresses depend on just a little shirring here and there for individuality. Others have short, ruffled peplums, contrasting yokes, front fullness, side drapes, jeweled buttons and a new V neck accompanied by a yoke cut in reverse shape.

Soft materials that shirr and drape best are: silk jersey, soft faille, satin back crepe, silk rayon, silk crepe and sheer corduroy.

Hats in a combination of beaver and silk rayon are style news at the present. Black with white and black with blue. While brown beaver is important with topaz or blush pink.

The first straw hats are here in straw and silk jersey. Off the face styles will be popular for both young and old.

Turbans of print material will place first in favor with sport clothes, and fashion experts suggest the use of contrasting plain color in place of the idea so popular now having hats made of the same fabric as the dress.

Cosmetics assortments are more plentiful than ever before. A group of

three shades of lipstick is a wise investment, because they give you the proper shade for day or evening wear. Wild rose, and violet are popular scents for cologne, bath salts, soap and bath powder.

With wishes for a New Year of health and prosperity!

By Kay Jay:
THANK YOU NOTES

The first rule in writing thank you notes is promptness.

If you start out, "I am ashamed of myself for not having written sooner to thank you for your present," you emphasize the fact that your correspondent isn't important enough to merit a few minutes of your time, and that you have delegated him or her to the class of things to do "when I have time." An apology is always a poor way to begin a letter.

If you are slow in responding, start out boldly with what you have to say, and hope that your letter will be interesting enough to win forgiveness, even if unasked.

The second rule is sincerity. "Thank you" cards our stationary stores are selling is a lazy way of acknowledging a favor or a gift that required thought and effort on the part of the donor.

A friend of mine told me on sending a modest gift to a bride whose home was overflowing with elaborate wedding presents. Six months after the ceremony, a note came, which read: "My so very dear Mary, your gift was the nicest one I received." Obviously, it was not, and both of them knew it.

Thank you notes need not be letters. They can be dashed off in the time usually taken to think about writing them and don't.

Make people glad to do things for you. It's the real step to popularity.

By Frances:
DO YOU GET YOUR MONEY'S
WORTH?

To judge quality by price alone, often turns out to be pretty expensive. Do you come home with what looks like a bargain to find you've really brought something that will give you a headache? Let's see if I can give you some ideas how to make the best use of your money when you go shopping! Others get good merchandise at less cost because they know what to look for and how to buy it. I am here to help you be one of them.

You are buying a winter coat with a fur collar for hard wear. Which fur would you select for greatest durability?

For general all around wear, it is sensible to choose a durable fur, such as beaver, for your trimming. A reliable furrier has divided the common types of furs into the following classes:

Very durable: otter, skunk, raccoon, krimmer, beaver and fisher.

Durable: fitch, Persian lamb, sable, muskrat, kolinsky, Hudson seal and Alaskan seal.

Semi-durable: fox, opossum, nutria, marten.

Semi-perishable: ermine, weasel, karakul, squirrel, leopard, lynx, American broadtail.

Perishable: mole, chinchilla, broadtail and Indian kid.

What is sizing, as it pertains to household linens and yard goods?

Sizing is a chemical starchy finish that is applied to fabric to give it more body. It washes out and will leave a cheap fabric sleazy and limp. A good test for sizing when shopping is to rub the fabric together, and if powdery flakes come off, they are an indication of excess sizing.

What is meant by 3-thread hosiery?

Three-thread hosiery is quite sheer and is suitable for evening and dress wear. The weight or "thread" of hose is determined by the number of silk strands that make up the stocking yarn. Yarns vary from 1 to 12 thread. One thread is the sheerest and 12-thread is very heavy service weight.

PRACTICAL PROJECTS

Personal Help

Do you know anyone who wants a job done this winter? Perhaps a friend of yours is having the plumbing overhauled. Perhaps one of your acquaintances wants some sewing done. You may know of someone who needs fancy cakes or pastries for an occasion.

Pass along the news to the members, or relatives of members, who are looking for work of that type. Helping people find employment is the best type of welfare work you can do.

Whether this is done or not, two members can take charge of soliciting personal help, while two others can carry out one of the other ideas. The chairman will probably act as general adviser and executive.

Bundle Party

This is a new way of playing "good fellow."

On your list of needy families, record the approximate sizes of the clothes needed.

Have the members bring bundles of different kinds of clothing of assorted sizes.

When the group is assembled, sort the clothing according to the needs of the various families.

Assign certain groups to certain families, and deliver the bundles. Try to arrange for transportation beforehand.

Meet together afterwards for a cracker-and-hot-chocolate spread and a short social hour and talk over the things you've done and make a program for the next project.

STATE HISTORY IN BRIEF — WISCONSIN

Settled by French in 1670.
Admitted as a territory—1836.
Admitted as a state—1848.
Nickname—Badger state.
State flower—Violet.

SONGS OF THE STATES

Wisconsin

On Wisconsin! On Wisconsin!
Plunge right through that line!
Run the ball clear 'round Chicago,
Touch-down sure this time, Rah, rah,
rah.

On Wisconsin! On Wisconsin!
Fight on for her fame.
Fight fellows, Fight! And we will win
this game.

THROUGH ALL THE YEARS

Friends we cling to may be fewer,
But the love for them is truer.
For we know life's richest treasures
To be friendship that endures.
And the old friends all grow dearer
As we see with eyes grown clearer
That joy's gladdest, fullest measure
Is a friendship such as yours!

By Doris:

CATHOLIC GIRLS' QUESTION BOX

Q.: I have a cousin who is not Catholic. She asked me to stand as godmother for the Baptism of her child as a Protestant. Please tell me if I can do this.

A.: Catholics are not permitted to stand as sponsors at non-Catholic baptisms as this would be participation in a non-Catholic ceremony and offering a child for baptism by one whom Catholics regard as a minister of a religion that is not the true one. Furthermore,

how can a Catholic promise to see that the child is reared in a religion that she regards as not the true religion?

Q.: Will you kindly enlighten me through your columns what formulas may be said to constitute swearing or taking an oath?

A.: For an oath, strictly so-called, there must be the intention to swear and some suitable form of words such as "I swear by God" or "God is my witness." Other expressions such as "God knows," "By God," "By Heaven," "By my oath," "On my honor," "As God liveth," etc., must be interpreted according to the intention of the person using them.

Q.: Is it wrong for a Catholic to believe in either Numerology or Astrology or to base any of his activities on the "revelations" of either of these pseudo-sciences?

A.: While both Numerology and Astrology are ancient in origin, they have been repudiated by all reputable scientists throughout the world. Although they have been in a languishing state since the middle of the seventeenth century flourishing only in Asia and Africa where they continued to be a means of livelihood for charlatans who prey upon the ignorant classes in all countries, they have unfortunately enjoyed a revival in this country during recent years. During times of depression it seems that there are many people who will believe in any kind of silliness that proposes to tell the future or to insure prosperity. The Church has always warned against the growth of such rank superstitions. Numerology and Astrology can claim a place only in the history of human error, and show how easily people can be duped. To believe in them, therefore, is not only sinful but exceedingly stupid.

PRACTICAL SUGGESTIONS FOR EVERY CADET OF S. W. U. A.

To simplify matters concerning the duties and obligations of a SWUA cadet, it may prove to be easier for all, if we have a GUIDE in form of rules which to go by.

Purpose of Drill Team Meetings and Practice

1.—Meetings are held for the explicit purpose of submitting worthwhile ideas and suggestions; to discuss them thoroughly and also other matters which are for the benefit of the drill team as a group and also for the welfare of individual members; to give every cadet equal rights and privileges of expressing her opinion on all questions which pertain to the drill team and the cadets.

2.—Drill practice is held for one good reason and that is to learn how to march perfectly and to know how to execute drill maneuvers precisely when performing before the public. Not one of us is superior, that is, to be able to miss practice and then expect to fill right in the ranks and perform as perfectly as those who attended every practice. Drill practice is very essential to every drill team and to every cadet, and any one who is not able TO COME REGULARLY to drill practice SHOULD NOT BELONG to a drill team. It is unfair to the rest of the drill team, to practice with vacant places. It is like stealing time from the regular cadets.

3.—Meetings or drill practice should begin and end on time. Promptness is the first important virtue to master. Come on time, begin the meeting or practice on time, do not waste time but spend it on timely discussions and attentive practice and you'll never have a reason for unfair arguments or bitter disappointments.

4.—Discussions of personal nature or emotional disturbances have no place at the drill team meetings or at their practice. If a cadet insists on arguing which may cause an ill-will among the group, she is stopped at once at the meeting by the presiding officer and at drill practice by the captain and referred to the grievance committee. Remember that the meetings and drill practices are held for the upbuilding of the drill team. No one individual or any small group has the right to claim special privileges on any matter concerning the entire drill team. Every matter must receive the support of the majority. A loyal cadet is a good sport and a good sport is always a congenial cadet!

Rules on Order of Business at Meetings

1.—A cadet wishing to propose a motion should address the chair (presiding officer) by saying: "Madam president . . ." and wait to hear the president reply: "Yes, cadet (using name) . . .", then you may proceed. Never interrupt a cadet who has the floor but wait until she is through and then comes your turn to address the chair and follow the same procedure as given above.

2.—When a cadet simply cannot control her emotions and she says things loudly and out of turn, the president will reprimand her and order her to sit down. When a cadet is reprimanded three times at one meeting, she for-

feits the privilege of speaking on any discussion for two months unless she gets a special reconciliation from the grievance committee. A cadet disobeying rules deliberately will be asked by the president to appear before the grievance committee to offer an explanation. The grievance committee will make a report on the matter at the following meeting. A cadet that goes on record before the grievance committee three times shall suffer a black mark or demerit. Three black marks (or nine complaints) mean an automatic expulsion from the team.

3.—An obedient and congenial cadet will never find it troublesome among the group. She'll always be a blessing and a credit to her drill team and the community in which the drill team functions.

Personal Duties of Every Cadet

1.—A cadet should always be ready to render assistance to other members of the team.

2.—A cadet should always be kind and courteous to other members of the drill team.

3.—A cadet should always appear neat and fully aware of her duties in ranks and otherwise.

4.—A cadet should always show the highest respect to the captain, and never take an ounce of authority in her own hands by telling others what to do. Nine times out of ten she'll be making a big mistake herself while telling others how to do things correctly. The captain is the only person who can tell the cadets what to do as far as drill work is concerned. She has the full power and should be given every consideration by every cadet.

5.—A cadet should always be respectful to the officers of the drill team and never criticize their work publicly or much less privately. If there is something you would like to suggest for the betterment of the group, then save that for the regular meeting and bring it up like a "lady" at the proper time and place.

6.—A cadet should always display good manners, thereby bringing the highest respect to herself. Never show your anger to others or say funny or slanderous remarks out aloud and create attention from bystanders, for without a doubt some well-bred person may overhear you and pass incredible judgement upon the entire group. Loud remarks, profanity or slander should never find a place among the cadets.

7.—A cadet who practices good manners at home, at work, will no doubt show same at the drill team meetings and practice. If a bad habit has taken root in you, get rid of it, the sooner the better.

P. S.—This Guide or set of rules has been sanctioned by proper authorities and is presented for adoption by the SWUA drill teams. It is not intended to create a dissension or disturbance among the drill teams but vice versa it is proposed for the careful study of every cadet with the most sincere hopes of bringing and keeping our drill teams on the highest standards.

For particulars or further information write to:

COL. ALBINA NOVAK,
1135 East 71st St., Cleveland, Ohio.

FINANČNO POROČILO S. Ž. ZVEZE ZA MESEC NOVEMBER 1940

FINANCIAL REPORT OF S. W. U. FOR NOVEMBER, 1940

Št.	DOHODKI: Podružnica	Mesečnina		Prist.	Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	Št članic	
		Redni	Mlad.						Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wis.	\$ 44.25	\$ 1.40	—	—	—	—	\$ 45.65	177	14
2	Chicago, Ill.	47.25	—	—	—	—	—	47.25	189	—
3	Pueblo, Colo.	57.75	3.50	—	—	—	—	61.25	228	35
4	Oregon City, Ore.	9.50	—	—	.10	—	—	9.60	39	—
5	Indianapolis, Ind.	35.00	1.50	—	—	—	.10	36.60	140	15
6	Barberton, Ohio	51.00	.20	—	—	.30	—	51.50	204	2
7	Forest City, Pa.	38.75	.50	—	.10	.10	.50	39.95	156	5
8	Steelton, Pa.	20.50	—	—	—	—	—	20.50	82	—
9	Detroit, Mich.	17.50	—	—	.10	—	.25	17.85	71	—
10	Collinwood, Ohio	149.50	5.20	—	.10	—	—	154.80	596	52
12	Milwaukee, Wis.	76.00	1.10	—	.20	—	—	77.30	304	11
13	San Francisco, Cal.	40.50	.10	.75	—	—	—	41.35	161	1
14	Nottingham, Ohio	112.50	5.80	—	.10	.40	—	119.05	452	56
15	Newburgh, Ohio	93.75	4.10	—	—	—	.25	98.10	376	41
16	South Chicago, Ill.	49.50	.70	—	—	—	—	50.20	193	7
17	West Allis, Wis.	43.40	.10	—	—	—	—	43.50	174	1
18	Cleveland, Ohio	25.00	.70	—	—	—	—	25.70	100	7
19	Eveleth, Minn.	33.25	1.60	—	.20	—	—	35.05	135	16
20	Joliet, Ill.	117.85	6.80	—	.50	—	—	125.15	477	68
21	Cleveland, Ohio	32.50	.90	—	.10	—	—	33.50	130	9
22	Bradley, Ill.	6.75	—	—	—	—	—	6.75	27	—
23	Ely, Minn.	77.75	3.70	—	—	—	—	81.45	305	37
24	La Salle, Ill.	35.50	—	—	.20	—	—	35.70	144	—
25	Cleveland, Ohio	262.55	6.40	—	.60	—	—	269.55	1,051	64
26	Pittsburgh, Pa.	42.75	.70	—	—	.10	—	43.55	171	7
27	*North Braddock, Pa.	25.00	.40	—	—	—	—	25.40	100	2
27	North Braddock, Pa.	32.50	—	—	—	—	—	32.50	131	—
29*	Browndale, Pa.	9.00	—	—	—	—	—	9.00	36	—
30	Aurora, Ill.	10.00	.30	—	.10	—	—	10.40	41	3
31	Gilbert, Minn.	25.50	—	.75	—	.20	—	26.45	102	—
32	Euclid, Ohio	50.50	1.80	—	—	—	—	52.30	202	18
33	New Duluth, Minn.	19.00	—	—	.10	—	.25	19.35	77	—
34	Soudan, Minn.	9.25	.20	—	.30	—	—	9.75	40	2
35	Aurora, Minn.	21.50	.20	—	—	.40	—	22.10	86	2
36	McKinley, Minn.	7.00	—	—	.10	—	—	7.10	29	—
37	Greaney, Minn.	12.00	1.30	—	—	.30	—	13.60	48	13
38	Chisholm, Minn.	57.25	.20	—	.30	—	—	57.75	231	2
39	Biwabik, Minn.	12.75	—	—	.10	—	—	12.85	52	—
40	Lorain, Ohio	39.25	2.50	—	.10	.60	—	42.45	158	25
41	Collinwood, Ohio	86.00	1.40	—	—	—	.50	87.90	344	14
42	Maple Heights, Ohio	11.50	—	—	—	—	—	11.50	46	—
43	Milwaukee, Wis.	33.75	2.00	—	—	—	—	35.75	136	20
45	Portland, Ore.	14.50	—	—	—	.20	—	14.70	58	—
46	St. Louis, Mo.	11.00	—	—	—	—	—	11.00	44	—
47	Garfield Heights, Ohio	41.00	—	—	—	—	—	41.00	157	—
48	Buhl, Minn.	5.00	—	—	—	—	—	5.00	20	—
49	Noble, Ohio	32.00	.60	—	—	.20	—	32.80	115	6
50	Cleveland, Ohio	37.00	.50	—	—	—	—	37.50	148	5
51	Kenmore, Ohio	5.25	.20	—	—	—	—	5.45	21	2
52	Kitzville, Minn.	14.00	—	—	—	—	—	14.00	56	—
53	Brooklyn, Ohio	12.00	—	—	—	—	—	12.00	48	—
54	Warren, Ohio	18.25	1.30	—	—	—	.25	19.80	73	13
55	Girard, Ohio	19.25	.30	—	—	—	—	19.55	77	3
56	Hibbing, Minn.	38.75	.10	—	—	—	—	38.85	155	1
57	Niles, Ohio	13.00	.70	—	—	—	.25	13.95	51	7
59	Burgettstown, Pa.	6.75	.50	—	—	—	—	7.25	27	5
61	Braddock, Pa.	13.75	—	—	—	—	.50	14.25	55	—
62	Conneaut, Ohio	6.00	—	—	—	.10	—	6.10	24	—
63	Denver, Colo.	14.75	—	—	—	.40	—	15.15	59	—
64	Kansas City, Kans.	16.00	—	—	—	—	—	16.00	59	—
65	Virginia, Minn.	21.00	—	—	—	—	—	21.00	84	—
66	Canon City, Colo.	12.75	1.00	—	—	—	—	13.75	51	10
67	Bessemer, Pa.	23.00	.30	—	—	.20	—	23.50	79	3
68	Fairport Harbor, Ohio	4.50	—	—	—	—	—	4.50	18	—
70	West Aliquippa, Pa.	5.75	—	—	—	.20	—	5.95	23	—
71	†Strabane, Pa.	13.50	—	—	—	.40	—	13.90	54	—
72	Pullman, Ill.	14.25	1.10	—	—	.30	—	15.65	57	11
73	Warrensville, Ohio	13.75	—	—	—	—	.25	14.00	56	—
74	Ambridge, Pa.	19.15	—	—	—	.10	—	19.25	77	—
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	15.75	.30	—	—	—	—	16.05	63	3
78	Leadville, Colo.	14.00	.40	—	—	.10	.25	14.75	53	4
79	Enumclaw, Wash.	5.25	—	—	—	.50	—	5.75	21	—
80	Moon Run, Pa.	8.50	—	—	—	—	—	8.50	34	—
81	Keewatin, Minn.	18.00	.30	—	—	—	—	18.30	67	3
83	Crosby, Minn.	5.00	—	—	—	—	—	5.00	20	—
84	New York City, N. Y.	18.45	—	3.00	—	.30	—	21.75	75	—
85	De Pue, Ill.	8.50	—	—	—	.10	—	8.60	34	—

DOHODKI:		Mesečnina		Prist.	Družab. članice	Zarja članice	Razno	Skupaj	Št članic		
Št.	Podružnica	Redni	Mlad.						Redni	Mlad.	
86	Nashauk, Minn.	—	—	—	—	—	—	—	14	—	
87	Pueblo, Colo.	15.50	.30	—	—	.40	—	16.20	62	3	
88	Johnstown, Pa.	31.00	.90	—	—	1.50	—	33.40	108	9	
89	Oglesby, Ill.	19.50	1.00	—	—	.20	—	20.70	78	10	
90	Bridgeville, Pa.	23.50	—	—	—	.60	—	24.10	91	—	
91	Verona, Pa.	13.90	.40	—	—	—	.10	14.40	54	4	
92	Crested Butte, Colo.	5.00	—	.75	—	—	—	5.75	20	—	
93	Brooklyn, N. Y.	11.25	—	—	—	—	—	11.25	45	—	
94	Canton, Ohio	9.40	.30	—	—	—	—	9.70	38	3	
95	South Chicago, Ill.	28.25	.50	—	—	—	—	28.75	113	5	
96	†Universal, Pa.	21.25	—	—	—	.80	.25	22.30	42	—	
97	Cairnbrook, Pa.	7.75	.20	—	—	—	—	7.95	31	2	
99	†Elmhurst, Ill.	11.25	—	—	—	—	—	11.25	22	—	
100	Ottawa, Ill.	5.00	.40	—	—	.50	—	5.90	20	4	
Skupaj		\$2,724.45	\$66.90	\$ 5.25	\$ 3.40	\$ 9.50	\$ 3.70	\$2,813.20	10,792	665	
Obresti od Federal Farm Mortgage Corp bondov—\$3,000—3%		\$ 75.00									
Charter za podružnico št. 43		5.00									
Dohodki v mesecu novembru 1940.....		\$2,893.20									

*Mladinski asessment za november in december — **Asesment za september
 †Zarja članice za november in december — ‡Asesment za oktober in november

STROŠKI:

Za umrlo Mrs. Jennie Prudich, podr. št. 7 (rojena 21. dec. 1879, pristopila 2. marca 1930, umrla 4. okt. 1940)	\$ 100.00
Za umrlo Mrs. Mary Maierle, podr. št. 9 (rojena 15. jun. 1873, pristopila 16. jun. 1927, umrla 3. nov. 1940)	100.00
Za umrlo Mrs. Agnes Kusljan, podr. št. 12 (rojena avg. 1880, pristopila 7. nov. 1929, umrla 29. okt. 1940)	100.00
Za umrlo Mrs. Johanna Markun, podr. št. 23 (rojena 1. aprila 1888, pristopila 3. jan. 1932, umrla 18. okt. 1940)	100.00
Za umrlo Mrs. Margaret Hofner, podr. št. 31 (rojena 23. feb., 1884, pristopila 28. jun., 1937, umrla 29. sept. 1940)....	100.00
Za umrlo Mrs. Anna Satovich, podr. št. 83 (rojena 4. avg. 1892, pristopila 8. jun. 1937, umrla 11. nov. 1940)	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje novembrske Zarje	616.76
Pošta in raznašanje novembrske Zarje v Clevelandu	45.00
W. A. Pfister, za nagradne Zvezine broške	47.39
Naročnina za ženske liste iz domovine	11.00
Državne kartice, karbon papir, znamke, notarski pečati in posebni telefonski klici	12.47
Ameriška Domovina, za pisemski papir glavni predsednici	4.56
Najemnina za glavni urad in uredništvo	20.00
Uradne plače	350.00
Bančni stroški	6.69
Skupaj	\$1,713.87

Ostalo v blagajni 31. okt. 1940 (Balance in Treasury Oct. 31, 1940)	\$103,998.80
Dohodki v novembru (Income in November)	2,893.20
Skupaj (Total)	\$106,892.00
Stroški v novembru 1940 (Disbursements in November 1940)	1,713.87
Preostanek v blagajni 30. nov. 1940 (Balance Nov. 30, 1940)	\$105,178.13

NOVE ČLANICE V NOVEMBRU 1940

NEW ADULT MEMBERS IN NOVEMBER, 1940

Branch	Member's Name	Name of Worker
7	Verboys Anna	Pauline Osolin
7	Verboys Tillie	"
13	Bosnich Teresia	Veronica Fugina
15	Tomazic Theresa M.	Albina Kodek
17	Rauter Theresa	Rose Flashberger
30	Kramer Bernadine	Mary Zvanut
30	Mezan Helen J.	"
40	Ferlic Annette	Frances Bresak
46	Hozjak Antoinette	Eva Hozjak
46	Lousha Ann	Mary Lousha
55	Archon Dorothy	Thersa Lozier
55	Beach Louise F.	"
55	Bohacek Dorothy	"
55	Gorenc Dorothy	"
65	Barboni Margaret	Angela Schneller
65	Rosman Rose	"
84	Adamic Julia	Mary Medved
84	Grill Mary	Fannie Holesek
84	Stare Mary	"
84	Zelenc Jennie	"

NEW JUNIOR MEMBERS IN NOVEMBER, 1940

25	Kolbe Jeanette	Mary Otonicar
25	Miller Josephine	"
30	Zvanut Betty Jane	Mary Zvanut

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

Veselo in zadovoljno novo leto 1941!

**NORWOOD APPLIANCE and
FURNITURE**

6104 St. Clair Ave. 819 E. 185th St.
Cleveland, Ohio

Za dobro postrežbo in nizke cene in
najboljše vrste kvaliteto se vedno
obrnite na nas!

KNOW YOUR RADIO ARTISTS

Jessica Dragonette, one of radio's most beloved singers, was born in Calcutta, India, of French parentage. Coming to America, Jessica was placed in Georgian Court Convent at Lakewood, New Jersey. She made her theatrical debut in Max Reinhardt's production, "The Miracle." Jessica was convinced she was a failure in radio until a packet of letters came from listeners.

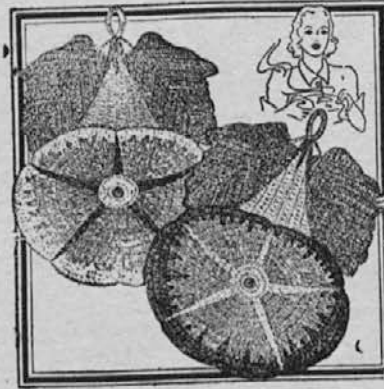
It was at a church social in Jellico, Tennessee, that Grace Moore first sang in public. At the age of seventeen, Miss Moore had sung in a concert with Martinelli in Washington. From there she went to Broadway and success in Irving Berlin's Music Box Revue. Less than four years after her musical comedy debut, she was engaged by the Metropolitan Opera Company.

Guy Lombardo, leader of one of radio's most famous dance bands, was born in London, Ontario, the son of an Italian tailor. He organized his "Royal Canadians" in the early nineteen twenties and introduced a new style of music to which collegiate America began to dance.

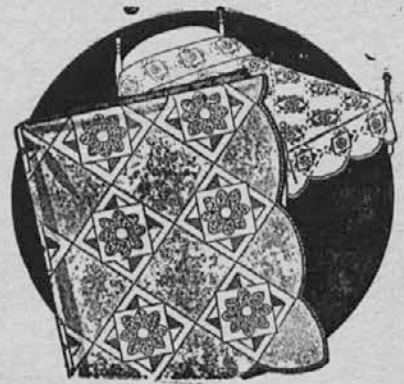
Edgar Bergen, the ventriloquist who made "Charlie McCarthy" one of the greatest names in radio, started his career when he was 17 years old while he was still in high school in Chicago. After Bergen finished high school, he and "Charlie" went to Northwestern University to prepare for their future feud with W. C. Fields of stage, screen and radio.

Wayne King (The Waltz King) was born in Savanna, Illinois, on February 18, 1901. King's mother died when the boy was five years old, and Wayne was taken to the Iowa Soldiers' Orphan's Home in Davenport, Iowa. Originality is the keynote of Wayne King's success. When the waltz seemed relegated to oblivion, Wayne clung to it and made it popular again.

HANDCRAFT

Crochet Morning Glory Panholders
The utilitarian panholder has been made undeniably attractive by the use of morning glory models. Double thread worked in single crochet makes this realistic pair of morning glories easily and quickly. And incidentally, not the least of their many commendable features is their economy of cost. We suggest these as ideal for shower giving, for birthday remembrances, and of course, you will wish a set of your own. Directions for both morning glory panholders are C9150. — Pattern 10 cts.

A QUILT OF DAHLIAS

Fresh and charming, the familiar Dahlia quilt emerges in a new setting of pleasing design. Applique and piecing are combined unusually well here, and of course, many of the prints for the dahlias and small triangles will be from your scrap bag. C583, brings accurate cutting guide, color suggestions and estimated yardage.

Order by number, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin.

MAKE IT YOURSELF

PATTERN BUREAU

Box 166, Kansas City, Mo.

Enclosed is ..... cents (coin

or stamps) for

Pattern No. ....

Name .....

Address .....

City..... State.....

"Dawn" monthly magazine.

<p>Visit the</p> <p>STUDIO BOWLING ALLEYS</p> <p>822 National Avenue. Phone Or. 1748</p> <p>Light lunches and dancing at all times. Bowling parties invited</p> <p>MILWAUKEE, WISCONSIN</p>	<p>Compliments of</p> <p>ANDREWS GROCERY</p> <p>ANDREWS GRILL</p> <p>2348—16th St. SW. 1701 Harrison SW.</p> <p>Telephone 4572-4522, Canton, Ohio</p>
<p>Compliments of</p> <p>VICTOR MAKEY</p> <p>GROCERIES and MEATS</p> <p>We are always ready to serve you!</p> <p>Pine Street, Calumet and Laurium, Mich.</p>	<p>Compliments of</p> <p>STARK DRY GOODS CO.</p> <p>CANTON, OHIO</p>
<p>Season's Greetings</p> <p>THE FIRST NATIONAL BANK OF GILBERT</p> <p>GILBERT, MINNESOTA</p> <p>Member of Federal Deposit Insurance Corp.</p> <p>Deposits insured up to \$5,000.00</p>	<p>Compliments of</p> <p>B. H. MACKOWSKI</p> <p>FINE MEATS and GROCERIES</p> <p>RETAIL BEER DISTRIBUTOR</p> <p>6 Plum St. Telephone Oakmont 9561.</p> <p>VERONA, PA.</p>
	<p>A Happy and Prosperous New Year to All!</p> <p>JOSEPH POTOČNIK</p> <p>ELCOR MERCANTILE COMPANY</p> <p>GENERAL MERCANTILE</p> <p>Phone Gilbert 203 Elcor, Minn.</p>

"Ameriška Domovina"

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Tel.: HEnderson 0628

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 3724 W. 26th STREET
1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily Tel. Crawford 2212
AT 1856 W. CERMAK RD., CHICAGO, ILL.
4:30—6:30 p. m. Daily Tel. Canal 9695

Wednesday and Sunday by appointment only
Residence Tel.: Crawford 8330

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 38 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz,
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjet-
ja: prihranili si boste denar in dobili stopro-
centno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HEnderson 2088

Podružnica: 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KEnmore 1235

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd St.
Tel.: HEnderson 2088

CLEVELAND, OHIO.

VSAK VEČER

legam z mirnim srcem spat
in me misel: kaj bo z mojo
družino, če se ne bi prebudila
več—ne teži odkar sem zavarovana
jaz in moja družina pri

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

ki je prva, najstarejša in 122.55% solvent-
na slovenska podporna Jednota v Ameriki.

Pridružite se h K. S. K. Jednoti tudi vi s tem,
da postanete njena članica vi in vaša družina!

Za informacije o zavarovalnici in za vse
podrobnosti se obrnite na tajnika ali taj-
nico lokalnega društva K. S. K. Jednote
ali pa pišite naravnost na:

JOSIP ZALAR, glavni tajnik
351-353 North Chicago Street,
Joliet, Illinois.

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE
go to

BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th St. Phone KEnmore 1166
CLEVELAND, OHIO.

Za simpatično postrežbo se obrnite na
ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Avenue. Cleveland, Ohio.
LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD
Invalid Car Service Postrežba noč in dan
Automobile za vse prilike. Tel: ENdicott 3113

Happy New Year

For quality merchandise go to

H. BROLICK

GROCERY, MEATS, FREEZER-FRESH
ICE CREAM. WE DELIVER FREE

11367 Champlain Ave. Pullman-Chicago, Ill.